

Hari Stojanov

MISLITE V GLAVITE

Gimnazialen roman

MISLITE V GLAVITE

Gimnazialen roman

ot Hari Stojanov © 1976 g., Varna

Hari Stojanov

MISLITE V GLAVITE

Gimnazialen roman

 **“Softis”, Varna
2003 g.**

Sluchkite i geroite v romana sa plod na avtorovata fantazija. Vsjakakvi syvpadenija s istinski sluchki i geroi sa chista sluchajnost. Ako njakoj se poznae, to tova e v polza na avtora – toj ne e imal nikogo pred vid.

I. CHAST

Pyrva glava SVOBODNIJAT CHAS

Vidja, che njama smisyl da byrza – beshe zakysnjajal pone s deset minuti. No vse pak neshto mu podskazvashe, che njama da ima loshi posledstvija ot tova zakysnjavane. Dostatychno byrzashe. Vseki den byrzashe, a samo dnes zakysnjavashe. Goljamo chudo! Naj-mnogo shte mu pishat zakysnenie ili izobshto njama da mu napishat. Byrzashe vseki den, a samo dnes zakysnjavashe. Razbira se, s prichina, no koj li shteshe da mu ja uvazhi. Izobshto v segashno vreme samo izkljuchitelnite sluchai sa na uvazhenie. Horata obichat senzacii i neobiknoveni neshta, interesuvat gi i zatova gi uvazhavat, a che toj se sybudil po-kysno po vina na sprelija budilnik...

Eh, da mu se ne vidi! Klasnata shte se syrdi! No nali drug pyt ne beshe zakysnjaval, ne beshe otsystval ot chas, ne beshe bjagal, bez da predupredi dezhurnite da ne mu pishat otsystvie. Vyobshte, nomeryt mu ne beshe vpisvan nito vednyzh v grafata za otsystvija i zakysnenija.

No kakvo da se pravi, trjabvashe da se primiri tozi pyt. Minavajki pokraj cherkvata, se pomoli tajno na boga, v kogoto vjarvashe v kritichnite momenti, i se pouspokoi.

Kogato vleze v uchilishtnija dvor i mina pod prozorcite na svoja klas, tam se chuvasho strahoten shum. Vlizajki prez vratata, se spyna v zakachalkata, udari glavata si i edva ne

padna. Lud smjah se iztrygna ot gyrdite na syuchenicite mu, koito ne bjaha po mestata si, a se zamerjaha s tebeshiri.

Interesno! Njamashe nikakyv uchitel v stajata.

- Ja go vizh ti! Toj znael, che shte gubim i si idva za vtorija chas, a na nas ne kazva!

- Otkyde shte znam, be! Ne vizhdash li, che se uspah.

Edin tebeshir go udari, posle gybata premina na santimetri ot glavata mu.

- Po-leko, be! Po djavolite! Pyrvo shte izbiete horata sys zakachalkite, a posle gi dovyrshvate s tebeshiri!

- Stiga si vikal, be, Emo! Ne vizhdash li, che ne iskah da udarja teb! - izvika Kiro.

- Celi` se po-dobre! – izkreshtja jadosano Emo. – Mozhesh da udarish njakogo i v okoto!

- E, hajde! Njama da udarja nikogo.

Emo ostavi chantata si na poslednija chin, pogledna chasovnika si, sedna na svoeto mjasto i otegcheno se protegna. Imashe oshte trijset minuti do vtorija chas, zaedno s mezhduchasiето. Toj se nadigna, postavi chasovnika si pak v dzhoba (zashtoto go noseshe vinagi tam), izvadi uchebnika si po astronomija i zapochna da go razglezhda. Sledvashtija chas imaha pri fizichkata i zatova toj reshi da vidi pone zaglaviето na uroka.

- O-o! Emo! Cheti, cheti! Kojto uchi, shte spoluchi – provikna se Kiro ot drugija kraj na stajata, sednal na katedrata. Toj igraeshe barbut s oshte dve momcheta.

- Ja mlykvaj, be, komardzhija! – ozybi mu se Emo.

- A ela da vidim, dali shte me biesh na barbut, pyk togava vikaj! – kaza Kiro.

Zashto pyk ne! Shte te natupam i shte ti vzema vsichkite stotinki.

- Gledaj da ne vzema tvoite!

- Abe, s men pone na barbut ne mozhesh da se merish.
- Ja go gledaj ti!
- Hajde, shte igraem li?
- Dobre, samo che imash li pari?
- Kolkoto iskash!
- Shte vidim.
- Hajde, po-byrzo, zashtoto njamame vreme!
- Dobre, zapochvame. Shte igraem samo dvamata. Eli, ela da pishesh.
- Idvam.
- Karaj, da vidim koj shte byde pryv – Kiro podade zarovete na Emo.
- Emo gi raztyrsi v dvete si shepi i gi ostavi na katedrata.
- Ja! Tri shestaka! De da mi gi beshe hvyrlil njakyde nakraja! – provikna se Kiro, kojto vinagi si beshe shumen.
- Ha da vidim ti kakvo shte izkarash!
- Tri edinici! – izvika Elito, kojato shteshe da pishe.
- De da ne gi sluchvash vyobshte posle! – kaza Emo.
- Shte vidim!
- Hajde! Pochvame.
- Emo vleze ot pyrvija pyt i nabra ot njakolko hvyrljanija dve hiljadi. Kiro izobshto ne mozheshe da vleze.
- Hajde de! Ti oshte ne si vljazyl!
- S minusi shte igraem li?
- Njama smisyl. Shte ti stane mnogo!
- Dobre... E... majka mu stara! Ne mi vyrvi!
- Zatova ne se hvashtaj s men – izvika Emo. – Oha! Pishi oshte edna hiljadarka! Do sedem hiljadi li shte chukame?
- Da! Po djavolite!
- Hajde oshte petstotin.
- Po djavolite!!!
- Ne revì, de! Po-spokojno! Oshte trista.

- Ah, majka mu stara!
 - Oshte sheststotin.
 - E-e! Naj-posle!
 - Oshte edna hiljadarka!
 - I-ih! Otidoha!
 - Nishto! Jo-ho-ho! I butilka rom! Eto ti oshte petstotin.
 - Ne mi vyrvi! Pishi tam sto i petdeset!
 - A na mene oshte sheststotin.
 - Stanaha ti shest hiljadi i petstotin – kaza Elito i pogledna sychuvstveno Kiro.
 - Oshte petstotin mi ostavat. Pishi gi tezi sto i petdeset.
 - Pishi edna hiljadarka!
 - A na mene oshte sto i petdeset.
 - Oshte edna hiljadarka!
 - A na mene petdeset.
 - Oshte edna!!!
 - Na mene oshte petdeset.
 - Oshte petstotin!
 - Na mene oshte petdeset.
 - Oshte edna hiljadarka!!!
 - Kysno e! Oshte petdeset pishi! E, Kiro. Kakvo stana?
 - Prosto imash kysmet!
 - Kysmet li? Mozhe i da si prav, ama interesno, zashto vse s tebe mi se sluchva tova neshto?
 - Kolko iskash?
 - Edin kint e dostatychen zasega.
 - Zvynecyt bi i v koridora se vdigna strashna olelija.
 - Shte igraem li prez goljamoto na tenis, Kiro? – zapita
- Emo.
- Dobre.
 - Samo che da ne izlezesh razplakan.

- Az po princip ne igraja s takiva slabaci kato tebe, ama hajde, ot men da mine.

- I oshte govori za neshta, koito se otnasjat za nego, samo che ne gi osyznava.

- Abe, Emo, ne vizhdash li, che pone na tenis s men ne mozhesh da se merish.

- I oshte se perchi. Javno barbuta ti beshe malko.

Udari zvyneca za uchitelite. Emo si sedna na mjestoto. Slavcho, s kogoto sedeshe, usileno si ucheshe uroka po astronomija.

Emo pogledna v tetradata si, posle pogledna v uchebnika si, napravi neshtastna grimasa, vyzdyhna i gi zatvori. Njamashe smisyl sega da chete. Vse shteshe da si spomni neshto, ako go vdigneshe na diskata. Kontrolno vjarvashe, che njama da pravjat, zashtoto klasnata im beshe kazala, che direktoryt naredil po fizika, himija i razni drugi predmeti kontrolni da ne se pravjat.

Vtora glava

RAZBUNTUVALIJAT SE KLAS

Mina se edna minuta sled bieneto na zvyneca, no fizichkata ne idvashe. Shumyt v klasa se usilvashe. Sluhyt, che v njakolko drugi klasa sa pravili kontrolno po astronomija se beshe razprostranil i v tozi klas. Mnogo iskaha da pravjat kontrolno, no povecheto bjaha protiv, naj-veche momchetata, koito se zakanvaha da napravjat skandal.

Mina se oshte edna minuta i shumyt stana oshte po-silen. Vsichki se goreshtjaha, razmahvaha ryce, otpravjaha zakani po adres na fizichkata; njakoi dyrzhaha na kontrolnoto, zashtoto mozheha da prepishat neshto ot uchebnika, drugi bjaha syglasni s nego, zashtoto mozheha da se izrazjavat po-dobre pismeno ili bog znae zashto, a mnozinstvoto beshe protiv, zashtoto stavashe дума за principa, a ne за kontrolnoto. V takiva sluchai uchenicite stavat mnogo zadruzni i se poddyrzhat.

Izmina i tretata minuta ot chasa. Uchenicite zapochnaha da vikat po-silno, tebeshirite pak zahvyrchaha, gybata syshto poletja iz stajata, chuvashе se izkyntjavaneto ot udari s uchebnici ili s chanti, njakoj usileno se trenirashe da bie baraban na edin ot chinovete, momichetata pronizitelno pishtjaha i se goneha iz stajata, zakani i rugatni valjaha kato poroj. V takiva sluchai uchenicite sa mnogo nevyzdyrzhani i ne misljat kakvo pravjat.

Minaha se chetiri minuti, a fizichkata ja njamashe vse oshte. Njakoj se provikna, che shte ima svoboden chas po astronomija, drug zapochna da vika, che lyzhe, a v stajata beshe stanal ad.

- Chakame oshte deset minuti i izlizame! – se provikna Kiro.

- Idva!!! – izreva dezurnijat i v stajata nahluha desetina dushi, koito bjaha v koridora, zashtoto v uchilishteto nikoj uchenik ne obichashe da stoi v stajata, kogato imashe malko mezhduchasie, a prez goljamoto – naprotiv – nasila gi izmykvaha navyn.

Fizichkata vleze. V stajata vse oshte beshe kaos. Pochti nikoj ne beshe stanal, a njakoi samo se ponadignaha ot mestata si, no uchitelkata, kojato se beshe uhilila do ushite, zashtoto beshe v mnogo dobro nastroenie, kaza vsichki da si sednat po mestata i da izvadjat po dva lista.

- Mnogo ste shumni dneska – kaza tja. – Bjah v direkcijata i chak tam se chivashe.

- Nikakvo kontrolno! – izvika Emo.

- Njama da pravim kontrolno! – podkrepi go Slavcho.

- Po fizika ne se pravi! – izkreshtja njakoj ot drugija kraj na stajata.

- Ne iskame da pravim! – izvika po-silno Emo i zapochna da udreja po china.

Drugite syshto zaudrjaha po chinovete i se vdigna takava olelija, che ako njakoj beshe v koridora, shteshe sigurno da si pomisli, che e stanalo koj znae kakvo. Ama i naistina beshe stanalo, zashtoto fizichkata ne mozheshe da se izkazhe.

- Ama... uchenici – mycheshe se mladata uchitelka da usmiri razbuntuvalija se klas. Tja beshe edva za vtora godina v тази gimnazija, no praveshe neshta, koito izvikhvaha goljamo nedovolstvo u uchenicite. Mozhe bi, zashtoto ne ja schitaha za tolkova opasna kato drugite, zatova ja prinuzhdavaha mnogo pyti da se syglasjava i primirjava s tjahnata volja. No tozi den tja javno beshe reshila da ne se predava.

- Tiho, uchenici! Molja vi! – pomychi se otnovo da vydvori red, no bez rezultat.

- Izvikajte direktora! – izkreshtja Emo. – Toj shte kazhe dali da pravim kontrolno ili ne!

- Njama da pravim! – provikna se njakoj nad vsichki.

- Tova e bezobrazie!

- Podlost!!!

- Hajde da ja nabiem!

- Kontrolni po fizika ne se pravjat! Tova e narezhdane na direktora!

- Njama da pravim! Njama da pravim!

- Ama, uchenici! Molja vi! Uchenici! – usmivkata na fizichkata se beshe pomrachila, no liceto j ne beshe otchajano, a izrazjavashe tvyrdost i pokazvashe, che tozi pyt njamashe da otstypi. – Uchenici, cjal chas shte go pravite. Shte vi dam i mezhduchasio!

- Ne!!!

- Ama njama nachin da vi izpitam za tolkova kratko vreme vsichkite!

- Ne!!!

- Pishete! Pyrva grupa do prozoreca, vtora kym vratata, pyrva grupa, vtora grupa, pyrva grupa, vtora grupa. Taka! Pyrva grupa da pishe za...

- Njama da pishem! – vyzprotivi se Emo. – Tova e nasilie!

- Pyrva grupa...

- Njama!!!

- ... da pishe...

- Njama!!!

- ... za vyrteneto na Lunata...

- Tova e bezobrazie!!!

- ... okolo Zemjata i okolo sobstvenata si os.

- Shte se oplachem na klasnata!
- Tova e pyrvata zadacha. Vtorata e...
- Klasnata kaza, che po fizika ne se pravi kontrolno!
- Vtorata zadacha e sredno slynchevo vreme – javno fizichkata beshe reshila tvyrdo da provede kontrolnoto si, nezavisimo pri kakvi uslovija.
- Lele! Nishto ne znam! – se obadi njakoj ot srednata redica.
- Tyrsi si beljata тази drugarka! – obadi se visoko Kiro.
- Treta zadacha na pyrva grupa...
- E-e-eh! Chakajte, be, drugarko. Nie ne sme profesori. Dve sa dostatychno! – provikna se Slavcho.
- Treta zadacha shte pishe kojto iska. Shte dyrzha na pyrvata i na vtorata – kaza fizichkata i prodylzhi: – Tretata zadacha na pyrva grupa e osnovni tochki i linii na nebesnata sfera.
- Aman veche! – izvika Krystjo, kojto sedeshe dva china pred Emo. – Drugarkata njama da se vrazumi!
- Na vtora grupa zadachite sa relief i fazi na Lunata...
- I za dvete zaedno li?
- Da, i za dvete zaedno. Vtorata zadacha e zvezdno vreme...
- I-i! Nishto ne znam!
- ... i tretata e za kalendar. Povtarjam vi pak, che za tretata zadacha ne dyrzha mnogo, no za pyrvite dve – vie znaete. Shte imate dostatychno vreme...
- Gluposti!!!
- E, trideset minuti malko li sa vi?
- Malko sa ja!
- Kolkoto napishete. Samo da byde izcherpatelno i vjarno.
- Pyk i izcherpatelno iska!

- Namerilo pyk zamerilo!
- Na chuzhd gryb i sto tojagi sa malko!
- Stiga ste filosofstvali, zashtoto naistina njama da vi stigne vremeto.
- Drugarkata ne obicha filosofite.
- Aman veche ot tezi kontrolni – izvika Emo, – тази седмица tykmo tri!
- Hajde, pishete!

Treta glava

KONTROLNOTO

Naj-posle, sled uporita borba, fizichkata postigna svoeto i vsichki uchenici praveha kontrolno, makar che mnogo vse oshte myrmoreha i negoduvaha. No nikoj njashe smelostta da ne pishe, zashtoto i nikoj njashe smelostta da poluchi dvojka. Emo pak se provikna:

- Njama smeli hora v tozi klas, be! Njama!

No i toj prodylzhi da pishe za relefa na Lunata. I toj njashe smelost, makar che osyzhdashe drugite. Naistina, i da pisheshe, i da ne pisheshe, za nego beshe vse edno, e, ne syvsem vse edno, no da rechem, zashtoto ne znaeshe pocti nishto, ne beshe si chel uroka i izrezhdashe samo tova, koeto si spomnjashe ot minalija chas po astronomija.

Do nego Slavcho puhteshe, vyrteshe se, mycheshe se da prepishe ot tetratkata, da vidi njakoj chertezh, no uchitelkata vse gledashe kym nego. A prez tova vreme poveche ot polovinata, kakvo ti poveche ot polovinata – celijat klas prepisvashe – koj ot tetratkata, koj ot uchebnika, koj ot syuchenicite si.

Razbira se, fizichkata zabeljaza njakolko dushi, no si mylcheshe. Javno shteshe da im napravi “mryso”. No prepisvachite ne se smushtavaha. Njakoi se uspokojavaha, che astronomijata ne vlizashe vyv vyprosnika za maturata, drugi se uspokojavaha, che na izpitvane shte izkarat poveche, treti izobshto nito se uspokojavaha, nito se smushtavaha.

Slavcho prodylzhashe da puhti i sumti, da se vyrti i nadiga, da myrmori i proklina i uchitelkata po fizika, i uchilishteto, i astronomijata, i vsichki uchiteli. Emo

prodylzhashe da se poti, da pishe kakvoto mu dojde na uma, da si naprjaga mozyka, no napisanoto si ostavashe vse oshte malko. Toj pogledna v lista na Slavcho i zabeljaza, che syuchenikyt mu pisheshe po zadachite ot syshtata grupa.

- Slavo, zashto pishesh syshtoto?

- Karaj!

- Ami ako zagree?

- Goljamo chudo!

- Dobre, njama da si dadem edin sled drug kontrolnite.

Emo pak se zabi v lista si, na kojto imashe edva njakolko reda, napisani trudno, s goljama myka, a bukvite bjaha izpisani kato ot njakoj samoobrazovasht se.

- Ej, Emo – obadi se Slavcho, – kakvo beshe onova, deto razpravjashe fizichkata, che se poluchavalo kaktto kogato vri kachamak?

- Maj che ot lavata neshto beshe – smynka Emo.

- Ama kakvo ot lavata?

- Cirkusi, cirkusi, maj che beshe.

- Krateri? - popita tiho Slavcho.

- Da, to e vse syshtoto.

- Dobre, shte go napisha.

- Za kachamaka li?

- Da, ami kak?

- Ti si lud, be!

- Ami kak da j go objasnja?

- Njama da j go objasnjavash.

- Ami ako reche neshto?

- Kakvo shte reche! Ne vizhdash li, che tja edvam se seti za kachamaka togava. Ili prosto j hrumna. Az sym vizhdal i drugo da pravi taka mehuri i da se pukat. Mislja, che ne e bilo kachamak.

- Ami kakvo?

- Ne znaja.
- Az shte pisha za kachamaka.
- Stiga, be! Stiga si se izlagal.
- Goljamo chudo!

I Slavcho naistina napisa, che lunnite krateri se poluchavali ot lavata, kaktto se pukat mehurite na vtjasht kachamak.

Emo go gledashe prez tova vreme i takyv smjah go napushi, che ne se vyzdyrzha i se izsmja s glas. Celjat klas go posledva, makar che ne znaeha za kakvo se smejat.

- Tiho, uchenici, tiho! – izvika fizichkata. – Imate oshte petnajset minuti.

Smehyt zatihna i klasyt se uspokoi. Slavcho popita Emo:

- Kakvo znaesh za zvezdnoto vreme?
- Absolutno nishto! Za pryv pyt go chuvam.
- Ja pitaj otpred.

- Az s taja ne govorja – kaza s prezrenie Emo, kato posochi sedjashtata pred nego Dora, no tyj che da go chue celija klas.

- Skaral li si se? – zapita Slavcho.
- Ne e vazhno. Da vyrvi po djavolite. Ja pitaj Elito.
- Tja e daleko.
- Kak shte e daleko. Pitaj ja.
- Ej, ej! Eli! – tiho podvikna Slavcho. – Eli!

Elito ne se obryshtashe, no fizichkata poklati s glava.

Kogato pogledna na drugata strana, Slavcho pak opita:

- Eli! Eli!

I tozi pyt tja ne se obyрна.

- Opitaj s Mariana – kaza Emo.

- Meri! Meri! – izvika s tih glas Slavcho. Meri, kaktto narichaha Mariana, se obyрна.

- Kakvo iskash, be!

- Kakvo e zvezdno vreme?
 - Otde shte znam!
 - Kazhi, de!
 - Ne znam!
- Opityt s Mariana syshto propadna.
- Ajde, de! Pitaj Dora – podkani Emo syuchenika si.
 - Doro! Doro! – butna ja Slavcho. – Kakvo e zvezdno vreme?
- listi si.
- Eto tuka sym napisala. Vizhdash li go? – pokaza Dora
- lista si.
- Da – otvyrna Slavcho.
 - Prepishi go.
 - Chakaj malko. Taka!
 - Olrajt li e? – popita tiho Emo.
 - Da.
 - Onezi mrysnici shte gi vzemat djavolite! – zakani se
- Emo na Elito i Mariana.
- Puskaj gi da pasat! – prenebrezhitelno mahna Slavcho.
 - Tyj e, de, i bez tjah mina, ama kakvo im struvashe da kazhat. Sjakash ne si bjaha otvorili uchebnicite pod chinovete. Vsichko prepisaha. Siguren sym, che i tretata zadacha syshto – negoduvashhe Emo.
 - Te shte si platjat za djavolyka – uspokoi go Slavcho.
 - Koj znae!
 - Rano ili kysno shte gi spipat, kako prepisvat tyj smelo.
 - Smelite ne gi hvashtat, ama te sa strahlivi i zatova shte gi hvanat.
 - I nie ne bjahme smeli. Ti kazvashe, che njama smeli v tozi klas, no i nie ne bjahme.
 - E, da. Mnogo losho shteshe da stane, ako se bjah otkazal da pravja kontrolno. Minalata godina si spomnjash kak

ritnah tebeshira, kogato se odkazah da govorja i tja me izgoni – opravda se Emo.

- Tja postypi mnogo podlo.

- Da, tja vinagi postypva podlo. Tja si e podla po rozhdenie. Sigurno ima zasegnat mozychen centyr i zatova e takava maniachka – kaza Emo s malko po-visok glas. – Tja prekaleno mnogo se prestarava. Za mladite uchitelki ne e polezno da se prestaravat tolkova.

- Polezno e – popravi go Slavcho, – polezno e, zashtoto se izdigat v ochite na direktora.

- Tja e goljama podlizurka v takyv sluchaj – vyznegoduva Emo.

- Kakvo da se pravi!

- Stiga ste prikazvali! – obyрна se Rosina ot prednija chin, kojato sedeshe s Dora i beshe goljama zubrachka.

- Sled pet minuti bi zvyneca, a sled oshte pet fizichkata sybra kontrolnite samo na tezi, koito beshe vidjala, che ne prepisvaha.

- Kiro se smeеше i kysashe kontrolното si, kogato fizichkata izlizashe.

Tja ne mu go beshe vzela i sega na nego mu beshe veselo. V takiva sluchai uchenicite se radvaha, no bez da znajat zashto.

Na Emo i Slavcho fizichkata im vze kontrolnite i dori im kaza, che samo zaradi chestnostta si te zasluzhavat trojka.

- I tozi chas svyrshi – vyzdyhna Slavcho.

- Svyrshi, ama shte vidim posle kato ni izpraska po edna cvajka na kontrolnite – pesimistichno izreche Emo i v tozi moment bi zvynecyt za vlizane v klas.

Chetvyrta glava

PREKYSNATIJAT CHAS

V klasa careshe ozhivlenie sled kontrolnoto po astronomija. Edni se hvaleha, che ne beshe pribrala tetradkite im, drugi – che ne gi beshe razbrala, deto sa prepisali, tretii – che napisali vsichko doslovno, kakto bilo v uchebnika.

Emo ne obichashe da se hvali i ne razglasi iz klasa, che fizichkata shtjala da mu pishe trojka samo zaradi chestnostta mu.

Mariana i Kiro se bieha s tebeshiri, a Pesho nalagashe Elito, koeto njamashe sila da se syprotivljava. Rajcho i Rumen pyk sporeha s Dora i Rosina, dali sa idvali chuzhdozemni kosmonavti na Zemjata, no vikaha i rykomahaha taka silno, che chovek mozheshe da si pomisli, che se karat.

Emo izleze v koridora i v syshtija moment bi zvynecyt za uchitelite. Shtjaha da imat chas po osnovi na komunizma. Beshe doshla njakakva nova uchitelka, zashtoto starijat bil otishyl da se prekvalificira.

Novata uchitelka se zadade ot drugija kraj na koridora. Beshe strahotno drebna.

- Bre, che sitno! Koj znae kakvo zlo shte e! – vyzklikna Slavcho, kojto syshto beshe izljazyl ot stajata.

- Klas, stani! Idva! – izrevaha njakolko glasa i cjalata tylpa ot koridora se jurna v stajata, kato se blyskashe.

V klasa nastypi sumatoha i dokato desetina dushi preskachaha prez chinovete, novata uchitelka po osnovi na komunizma se vmykna v stajata.

- Uchenici! Zashto ne ste v redici? Podredete se! – izvika tja.

Vsichki se spogledaha, njakoi se izsmjaha. Otkyde nakyde pyk podredeni v redici! Tova ne se praktikovashe v tehniya klas. I eto ti, idva njakakva si nova uchitelka i na tova otgore ne se gleda kakva e malka, ami se perchi, idva ti, i – podredi se v redica!

- Zashto ne se podrezhdate? – izvika tja. – Kakyv e tozi nediscipliniran klas?

- Ha-ha-ha! – otgovoriha j ot dynoto na stajata.

- Tazi drugarka mnogo iska!

- Ajde, be! Podredete se, che da ne piska! – izvika Slavcho.

Klasyt se podredi po neobichajniya za nego nachin – edin zad drug – i uchitelkata kaza:

- Zdravejte, uchenici!

- ?!

- Kakvo me gledate? Ne znaete li kak se otgovarja?

Pak novovyvedenie! Vsichki sa udiveni.

- Zdrasti! – provikna se njakoj ot po-zadnite.

- Ne se otgovarja taka, a: “Zdrave zhelaem, drugarju uchitel!” – pojasni uchitelkata.

- Ha-ha-ha! – izsmja se pak njakoj.

- Zdravejte uchenici!

- Zdrave... zhelaem... drugarju... uchitel – edvam-edvam izrekoha njakolko uchenika. I, razbira se, tova neshto beshe novo za tjah. Otkyde nakyde taka shte gi pozdravjava! Njama sjakash “dobyr den” ili pone “dobro utro”, ami “zdravejte”!

- Sednete, uchenici – kaza uchitelkata. – Dezhurnijat da kazhe otsystvashtite.

- Njama otsystvashti.

- Dobre. Koj shte kazhe koj e predmetyt na filosofijata? Uchenichkata tam, na predposlednija chin. Da, da, ti.

- Ne znaja.

- Kak taka ne znaesh! Kak mozhe takova neshto? Koj shte kazhe? Ti tam, na poslednija chin – tja pokaza Slavcho.

- Predmeta na filosofijata e... mm... predmeta na filosofijata... mm... ami... mm...

- Kazhi ti – tja posochi Emo.

- Tova ne ni e predadeno – reche Emo, zashtoto to beshe samata istina.

- Kak da ne vi e predadeno, kak da ne vi e predadeno! Ja da vi vidja tetradkite.

- Eto! Eto, drugarko – predlozhiha si njakolko dushi tetradkite.

- Da! Vizhdam, che ne ste pisali po vyprosa za marksleninskata filosofija, no sigurno ot myrzel ne ste go zapisali.

- Ne e vjarno! Gubihme deset pyti chasovete po komunizym – izvikaha ot prednite chinove.

- Znaja, no mislja, che tozi vypros vi e predaden.

- Ne e!

- Koj znae!

- Taka e! Vizhte vyv vsichki tetradki. Vsichki ne mogat da ne zapishat pone tochkata – izvika Emo.

- Dobre, da rechem, che e taka.

- Ne da rechem, ami napravvo si e taka – obadi se pak Emo.

- Dobre, dobre. Seg a si zapishete, che filosofijata e naj-obshtata nauka, majka na vsichki nauki...

- Ami koj e bashtata?

- Ne me prekysvajte, molja! Ot neja sa proizlezli vsichki drugi nauki i zatova predmetyt na filosofijata e...

- Chakajte, mnogo byrzo diktuvate!

- Ne mozhahme da zapishem!

- Povtorete go pak!

- Shte go povtorja. Filosofijata e...

V tozi moment na vratata se pokaza zamestnik-direktorkata i kaza:

- Samo za moment. Za dve minuti shte si svyrsha rabotata.

I vleze.

- Tuk e edinadeseti...

- “B”.

- “B”. Dobre. Vie koj nomer ste? – popita edna uchenichka ot pyrvija chin.

- Vtori.

- Da se podstrizhete. S takava dylga kosa ne se pozvoljava v uchilishte.

- Ama, az...

- Nikakvi otstypki! Vie ste uchenici v edinadeseti klas i trjabva da znaete pravilnika.

- Otkoga pochnaha da strizhat i momichetata? – provikna se Slavcho.

- Vie koj nomer ste?

- Deseti.

- Syshto. Vie? – tja posochi Kiro.

- Az li? Zashto?

- Koj nomer ste, vi pitam.

- Zashto?

- Kazah vi! Trjabva da se podstrizhete.

- Dvadeset i chetvyrti.

- Utre shte doжда i shte vi proverja. Vie koj nomer ste?

- Pyrvi.

- Vie?

- Dvadeset i osmi.

- Vie? - tja posochi Emo.

- Trideset i treti - izlyga toj.

- Vie?
- Petnajseti.
- Vie?
- Trideseti - izlyga i Slavcho.

Taka direktorkata izredi pocti celija klas v tetradkata si, kaza na zapisanite da se podstrizhat “prilichno” i si izleze.

- Dosramja gi ot chistkite pred vratata, kogato vryshtaha cjaloto uchilishte, ta reshili da si zapisvat – izvika Emo.

- Vydvorjavat red i disciplina – dopylni Slavcho.

- I to tochno sega namerili, kogato sled dva dena zaminavame na ekskurzija.

- Za da prilichate na uchenici na ekskurzijata – kaza novata uchitelka.

- Za da prilichame na shebeci v glavata, ne na uchenici – izvika Emo.

- Nali trjabva da ste podstrigani prilichno. Tri santimetra kosa trjabva da imat momchetata – pojasni uchitelkata.

- Seg sigurno ne sme podstrigani prilichno, a neprilichno, taka li? – izvika Kiro.

- E-e! Nali trjabva da predstavjate gimnazijata v drugite gradove – izreche avtoritetno uchitelkata.

- Shte kazhat: “Koi li sa pyk tezi seljanduri, deto sa se podstrigali kato amerikanski vojnici ili kato kazaci” – izvika Slavcho.

- Shte zaprilichame na zatvornici s tezi tri santimetra kosa – kaza Rumena.

- Njama da se podstrigvame, be! Kakvo shte se prestaravame kato tjah! – izvika Emo. – Tezi glupavi pravilnici sa samo, za da ni okepezjavat v glavite i v oblekloto i vyobshte!

V tozi moment svyrshi chasyt i novata uchitelka po komunizym izleze s dnevnika pod mishnica.

Peta glava
GOLJAMOTO MEZHUCHASIE

Emo i Kiro vednaga otidoha v malkija salon po fizichesko vyzpitanie, kydeto imashe masa za tenis. Te bjaha vechnite sypernici v razlichnite sportove i zatova sega zapochnaha s nastyrvenie da igrajat, kato se staraeha poveche ot vsjakoga.

- Hajde, stiga si se levachil – izvika Kiro na Emo i zabi topcheto v mrezhata.

- A pyk ti stiga si prikazval – kaza Emo i bi servis.

- Devet na tri za Emo – kaza Slavcho, kojto broeshe tochkite.

- Ti stiga si lygal, be! – izkreshtja razdrazneno Kiro.

- Kak shte lyzha, be! Pitaj i drugite – jadosa se Slavcho.

- Ej, Rumba, tolkova li e?

- Da.

- Siguren li si?

- Kak da ne sym siguren!

- Dobre! Devet na tri da byde! – izvika Kiro i prodylzhi igrata.

- Do kolko gejma shte igraem? – popita Emo.

- Pet.

- Dobre!

- Deset na pet.

- Oha!

- Deset na shest!

- Oha!

- Deset na sedem.

- I-ih!
- Deset na osem.
- Olrajt!
- Deset na devet.
- Kakvo shte kazhesh, a? – dovolno kaza Kiro i se ogleda tyrzhestvuvashto naokolo.
- Nishto.
- Edinadeset na devet.
- Dobre!
- Dvanadeset na devet.
- Dobre.
- Trinadeset na devet.
- Dobre! Dobre!
- Chetirinadeset na devet.
- Oha!
- Petnadeset...
- Oha!
- Shestnadeset...
- Dobre!
- Sedemnadeset na devet.
- Momichence shte stane!
- Osemnadeset...
- Dobre!
- Devetnadeset!
- Okej!
- Dvadeset!
- Olrajt!
- Dvadeset i edno!
- Momichence! Kiro momichenceto! – Izvika Emo.
- Dobre, be! Na drugite gejmove shte vidim.
- Da, razbira se! Hajde!
- Pochvam!

- Hajde!

- Dobre!

- Taka!

Otstrani zritelite se uvelichavaha, po prozorcite se natrupaha ljubopitni “zajci”, kakto narichaha devetoklasnicite.

- Slavcho, ja gi razgoni tezi! – izvika Kiro, kojto beshe zapochnal da gubi i tozi gejm.

Slavcho izgoni vsichki, koito ne bjaha ot edinadeseti klas, a dokato praveshe tova, Emo specheli i vtorija gejm.

- Oshte edno gejmche i Kiro e bit – izvika Emo.

- Ne se znae!

- Shte vidim.

- Pochvaj!

- Dryzh se!

Kiro padna i tretija gejm.

- E, oshte dva, nali?

- Da.

- Shte stanesh goljamo devojche, ako te bija i tjah.

- Kakvo, be? Sjakash ne sym te bil i az!

- Koga, be? Kakvi sa tezi smeshni raboti, deto gi razpravjash?

- Abe, ti vse zabravjash...

- Dobre, pochvame li?

- Da.

Kiro beshe jadosan i ne mozheshe da se vladee.

- Slavo, kolko stanaha? – popita Emo.

- Trinadeset na tri!

- Bre!

- Chetirinadeset...

- Oha!

- Petnadeset...

- Oha!

- Shestnadeset...
- Abe, Kiro, kakvo pravish?
- Sedemnadeset.
- Hajde da sprem. Dvata gejma mu gi davam!
- Ne gi iskam! Shte prodylzhim!
- Dobre!
- Osemnadeset.
- Shtom ne iska!
- Devetnadeset!
- Taka e!
- Dvadeset!
- Svyrshi se tja!
- Dvadeset i edno!
- Chetiri na nula!
- Da si svyrshim i petija! – izvika Kiro, makar che veche ne mozheshe da disha.
- Kolko minuti ima?
- Pet.
- Dobre! Pochvame.
- Edno za Emo.
- Taka!
- Dve za Emo.
- Taka!
- Tri.
- Dobre!
- Chetiri.
- Okej!
- Pet.
- Olrajt!
- Shest.
- Oha!
- Sedem...

- Dobre!
- Osem!
- Bre!
- Devet!
- Ja-a! Kakvo pravish, be, Kiro?
- Deset!
- Tova e to!
- Edinadeset!
- Tuj to!
- Dvanadeset!
- Ne mozhe da se zapishe!
- Dvanadeset na edno.
- Zapisa se!
- Dvanadeset na dve.
- Ne beshe, ama hajde!
- Trinadeset na dve.
- Dobre.
- Chetirinadeset.
- Dobre.
- Petnadeset!
- Dobre!
- Shestnadeset!
- Oha!
- Sedemnadeset!
- Ja vizh ti!
- Sedemnadeset na tri.
- Hm!
- Sedemnadeset na chetiri.
- Bre!
- Sedemnadeset na pet.
- Vnimavaj, Emo!
- Taka, Kiro!

- Vnimavaj i go izjazzh!
- Karaj vse taka!
- Sedemnaideset na shest.
- Ja!
- Sedemnaideset na sedem.
- Oshte deset!
- Dosta sa!
- Sedemnaideset na osem.
- Kakvo pravish, be, Emo?
- Eto!
- Osemnaideset na osem.
- Vidja li?
- Devetnaideset na osem.
- Oshte dve i shte bydesh naj-goljamoto devojche v gimnazijata.
- Goljamo chudo!
- Tova ti e za urok, deto mnogo prikazvash!
- Dvadeset.
- Da znaesh drug pyt da ne se hvalish mnogo i da ne prikazvash nazad-napred, vreli-nekipeli!
- Dvadeset i edno!
- Moite pochitanija!
- I moite! – Kiro zahvyrli hilkata, izplju se i izleze zasramen.
- Drug pyt shte znae! – kaza Emo.
- Njama da se hvali tolkova – zahili se Slavcho.
- Bravo, be, Emo! – pozdravi go Rajcho. – Napravi go smeshen!
- Za urok mu e!

Shesta glava PODSKAZVACHYT

Kogato Emo vlezje v klasnata staja, Kiro lezheshe na china si, a vsichki ostanali bujstvaha. Ivancho i Pesho si podhvyrljaha edna malka gumena topka, a momichetata se mycheha da im ja vzevat. Skachaha, hvyrjljaha se otchajano, stypvaha po chinovete, za da bydat na po-visoko i po-lesno da hvanat topkata. No ne im se udavashe. Ivancho i Pesho si igraeha i se zabavljavaha s bezsilieto na momichetata. Naj-posle Elito stigma topkata, zashtoto beshe i naj-visokata ot vsichki, i ja hvana. Segaj momichetata zapochnaha da se zabavljavat s bezsilieto na dve momcheta. Izvednyzh topkata se udari v edin ot globusite na tavana i padna v rycete na Emo. Toj ja podhvyrlil leko i j nanese strahoten udar s kraka si. Topkata se zabi točno vyv visokogovoritelja, kojto se namirashe nad chernata dyska.

- Bre! Da iskah da go ucelja, njamashe da moga! – zasmja se Emo.

- Stiga ste rituali taka silno topkata! – izvika Merito i vpi noktite si v rykata na Ivancho, kojto ja beshe hvanal i iskashe da j vzeme topkata. Ivancho izreva i izmykna okyrvavenata si ryka.

- Izrezhi si noktite, ma! – izvika jadosano toj i zapochna da blizhe dylbokite sledi ot Merinite nokti. – Po djavolite! Vizh kakvo mi napravi!

- Goljamo chudo! Shte ti mine!

- Glupachka!

- A pyk ti – nenormalen!

- Smahnata!

- Idiot!

- Shte te naucha az tebe!

- Ja si gledaj rabotata!

V syshtoto vreme bi zvynecyt i Ivancho i Merito se razdeliha, gledajki se kato kuche i kotka.

Emo i Slavcho stojaha pred vratata. Izleze i Rajcho i kaza na Emo:

- Ej, majka mu stara! Shte podskazvash po anglijski, shtoto sym pylen grob!

- Bydi spokojen! – uveri go Emo. – Pone po anglijski moga da ti podskazvam.

- Mistyr Pysri idva! – doletja Rumen ot drugija koridor kato hala i edva se sprja na vratata.

- Stand up, class! – izvika Emo.

- Stand up, everybody! – izkreshtja Iskra, kato nahylta v stajata i nasmalko ne sybori Slavcho.

- E-e! Po-poleka, de!

Mistyr Pysri, kojto beshe uchiteljat po anglijski, vleze. Toj beshe mlad chovek, anglichanin po narodnost. Trudno se spravjashe s bylgarski i zatova uchenicite mu se smeeha mnogo. Tova, razbira se, ne go smushtavashe tvyrde, zashtoto beshe dobyr po dusha chovek i ludoriite na uchenicite toj otdavashe na vyzrastta im. V tozi klas, kojto beshe edinstvenijat edinadeseti, v kojto se izuchavashe anglijski ezik, imashe samo trima ili chetirima dushi, koito “chatkaha” anglijskija i bjaha opora na ostanalite. Mistyr Pysri se mycheshe da vtylpi na uchenicite, che s podskazvane njama da se nauchi anglijski, no tova beshe navik v tjah i vseki se nadjavashe da izkara s podskazvane. I, razbira se, izkarvaha veche treta godina. Emo beshe naj-specializiranijat podskazvach po anglijski i mnogo se nadjavaha samo na nego. Mistyr Pysri znaeshe tova, no ne mozheshe da napravi nishto, ne mozheshe dori da go zalovi na “mestoprestypleniето”. Emo “pipashe” umelo i podskazvashe veche treta godina.

- Good morning, students! - kaza Mistyr Pyrsi, sled kato klasa utihna.

- G'mornen' Mr Percy - provlecheno izrekoha njakolko glasa.

- Sit down, please! - reche Mistyr Pyrsi i ostavi dnevnika na katedrata.

- Who is on duty? Koj e dezhuren?

- I'm... - kaza Kiro i se nadigna flegmatichno.

- Who is absent to-day?

- No body is.

- Nobody? Alright.

Mistyr Pyrsi popita koj urok imat, otvori uchebnika si i kaza vsichki da si pokazhat domashnite raboti.

- We haven't any homework! Njamame domashno! Razvikaha se uchenicite.

Kakto i da e, razbraha se, che ne im e daval domashno i klasyt se uspokoji.

Mistyr Pyrsi zapochna da izpitva. Nakara Rajcho da prochete chast ot uroka.

Emo beshe sednal tochno zad nego i umelo mu prodiktiva vsichko.

Sled tova Rajcho trjabvashe da prerazkazhe procheteno. S pomoshhta na Emo gore-dolu uspjia. Naj-nakraja Mistyr Pyrsi mu zadade njakolko vyprosa i Rajcho, s golemi myki, uspjia da im otgovori, zashtoto Mistyr Pyrsi beshe zastanal tochno do Emo i podskazvachyt trjabvashe da kazva otgovora na Slavcho, Slavcho ot svoja strana na Rumen, kojto sedeshe s Rajcho, a Rumen da kazva na izpitvanija. Dosta trudno beshe, no vse pak Rajcho izkara chetvorka.

Mistyr Pyrsi izpita i Rumen. I na nego pisa chetiri. Emo "pipashe" umelo, makar i sam da osyznavashe, che ne postypva pravilno. No njamashe kak. Syuchenicite mu ot osmi klas oshte

ne bjaha poluchili nuzhnata podgotovka poradi lipsa na uchitel po anglijski ezik. Naj-glavnoto beshe izpusnato. Mnogo ot tozi klas ne mozheha dori da pishat i chetat po anglijski. Njakoi prosto ne se poddavaha na slozhnija anglijski pravopis, drugi ot myrzel ne iskaha da se nauchat, tretii se mycheha, no nesistemno i haotichno i taka ne postigaha uspeh. A Mistyr Pysri, striktno, kato anglichanin, spazvashe uchebnata programa i ne se otklonjvashe ot neja. Pyk i njashe vreme da se otklonjava.

Zatova Emo si podskazvashe vseki pyt.

A anglijskijat ezik izmychvashe gorkite uchenici. Zatova te si go vryshtaha na Mistyr Pysri i postojanno mu se smeeha, kogato toj se mycheshe da im govori na bylgarski.

Uchenicite, vsyshtnost, vinagi tyrseha izkupitelna zhertva. Prosto tova im e v psihikata. Za tolkova godini v uchilishteto te se nauchavat, nared s poleznite neshta, i na razlichni hitrosti i trikove, koito izpolzvaha, za da ulesnjat zhivota si, kojto beshe otezhnjavan ot mnogo izlishni neshta.

Sedma glava **BOLNATA MERI**

- Mr Percy, may I go out? - po edno vreme se nadigna Merito, uzhasno preblednjala.

- Yes, you may... But... what's the matter? Are you sick?

- Oh, yes, I'm very sick.

Merito izleze, kato edva se vlacheshe.

- Moga li da ja pridruzha? - izvika Emo.

- Da, da, mozhe da padne - odgovori zagrizheno Mistyr Pyrsi.

Emo izhvrykna ot stajata i nastigna Merito.

- Ima li ti neshto, ili?

- Ha-ha-ha! Ti pyk!

- Shtom go pomoli po anglijski, javno nishto ti njama. Vprochem, trjabva da otidesh na psihiatyr.

- Zashto?

- Hm! Zashto! Zashtoto kogato trjabva da govorish na anglijski, mylchish kato pyn.

- Tova ne znachi, che sega sym otkachila.

- Malko me symnjava.

- Po-dobre ti da otidesh, zashtoto ot vreme navreme te prihvashtat edni...

- Kakvi?

- Ami takiva.

- Javno, che ti myrda neshto. Tova trjabvashe da go napravish, da rechem, po fizika, ili sega, kakvo ostava?

- Matematika i himija.

- A taka! Matematika i himija! Malko li e to?

- Che az moga pak da go napravja. Da ne mislish, che sym tolkova...

- Glupava.

- E-e! Ti pyk!

- Ami ne! Ne si glupava!

- Ne sym ami!

- Da, da, ne si.

- Stiga!

- Dobre, de! Njama poveche. Hajde da otidem v sladkarnicata.

- Ako me pocherpish.

- Bre! Za kakvo si pravi ustata!

- Nali si kavaler!

- Gluposti! Ama da ne si pomislish neshto, mozhesh da si spokojna, che shte te pocherpja.

- Njama da si bryknesh dylboko v dzhoba.

- Razbira se, vyobshte njama da si brykna, zashtoto i ne pechelja.

- Ja, gledaj, kolko syznatelen bil!

- Ami kak?

- Gledam te i ti se chudja. Dokato hodish na uchilishte, estestveno, ne mozhesh da pechelish. Majka ti i bashta ti sa dlyzhni da ti davat pari.

- Bre! Ti zashto ne stanesh advokat?

- Zashto?

- Ami, mnogo znaesh.

- Che zashto? Ne e li taka?

- A, taka e, taka e. Samo che az ne mislja kato tebe.

- Az ti kazah, che si mnogo syznatelen.

- Da, razbrah. Kakvo iskash da ti kupja?

- Edna kifla i edna boza ot osem.

- Ja, gledaj!

- Kakvo, mnogo li e?
- A, kak shte e mnogo. Prosto vyzklicavam.
- Znaesh li kak e boza na anglijski?
- Otde shte znam.
- Da, ama az znaja. Boza si e boza, samo che se pishe s
ejch nakraja.

- Ti go znaesh mnogo tozi anglijski, samo deto ne
mozhesh da stoish v klas.

- Ami ti zashto izleze sled men?

- Az li? Prosto taka.

- A, da! Prosto taka! I na tebe ne ti se stoesh v klas, pyk
vikash po mene.

- Hajde, po-byrzo si pij bozata, che zvynecyt bi.

- Ej sega.

Kogato vljazoha v klasnata staja, kakto vinagi vidjaha
uzhasna byrkotija. Vsichko tova beshe zaradi malkata gumena
topka. Podhvyrjljaha ja, vzimaha ja, bieha se, drashteha se,
blyskaha se, kreshtjaha – vsichki zaedno – i momicheta, i
momcheta. Momchetata mnogo lesno se ostavjaha da im vze
topkata, zashtoto mozhe bi im praveshe udovolstvie. V takiva
momenti momchetata likuvaha.

- Kiro, ej, Kiro! – provikna se Emo ot vratata. – Vikat te
na telefona.

“Na telefona” znacheshe v koridora. Kiro izhvyrcha ot
stajata.

- Koj me vika?

- Edna madama.

- Kyde?

- Ej tam.

- Ja, gledaj! Kiro samo s kakvi madami hodi! – kaza
Slavcho i se zahili. Posle popita Emo: – Ami ti kyde beshe?

- V sladkarnicata. Cherpil Merito.

- Bre!
 - Kakvo “bre”?
 - Tazi esnafka!
 - Znam, che e takava. Dazhe dopredi malko mi razvivashe razni teorii. Ostavi se!
 - Tja e nenormalna.
 - Az j kazah neshto podobno.
 - Anglomanka.
 - Kato si e slozhila anglijsko zaglavie, misli, che e neshto – namesi se v razgovora i Pesho, kojto hvyrlyashe navsjakyde po edno uho.
 - Takava si e tja – kaza Emo. – Ne mozhesh ja opravi.
 - Otkyde znaesh, che njama da ja opravja? – sys samochuvstvie popita Pesho.
 - Znam, ami! Tja tebe mozhe da opravi, a ne ti nejа.
 - Ja-a!
 - Ja-a, ja! Hajde, opitaj.
 - Zashto ne!
 - Dobre de, a kak?
 - Shte namerja nachin.
 - Po-dobre da si stoish na spokojstvie.
 - Ami!
 - Pravi, kakvoto shtesh!
 - Shte vidish! Krotka kato agynce shte ja napravja!
 - Ha-ha-ha! – zasmja se Slavcho, a Pesho vleze v stajata.
 - Prikazva napred-nazad – kaza Emo.
 - Kakvo da go pravish?
 - Puskaj go da pase!
 - Ne me interesuva.
 - Nito pyk mene.
- Sled malko izleze Krystjo i kaza:

- Hajde da napravim edna cherta na poda i da ostavim malyk otvor, che da karame ottam da minavat zajcite.

- Hajde – syglasiha se Emo i Slavcho.

Otnachalo “zajcite”, t.e. devetoklasnicite se opitvaha da se syprotivljavat, no Krystjo, Emo i Slavcho gi “vkaraha v relsite”. I te ne znaeha zashto pravjat tova, no sigurno, za da se zabavljavat.

- Edinajseti “B” klas sa huligani! – izvika edno momichence i pobegna, kato se shmugna zad Emo.

- Dryzhite zaeka! – izvika Slavcho i drugite se razsmjaha.

- Ja, gledaj! Tezi zajci pochnaha mnogo da znajat – izvika Emo, sled kato nakara njakolko devetoklasnichki da minat “prez vratata”.

Te, estestveno, ne mu ostanaha dlyzhni i vdignaha edna olelija, che nashite geroi se otkazaha ot po-natatyshnoto zabavlenie.

Zvynecyt za uchitelja udari.

Osma glava UZHASYT NA GIMNAZIJATA

- Ej, daskalicata ja njama! – izreva Rumen, kojto vsjako mezhduchasio “debnesh” v drugija koridor.

- Shte dojde – uspokoi go Emo.

- Za kakvo mi e da idva.

- Ami da se uchish.

- Bre! Tazi ako se domykne sega, uzhas!

- Kakvo da pravish! Tova e.

- Po djavolite vsichki daskali kato neja!

- Znachi vsichkite.

- E, ne bash vsichkite, ama povecheto.

- Idva!!! – Kiro vryhletja v stajata i povleche sled sebe si tezi, koito stojaha na vratata.

- Koj idva? – provikna se Ivancho.

- Matematichkata.

- Lele! Uzhas!

- Stiga ste se vajkali! – kaza Emo. – Goljamo chudo, kato e matematichkata! Da ne e gorski, ja!

- Abe, ostavi se! To po-dobre da e gorski – vyzdyhna dylboko Slavcho i v tova vreme v stajata vleze matematichkata.

- Kakyv e tozi shum, uchenici? Kak mozhe takova neshto! Malko da zakysneesh, shte vdignat uchilishteto na glavite si! Vie ste edinstvenijat klas, kojto vdiga takyv shum!

- Ne ste gi chuli drugite, zatova – kaza Emo.

- Ne sym gi chula, imenno zashtoto ne vdigat takyv shum kato vas. A pyk ste edinajseti klas. Posledna godina. Mozhe li takova neshto! – prodylzhi pouchitelното si slovo

matematichkata. – V takyv shum ne mozhe da se raboti...
Sjadajte. Koj otsystva?

- Njama otsystvashti.

- Ja proverete po-dobre! Mozhe njakoj da e izchezal.

- Njama.

- Dobre, samo da ne se okazhe, che njama njakogo. Shte pisha otsystvie i na dezhurnite.

- Po pravilnik ne mozhe! – provikna se Kiro.

- Ne mozhe, ama i vie go spazvate tolkova tozi pravilnik.

- Tova ne znachi, che i vie njama da go spazvate – izvika

Emo.

- Stiga tolkova! Njamame vreme poveche. Trjabva da izpitvam.

- A-u! –chuha se njakolko glasa.

- Lele!

- Bog da mi e na pomosht!

- Stiga, be!

- Gledaj si rabotata!

- Samo da ne me izpita, pyk vsichko drugo – hubavo!

- Da izleze dvajset i chetvyrti nomer!

- A-a!

- Kiro...

- Po-djavalite! – izrugla pod nosa si Kiro i dobavi: – O, drugarko, ama zashto mene?

- Hajde, izlizaj! Tebe uluchih.

- E, che glupava rabota!

- Hajde, hajde! Njamame vreme.

- Kakvo da pravja?

- Kak kakvo da pravish! Izvedi zavisimostta mezhdu ygli, koito se dopylvat do nula, devetdeset i sto i osemdeset gradusa.

- Kakvi zavisimosti?

- Bozhe! Ti ne si si chel uroka!
- Kak da ne sym go chel! Zabravivh go.
- Ja si sjadaj. Dve shte ti pisha.
- Goljamo chudo!
- Ne e malko. V edinajseti klas si.
- Kakvo ot tova!
- Treti nomer da izleze.
- Ne moga da govorja, drugarko.
- Kak taka da ne mozhesh! Znaesh li, che se pishet edinica za otkaz ot mjasto?
- Dobre, shte izljaza, za da mi pishete dvojka.
- Ja si sjadaj! Deveti nomer.
- Drugarko, vchera ne mozhah da si naucha dobre.
- Kakvo e tova bezobrazie! Ja izvadete po edin dvoen list!
- Dneska pravihme veche kontrolno! – izvika Emo.
- Pak shte pravite!
- Njama da pravim!
- Kak njama da pravite! Ja pishete!
- Drugarko, za edin chas dve dvojki ne mogat da se pishat – zasmja se Kiro.
- Dobre, ti njama da pishesh.
- Kakvi sa tezi svoevolija!
- A vie ne pravite li svoevolija?! – matematichkata beshe pochervenjala i jadosana, dori vbesena. – Pishete uroka! I po-byrzo, zashtoto imam da predavam. Ima dvadeset i pet minuti do kraja.
- Njama da mozhem!
- Dobre, hajde pishete. Do kraja na chasa vi davam vreme.
- Bre, kolko blagorodna! – kaza Emo tiho na Slavcho.
- Samoto blagorodstvo! Ami ja po-dobre kazhi neshto.

- Pochti nishto ne si spomnjam. Imashe njakakvi krygove i ne znam kakvo si oshte.

- A, trigonometricichni okryzhnosti!

- A, taka!

- Ej, Doro, ja kazhi neshto – butna ja Slavcho.

- Chakaj malko, da svyrsha i shte vi prodiktuvam – proshepna Dora i prodylzhi da pishe. – Slushajte – kaza tja sled malko. – Nachertajte okryzhnostta i yglite alfa i minus alfa.

- Gotovo.

- Deto se presichat ramenata s okryzhnostta, napishete “em” i “em” edno glavni.

- Gotovo.

- Centyra “O”.

- Gotovo.

- Pishete sega: sinus alfa ravno na em edno em s cherta otgore. Kosinus alfa ravno na O-em edno s cherta otgore. Sled tova: sinus skobi minus alfa ravno na em edno em s cherta otgore. Sledovatelno kosinus alfa e ravno na kosinus minus alfa. Sinus alfa e ravno na minus sinus minus alfa. Sega za tangensa...

- Dora, ne prikazvaj!

- Po djavolite!

- Hajde, slushajte! Tangens alfa e raven na sinus alfa vyrhu kosinusa, ravno na minus sinus minus alfa vyrhu kosinus minus alfa, ravno na minus tangens alfa.

- Dobre, za kotangensa shte si go napishem.

- Gotovi li ste?

- Da.

- Sega do devetdeset gradusa.

- Dora, ne prikazvaj! Zashto ne pishesh?

- Pisha.

- Ne se obryshtaj nazad i ne prikazvaj!

- Eh, che mrysnica! – kaza Slavcho.

- Nishto, shte si go napisem sami – uspokoi go Emo.
- Emile, ne prikazvaj.
- Ne prikazvam.
- Samo govorish. Ako hvana njakoj da govori oshte vednyzh, shte go izhvyrnja i shte mu pisha edinica.
- Gluposti! – kaza si Emo i prodylzhi da pishe, kakvoto mu dojde na uma, razbira se.

Slavcho, syshto izmisljash t uroka v momenta, se zadylbochi i pisheshe vsevyzmozni varianti.

- Kiro, ne podskazvaj!
- Kak shte podskazvam, drugarko, az ne si znam uroka.
- Ne si znaesh uroka, ama si otvoril uchebnika.
- Kakyv uchebnik, drugarko?
- Abe, to s vas chovek na glava ne mozhe da izleze! Ja se mahaj ot stajata, che prechish na drugite.
- Kak shte im precha.
- Izlez!
- Shte izljaza. “Kurazh, družhina, vjarna, sgovorna...”
- Izlizaj!
- E-e! Ne vizhdate li, che izlizam! – vratata se hlopna i v stajata zacari tishina. Tjagostna i grobna.

Emo i Slavcho napisaha novite varianti na uroka i se prigotviha da izlizat.

- Marija, ja daj tozi list!
- Kakyv list, drugarko?
- Ej onzi, deto e v dzhoba ti. Daj, daj! Ne se pravi...
- Eto, drugarko, nikakyv list njamam.
- Ja da vidja!
- Eto!
- Hm! Golemi shmekeri ste vie!
- Kakvi shmekeri, drugarko, nikakyv list njamashe!
- Interesno! A-a! Rajcho! Kakvo e tova?

- Kniga, drugarko.
 - Kakva e тази kniga? Ja ja daj!
 - Ama tja njama da vi e interesna.
 - Ja gledaj! Chete romani v chas, kogato drugite pravjat kontrolno. Interesno.
 - Ami kakvo da pravja, drugarko?
 - Bozhe, gospodi!
- V tova vreme bi zvynecyt i matematichkata izvika:
- Vsichki predavaj!
 - Edin moment.
 - Njama vreme, predavaj!

Deveta glava

GOSPODARI NA POLOZHENIETO

Ostavashe samo chasyt po himija, no nashite priyateli kakto vinagi izpolzvaha mezhduchasiето da se naluduvat. Zakachaha “zajcite”, pokazvaha prevyzhodstvoto si nad tjah, kato gi karaha da minavat prez opredelено mjesto – nito santimetyr nastrani. Kojto ne se podchinjavashe, beshe vryshtan da mine ot novo, samo che prez razreshenoto mjesto, a ne prez zabranenata zona, strogo ohranjavana ot sadistichnite edinadesetoklasnici.

- Vseki da minava prez vratata! – izvika Kiro i nakara njakolko “zaeka” da se podchinjat na zapovedta mu.

- Ne se opitvaj da pravish narusheniya!
- Samo prez vratata!
- Ej, ja se vyrni!
- Minavaj samo ottuk!
- Ne se otklonjavaj!

I mnogo takiva vyzglasi i zapovedi se chuvaha v koridora, kydeto edinadeseti “B” beshe edinstvenijat edinadeseti klas. Ostanalite bjaha v drugite kraishta na gimnazijata i po drugite etazhi. V tozi koridor nashite priyateli bjaha gospodari na polozhenieto.

- Ej, edin zaek mina otzad!
- Dryzh go!
- Stoj!
- Ja se vyrni!
- Vryshtaj se!
- Njama pyk! – izvika “zaekyt” i izbjaga.

- Edinadeseti “B” klas sa huligani! – izvika edno momichence. Emo se obyrna i vidja, che e onova “zajche”, koeto prednoto mezhduchasie beshe izvikalo syshtoto.

- Dryzhte zaeka! – izvika Kiro i Emo s edno protjagane hvana nepokornata.

- Oho! Tja imala i uchebnik! Konfiskuva se! – kaza Emo i izdyrpa ot rycete na smajanoto momichence edin uchebnik po mashinoznanie. – Ja gledaj! Tezi zajci sa vljubeni v mashinoznanieto. Mnogo go uchat. Dazhe i v mezhduchasiето.

- Ti pyk otkyde znaesh v kogo sym vljubena! – ozybi mu se “zajcheto”.

- Ha-ha! Ne se gleda kolko e malko, ami mnogo znae!

- Znam pyk!

- Ti osven urocite si, drugo ne trjabva da obichash – kaza Kiro i se zahili.

- Obicham pyk!

- Kogo? – zapita prez smjah Emo.

- Tebe!

- Ja, gledaj! Malko si oshte.

- Ne sym pyk!

- Vyrvi pri majka si da ti dade mlechice!

- Njama! Vie vsichki ste loshi! Huligani!

- Slavcho, ja ostavi uchebnika v stajata. – Emo dade konfiskuvaniya uchebnik na prijatelja si i kaza – Ti znaesh li kakvo znachi huligani?

- Znam. Takiva kato vas! – izvika “zajcheto”.

- Malko, pyk mnogo znae.

- Pusni me!

- Vyrvi po djavolite! Nikakyv uchebnik njama da ti vyrna.

- Shte se oplacha na klasnata.

- Znaesh li kolko samo me e strah ot tvojata klasna!

- Daj mi uchebnika!
- Nakraja na godinata shte ti go dam
- Ami az otkyde shte ucha?
- Otkydeto namerish.
- Molja ti se!
- Shtom mi se molish, shte ti go dam.
- Prez tova vreme ostanalite “vydvorjavaha” red. Rajcho

i Rumen konfiskuvaha pet-shest gybi, za da ima s kakvo da se iztriva dyskata. “Zajcite” protestiraha, no ne mozheha da napravjat nishto.

Izvednyzh Rajcho, kojto beshe vljazyl pogreshno v edin devicheski deseti klas, izhvrykna bez gornata si dreha, a sled nego kato gargi se razkreshtjaha desetoklasnichkite.

- Gybi shte kradesh, a! Njama da ti vyrnem sakoto!
- Dajte mi sakoto!
- Vizhte go! Krade, a iska milost!
- Ej, ragaci, pomagajte! – izvika Rumen i izletja ot syshтата staja s edin stol.
- Stola sreshtu sakoto! – izvika Rajcho.
- Kreteni! – izvika edna desetoklasnichka.
- Dryzhte go! Nego sreshtu stola! – izvikaha njakolko

drugi i hvanaha neshtastnija Rajcho, predi da e uspjat da se opomni. Vmyknaha go v stajata, kato go dyrzhaha jako, taka che toj ne mozheshe da se izmykne.

- Nadja, otidi da pregovarjash.
- Otivam. Kakvo da im kazha?
- Vsichkite gybi, deto gi vzeha ot devetite klasove i stola sreshtu tozi kreten.

Nadja otide i se vyrna s prazni ryce.

- Kakvo stana?
- Onja idiot Emo kaza, che Rajcho shtjal da se opravi sam. Vika, che interesite na klasa mu ne bili interesi i na Rajcho.

- A! Vizhdash li kakvi prijateli imash!
- Mnogo sa si dobri ragacite.
- Vizh kakvo. Shte te pusnem, samo che shte rabotish za nas.

- Ja gledaj! CRU!
- Az ti kazah! – tova beshe naj-nahakanata ot vsichki.
- Ja si gledajte rabotata!
- Vizh kakvo! Ako ne verbuyash za nashite momicheta dostatychno momcheta ot gimnazijata, shte ti strosha glavata!

- Bre, che strashni!
- Az kazah!
- Pyk i vazhni!
- Do utre ako ne verbuyash vashite, kak gi kaza, a, da, ragaci, shte ti schupja lichno glavata.

- Tova e nakazuemo ot zakona.
- Shte vidish ti edin... zakon!
- Hajde, che bi zvyneca!
- V sybota trjabva da napravim dzhumbare s tvoite ragaci.

- Moite ragaci si imat s kogo.
- Razkaraj se sega i utre te iskam da dokladvash! Hajde, izchezvaj.

- Otkacheni! – kaza Rajcho i izleze ot devicheskija klas, oblichajki sakoto si.

- Kakvo stana? – sreshtna go Emo.
- Majtap!
- Kakyv majtap?
- Iskat da pravjat orgija s nas.
- Kakva orgija?
- Dzhabolo.
- Kakvo dzhabolo, be!
- Dzhumbare.

- To naistina bilo majtap. I kakvo iskat drugo?
- Da zapazja ragacite za tjah.
- Ha-ha-ha-ha! – izsmja se Emo i to taka, che započna da se previva ot smjah. – Javno ne poznavat edinadeseti “B” klas!

Deseta glava

SKOROSTTA NA REAKCIITE

Emo vryhletja v stajata i se natykna na Marina.

- Oo-oh! – izvika syuchenichkata mu.

- Mnogo se izvinjavam – sychuvstveno se obyрна kym neja Emo i izkreshtja – Idva!!! Marinke, ne mi se syrdi - prodylzhi toj.

- Ne ti se syrdja, ama po-vnimatelno vlizaj.

- Drug pyt shte vnimavam.

- Klas, stani – izvika dezurnata i vsichki se nameriha za syvsem kratko vreme po mestata si, a sled kato himichkata vleze, se zaizmykvaha bavno-bavno ot chinovete si.

- E-e! Sjakash ste starci! – vyzmuti se himichkata. – Skapali ste se, ne prilichate na gimnazisti, i to naj-veche abiturienti! Vjarvam, izmoreni ste, no i az sym izmorena. Hajde, sjadajte.

Vratata se otkrehna i v otvora se pokaza simpatichnoto lichice na novata Emova poznajnica. Tja se usmihna na Emo i izvika:

- Huligan!

Sled tova zatvori vratata. Emo se zamisli. Kakvo iskashe ot nego tova “zajche”?

Kiro se obadi shepneshkom otpred:

- Emo, tozi zaek si tyrsi beljata!

- Shte si ja nameri, shtom tolkova mu se iska! – kaza Emo i v syshtija moment mu stana mnogo neprijatno. – Goljam glupak e tozi Kiro – proshepna toj na Slavcho. – Kakvo mi se byrka v rabotite!

- Lapnal e po tvoja zaek – syshto shepneshkom mu otvyrna Slavcho.

- Toj ne e moj zaek.

- E, nishto, vazhno e, che tyrchi po tebe.

- Kakvo tyrchi, po djavolite! Neka Kiro si troshi glavata s nego!

- Kirile, izlez na dyskata – chu se glasyt na himichkata, kojato do tozi moment beshe prebrojavala njakolko pyti klasa, da ne bi njakoj da e izchezna.

- Ama, drugarko, dnes vseki chas me izpitvat! – zaprotestira Kiro.

- Nishto, neka sled tova da se hvalish, che edi koj-si den sa te izpitali po vsichkite predmeti.

- Ama, drugarko, samo tri pyti imat pravo da me izpitvat.

- Njama takyv pravilnik. Shte izlezesh li?

- Ne.

- Shte ti pisha dvojka.

- Pyk pishete mi.

- Izlez ti, Emile.

- Ne iskam.

- Kak taka! Kak da ne iscash!

- Ne sym dobre.

- Kak taka da ne si dobre! Ja izlez, inache shte ti pisha dvojka.

- Dobre, i za kakvo da govorja?

- Za skorost na himichnite reakcii. Za dnes tova ni e uroka, nali?

- Otkyde shte znam!

- Kakvo? Ti ne si znaesh uroka!

- Ne.

- Sjadaj si togava.

- Ne, shte izljaza.

- Zashto shte mi gubish vremeto?
- Zashto da mi pishete za nishto dvojka?
- Dobre, izlizaj, da vidim kakvo shte kazhesh.
- Ama che glupav kysmet!
- Marina, izlez i ti.
- Vizhdash li, ako ne se bjahme sblyskali, njasashe da ni izpitat! – proshepna Marina, kogato otide na dyskata.
- Kakvo da pravja.
- Nishto. Znaesh li si uroka?
- Ne.
- I az.
- Hajde, Emile, govori.
- Chakajte da si pomislja malko.
- Njama kakvo da te chakam. Marina, ti shte govorish li?
- Ne moga.
- Bozhe gospodi! Dnes nikoj li ne si znae uroka?
- Ne! – chu se ot dynoto na stajata.
- Znachi, trjabva na celija klas da pisha dvojki.
- Njama da sa dejstvitelni – obadi se Rajcho.
- Taka ako se uchite, po novija pravilnik nikoj njama da ima primerno povedenie – zaplashi gi himichkata.
- Kakyv e tozi nov pravilnik? – zapita njakoj.
- Za opredeljane na povedenieto. Osnovnoto shte byde dobro.
- Znachi na mizhiturkite shte se vrychva primerno – kaza Emo.
- Kak taka na mizhiturkite! Chovek s izjavena trudoljubivost, uchenoljubivost, otlichen uspeh, trudovi navici, chestnost, otkrovenost, drugarsko otnoshenie, chuvstvo za kolektivnost, kritichesko otnoshenie kym drugarite si...
- A ne kym uchitelite! – izvika njakoj.

- ... kym sebe si, vyobshte, chovek, kojto dava primer i sys svoja primer uvlichia drugite, toj shte ima primerno povedenie.

- Vie kak gi razbirate tezi neshta? – obadi se Slavcho.

- Te se vizhdat.

- Njakoj licemer shte vi izlyzhe.

- Edva li.

- Da, no na tozi, kojto ima primerno povedenie, njama da mu e mnogo udobno sred masite s dobro povedenie. Shte se chuvstva chuzhd.

- Kak taka! Toj shte se gordee!

- Edin chesten chovek njama da se gordee s tova, che se e izdignal izkustveno nad syuchenicite si.

- Uchilishteto shte se gordee s takiva primerni uchenici.

- Njama idealen chovek.

- No nie se stremim da syzdamem po-syvyrsheni lichnosti.

- Chovek bez slabosti ne se e rodil.

- Neznachitelnite slabosti se prenebregvat.

- Znachi, ocenkata ne e obektivna.

- Tezi, koito sa systavili pravilnika, znajat po-dobre ot nas.

- Te sa bogove.

- Ne sa bogove, no vse pak znajat poveche ot tebe i ot mene.

- “Preklonenata glavica ostrasabja ne seche!” – izvika Kiro.

- Mizhi da te lazham! – obadi se Rumien

- Mnogo vreme si izgubihme v raziskvanija. Sjadajte si. Dnes njama da vi pisha dvojki, no shte si otbelezha v moja belezhnik, che na tozi den ne ste si znaeli uroka.

- A na men mi pisahte dvojka! – izvika Kiro.

- Ti pyrvi otkaza i ti pisah.
- Ne e chestno. Zashto samo na mene?
- Znachi, i na syuchenicite ti da pisha, taka li?
- Da.
- Njama da im pisha. Ne chuvstvash li, che si egoist. I na tebe njama da pisha, no iskah da dokazha na syuchenicite ti, che ima hora, koito ne zasluzhavat primerno povedenie samo zaradi projavenoto nedrugarsko otnoshenie.
- Javno zashtitava i reklamira novija pravilnik – obadi se Elito.
- Taka e – kaza Kiro. - Vseki gleda sebe si. Az njama da se ostavja da me typchat, ja!
- Chuvash li go kakvo prikazva? – kaza Emo na Slavcho i napravi grimasa na strashno otvrashtenie.
- Tova beshe naj-veche zaradi tebe kazano – reche Slavcho.
- Ako beshe vypros, az njamashe da izljaza na dyskata. Izljazoh samo da ne izpitat njakoj drug na moeto mjasto. I naj-glavnoto, nikoga ne sym pojavjaval egoizym kato Kiro. Pyk i himichkata se prestara. Mnogo blagorodna se pokaza. Licemerka!
- Takava e. Vnasja vrazhdi v klasa. Mesi se, kydeto ne j e rabota.
- Dnes ne mozhah da vi predam novija urok, no sledvashtija pyt shte vi predam dva - kaza himichkata, kogato zvynecyt veche bieshe.

Edinadeseta glava VYLNENIJA

- Utre shte imame praktika v uchilishte – izvika Rajcho.
- Dvete grupi.
 - Ura!
 - Bravo!
 - Slavcho, hajde! – izvika Emo na prijatelja si, kojto govoreshe sys Stanislava. – Hajde, po-byrzo!
 - Idvam.
 - Kogato trygnaha po koridora, Emo mu kaza:
 - Maj si lapnal po Stanito.
 - Kakvo da pravja. I tja e lapnala po mene.
 - Ne se znae. Vnimavaj da ne te izlyzhe.
 - Ne vjarvam.
 - Takova dobro momiche mozhe.
 - Dobra e, naistina.
 - Koj znae!
 - Imash neshto naum?
 - Da.
 - Kakvo?
 - Nishto, nishto. Vse pak se pazi. Dori i da te izlyzhe, da ne se iznenadash.
 - Ne znam. Na mene mi se struva, che tja e samata nevinnost.
 - Tova e naj-opasno.
 - Zashto pyk? Tja naistina e chestno momiche.
 - Az ti kazah.
 - Huligani! – se chu otzad.

- Emo i Slavcho se obyrnaha.
- Oho! I sys shapka! – izvika Emo.
 - I to bjala – dopylni Slavcho.
 - I naj-veche zaeshka.
 - Gledaj ti! Kakva chanta!
 - Moderna!
 - Ne znaesh li, zajchence, che shefyt e zabranil da se hodi na uchilishte s takiva chanti
 - Da, s takiva sportni.
 - Strah go e, da ne bi vsichki da stanat sportisti.
 - Ami vie zashto ste s takiva?
 - Nie sme stari pushki. Na nas e pozvoleno!
 - Hop, edna shapka!
 - Daj mi shapkata.
 - Kakva shapka?
 - Daj mi shapkata!
 - S takiva shapki ne se hodi na uchilishte.
 - Az pyk hodja.
 - Bre!
 - Daj mi ja!
 - Njama!
 - Shte se oplacha na klasnata!
 - Tja ne mi predava.
 - Shte se oplacha na direktora.
 - Oho! Otkyde go poznavash?
 - Nie s nego sme prijатели.
 - Ja gledaj!
 - Daj mi shapkata! Za kakvo ti e?
 - Shte vikash li huligani
 - Da!
 - Togava njama da ti ja dam.
 - Znachi naistina ste huligani! Huligani!

- Ne se goreshti, mome!
- Daj mi shapkata!
- Shte si ja zapazja za spomen.
- Majka shte me pita kyde mi e shapkata.
- Shte j kazhesh, che si ja zagubila.
- Tja shte mi vika.
- Ti njamash li usta?
- I bashta mi shte se razkrjaska.
- Lele! To stavalo opasno.
- Da, ami ako razberat
- Kakvo ot tova
- Klasnata vidjala edna moja syuchenichka v morskata gradina...
- Che kakvo ot tova?
- Ne bila sama.
- Tuka ne sme morskata gradina.
- Ne, ama te bili...
- Da, jasno.
- I sega bashta j ja vodi s kolata do uchilishte i si ja pribira sled tova.
- Bashta ti ima li kola?
- Ne.
- Togava njama ot kakvo da se bezpokoish.
- Tvojat prijatel s onova momiche li hodi?
- S koe?
- Deto si zamina s nego.
- Mnogo si ljubopitna.
- Kak se kazvash?
- Ja gledaj! Dryzh si shapkata.
- Mersi.
- Ne se kazva mersi, ami blagodarja.
- Blagodarja!

- Za kakvo?
- Deto mi vyrna shapkata.
- Ha-ha-ha! Ama naistina, vie, zajcite, ste mnogo komichni!
- Nakyde zhiveesh?
- Nagore.
- I az sym natam.
- Ami ako klasnata ti te vidi?
- Tja ne zhivee nasam. Pyk i nie ne pravim nishto.
- To ostavashe i da pravim.
- Vie utre praktika li imate?
- Da.
- Zhalko. Njama da se vidim.
- Zashto pyk. Nie shte bydem v uchilishte.
- Taka li?
- Taka ami.
- Oh, che studeno!
- To e ot vremeto.
- Ot vremeto e, da. Ti imal li si prijatelka?
- Shto za vypros! Ne.
- Taka li?
- Da. Oshte neshto?
- Ne, az prosto popitah.
- Drug pyt da ne pitash. Az mozhe da si imam ljubima, a ne samo prijatelka.
- Ot vashija klas li e?
- Da.
- A ako te vidi s men?
- Tja ne me revnuva.
- Kak taka?
- Zashtoto ne znae, che ja obicham.
- A kak taka? Tja ti e ljubima, a ne znae.

- Ej taka, ne znae.
 - A zashto ne j kazhesh?
 - Kakvo?
 - Che... takova...
 - Da, da, jasno! Njama zashto.
 - Ako bjah na tvoe mjasto, shtjah da j kazha.
 - Bozhe, che urok!
 - A zashto ne?
 - Oshte si zajche.
 - Mozhe. Vie kato ste po-golemi pyk, chovek ne mozhe da vi razbere. I hem ste abiturienti.
 - Oshte edin srok ni ostava. Chakaj malko. I sled tova matura...
 - I vashata ne e leka.
 - Ne e. I oshte poveche, che takiva zajcheta kato tebe ja uslozhnjavat.
 - Kak?
 - Ami taka.
 - Vizh, tvojat prijatel pò si go biva. Toj si e kazal na ljubimata, che ja obicha, a ti...
 - Koj kakto si znae!
 - Mozhe bi.
 - Ne mozhe bi, ami si e taka.
 - Az sym ottuk.
 - Chao.
 - Chao.
- Emo se zapyti kym tjah, kato vyrvezhyt mu se usili. Kakvo iskashe tova “zajche” ot nego? Dori i da ima neshto, zashto ne go ostavi na mira. “Po djavolite! – kaza si toj. – Njama li da imam i az njakoga kysmet?”

Do tjah beshe dosta daleko, no toj predpochitashe da vyrvi pesh, dori i prez naj-golemija stud. Skoro nastigna Slavcho i Stanislava.

- Kak vyrvi novoto zapoznanstvo? – usmihna se Stanito.

- Zaeshka rabota!

- Zashto? Tova momichence e mnogo dobro. Az go poznavam.

- Taka li?

- Taka, ami! Da ne si ja obidil s neshto?

- Kak shte ja obidja!

- Tja naistina e mnogo dobro momiche.

- Ne e imala vreme da stane losha – posheguva se Slavcho.

- Slavcho, stiga pyk ti! Iskash da kazhesh, che az sym imala vreme.

- Ne sym iskal da kazha takova neshto. Samo se poshegulah.

Emo zapomni dumite na Stanito i si kaza “Guzen negonen bjaga”, no nishto ne spomena sled tova na Slavcho, ne iskashe veche da govori po tozi vypros.

Kogato si vleze v kyshti, toj zapali pechkata, izvadi magnetofona i go pusna. Chuha se prijatnite glasove na “Pro-Arte”. Tova beshe ljubimata mu pesen – “Marina”. Navjarno, tja mu beshe ljubima, zashtoto izvikvashe neshto v nego...

Dvanadeseta glava **NEOCHAKVAN GOST**

Emo se naobjadva s kakvoto nameri i se izlegna na divana. Izvednyzh zvynecyt rjazko i silno proniza ushite mu i toj go “blagoslovi” naum. Byrzo skochi i otvori vhodnata vrata. Tam stoeshe negovata klasna rykovoditelka!

Emo ostana neprijatno iznenadan.

- Dobyr den – kaza tja.

- Dobyr den – otvyrna vse oshte iznenadaniya Emo. – Zapovjadajte... vlezte – izmyrmori toj i klasnata mu se vmykna vytre.

- Dobre si tuk.

- Dobre sym.

- Imate goljama biblioteka. Chetesh dopylnitelno.

- Ami! Tolkova mi ostava vreme.

- Ne ti ostava vreme li?

- Ne mi ostava za takiva neshta.

- A za kakvi?

- Estestveno, ucha se urocite.

- Tolkova vreme?

- Ne, vecher. Samo vecher si ucha.

- A cjal sledobed kakvo pravish?

- Spja.

- Spish?

- Da. Inache ne moga.

- Mychi se da ne spish tolkova mnogo.

- Predpochitam da ne dremja nad ucbebnicite.

- Hm! A kak vyrvi sys syuchenicite ti?

- Koe kak vyrvi?
- Vsichko.
- Normalno.
- Njama li njakakvi neprijatnosti? Naprimer s Kiril.
- Ne.
- Razbrah, che ne ste v dobri odnoshenija.
- S kogo?
- S nego.
- S Kiro?
- Da.
- Kojto vi e kazala tova, e izlygal.
- Az mislja, che ne e.
- Koj e toj?
- Vse njakoj e.
- Jasno. Imate donoschik.
- A, ne! Syvsem stranichen chovek e.
- V nashija klas stranichni hora njama. Ako neshto e izljazlo, to stranichen chovek ne mozhe da go iznese.
- Kakto i da e. A ljubovta kak vyrvi?
- Koja ljubov?
- Ami tam, tvoja prijatel Slavcho i Stanislava. Nali sa dvamata?
- A, ne! Njama takiva neshta.
- Kak da njama? Na men ne gi razpravjaj tija raboti.
- Mozhe. Az ne znam.
- Ne si gledat urocite, ami...
- To si e tjahna rabota.
- I Rajcho, i toj.
- I toj li?
- Da, s Elisaveta.
- Ja gledaj!
- Zashto, uchudvash li se?

- Da. Zashtoto tova ne e vjarno.
- Ne e vjarno li? A s koja?
- S nikoja.
- Solidarni ste. Vizhdam.
- Zashto pyk. Az kazvam istinata.
- A znaesh li, che Mariana dori e stignala po-daleche I sega ne znam kak shte se opravja.
- Kakvo e stanalo?
- Toj Kiril e vinoven za тази rabota. Ama i na nego njama da mu se razmine.
- To si e tjahna rabota.
- Da, no pone da bjaha izchakali da svyrshat uchilishte.
- Na vseki mu hrumva ponjakoga neshto.
- Da, ama takiva hrumvanija vodjat do opasni rezultati. Majka mu na Kiril mi se oplakva. Ne go ostavjala da si uchi urocite.
- Koj?
- Mariana. Napravo ne ochakvah ot neja tova.
- Da prechi na Kiro da si uchi urocite li?
- To da mu precheshe samo za urocite, ami mu e zamajala glavata, che toj samo po neja tyrchi.
- Ne sym zabeljazal takova neshto.
- Edva li.
- Ama naistina. Az ne znam takova neshto.
- Nali Meri j kazvate na Mariana? Da, taka, nali?
- Otde shte znam.
- To goljama konspiracija, goljamo neshto. I shte ti kazha. Mariana e goljama esnafka. Tova ti go kazvam ne kato uchitelka, ne kato klasna, a kato chovek, kojto vizhda slabostite na drugite.
- Tova go znam.
- Dori nejnata esnafshatina stiga do snobizym

- Tova mi e jasno.
- Estestveno, tova si e v haraktera j, no tja taka silno povlija na Kiril, che toj stana prosto neuznavаем.
- Ne sym zabeljazal. Ili mozhe bi vie ne ste poznavali uchenicite si dostatychno dobre.
- Taka li mislish?
- Da.
- No vse pak Stanislava e mnogo dobro momiche. Slavcho ne se e podvel.
- Ne znam.
- Zashtoto ti e prijatel.
- Ne, prosto ne znam za tova.
- Ne mozhe da ne znaesh, no kakto i da e! Tova ne e naj-vazhnoto. Az dojdoh za drugo. Tvojat uspeh e mnogo namalen. A minalite godini beshe edin ot naj-dobrite mi uchenici. Kakvo shte kazhesh za тази rabota?
- Nishto.
- Kak taka nishto? Njakoj prechi li ti da uchish?
- Ne.
- Njama zashto da kriesh.
- Vie sigurno znaete.
- Da, znam.
- Jasno mi e. Tozi pyt izlygahte.
- Zashto?
- Zashtoto za men nishto ne znaete.
- Shte naucha.
- Njama, zashtoto i samijat az ne znam.
- Kak taka?
- Ami taka, vsichko stava.
- Njamam namerenie da se namesvam v intimnite vi raboti, no vie me karate da go pravja, zashtoto stigate do

gluposti. Golemi ste, a ne ljubov izpitvate, a njakakyv instinkt da se sybirate po dvojki!

- Tova ne se otrasja za men, zashtoto az ne sym chlen na njakoja ot tezi dvojki, za koito vie spomenavate.

- Oshte po-dobre. Znachi shte moga da se upovavam na teb.

- Ne.

- Kak taka?

- Vse pak sa mi syuchenici.

- Nepravilno me razbirash.

- I vie me razbrahte nepravilno.

- Ne znam. Vnimavaj, vse pak.

- Kakvo, da ne se podhlyzna li?

- Da. I se stjagaj, zashtoto idva krajat. Az trjabva da vyrvja. Shte otida u Slavcho i u Stanislava. Dovizhdane.

- Dovizhdane – kaza Emo i zatvori s oblekchenie vratata.

Trinadeseta glava

OBJASNENIE PO TELEFONA

Emo pak pusna “Marina”. Znaeshe ja veche naizust, no ne mu omryzvashe da ja slusha.

Naj-posle toj se reshi na edna bezumna dyrzost. Otide do telefona, vdigna slushalkata i zavyrtya pet pyti diska na nomeratora.

Ottatyk se vdigna slushalkata.

- Da? - chu se prijaten glas.

- Marina?

- Tja e na telefona. Koj ja tyrsi?

- Zagadka.

- Koj se obazhda? Shte zatvorja telefona!

- Molja ti se, nedej!

- Kazhete si imeto!

- Emil se obazhda.

- O, Emo, ti li si? Ne mozhah da te poznaja.

- Glasyt se izmenja.

- Da, zatova. Zashto se obazhdash?

- Prosto taka. Klasnata beshe u nas.

- Taka li?

- Da. I mi naprikazva kup gluposti.

- Kakvi?

- Kakvito iskash. Tja napravo ima detektivski naklonnosti.

- Kakvo kaza?

- Koj s kogo hodel i takiva razni...

- Ja vizh!

- Taka e.
- Za men kakvo kaza?
- Nishto.
- A za tebe pozna li?
- Njama kakvo da poznavava za men.
- Znachi, ne e poznala.
- Ne. Nikoj ne mozhe da poznae.
- Taka li?
- Da.
- Iskash li az da poznaja?
- Hajde.
- Ti znaesh li s koja hodish?
- Kazhi de!
- S edno momichence ot deveti klas.
- Ne e vjarno.
- Az dneska te vidjah s neja.
- Mozhe da si me vidjala, no ne e vjarno.
- Nashite momicheta taka kazvat.
- Te nishto ne znajat.
- A! Ponjakoga znajat.
- Znajat samo s kljukarstvo da se zanimavat.
- Prav si.
- Ako ne bjah siguren, njamashe da ti kazha.
- Kakvo drugo interesno kaza klasnata?
- Che otiva u Slavcho, a sled tova ne znam si kyde.
- Znachi gi e zagrijala.
- Otkyde shte znam!
- Nali ti e kazala?
- To si e nejna rabota. Opita se da me verbuva za nejnoto razuznavane, samo che ne stana.
- Ima njakoj ot nashija klas, ta j dokladva vsichko.
- I az taka predpolagam.

- Samo che ne znam koj e.
- I az.
- Az mislja, che e ili Dora, ili Rosina.
- Ne biva da gi obvinjavash bez osnovanie. Az ne sym siguren, che sa te.
- Trjabva da se razbere.
- Shte razberem. Kazhi ti neshto interesno.
- Kakvo da ti kazha? Njama kakvo. Kazhi ti.
- Da, Marinke. Shte ti kazha. Samo che...
- Samo che kakvo?
- Nishto. Dvoumja se.
- Hajde, ne se dvoumi. Mozhe da se razkolebaesh.
- Njama. Vse njakoga shte ti go kazha, Marinke.
- Kakvo shte mi kazhesh, Emo?
- Njama da mi se syrdish, nali?
- Njama, razbira se. Nikoga ne bih ti se razsyrdila.
- Dobre togava. No vse pak...
- Hajde, hajde, ne se boj. Na nikogo njama da kazha.
- Njama da kazhesh, nali?
- Njama, ne se bezpokoij.
- Ne se bezpokoija, prosto nabiram smelost.
- Nabra li ja?
- Da, Marinke. Ako njakoj ti kazhe, che sym idiot, mozhe napyлно da mu povjarvash.
- Zashto, Emo?
- Zashtoto i az ne znam.
- Tova li beshe?
- Ne, Marinke, dosega njamah smelost, no sega veche njama kak. Az te obicham, Marina!
- Nikakyv otgovor. Samo tezhko dishane v slushalkata.
- Emo se uplashi, da ne bi da j e stanalo neshto.
- Ne mi se syrdish, Marinke, nali?

- Ne, Emo.
- I njama da kazhesh na nikogo?
- Njama, Emo.
- Znam, ti si naj-dobroto momiche na sveta!
- O, Emo!
- Zashto, taka e!
- Ne, ne e!
- Kak? Kak da ne e taka?
- Nishto ne znaesh! Nishto. I ne trjabva da znaesh, no shte ti kazha.
- Ne, nedej.
- Strahuvash se?
- Ne.
- Togava slushaj. Nikoj ne bi ti zabranil da me obichash, no ne trjabva. Ne trjabva! Zabravi me!
- Ne moga, Marinke! Nima ne mozhesh da me obichash i ti? Ili pone...
- Ne, Emo, az obicham drug. Na nego prinadlezha. Zabravi me! Neka si ostanem samo prijateli. Ne biva da se poddavash na syrceto si.
- No az te obicham!
- Znam.
- Obicham te!
- Ne biva!
- Znachi, nikakva nadezhda njama?
- Njama.
- Tolkova li sym losh?
- O ne! Syvsem ne si. Dori si mnogo dobyr, no kakvo da napravja? Az obicham drug. Shte ti dam snimkata si.
- Shte byda mnogo radosten!
- Drugo nishto ne moga da ti obeshtaja.

- Nishto! Tova mi e dostatychno. Az vse pak shte te obicham!

- Emo, ne si dete!

- Znam, ne sym. Togava, spored teb, decata mogat da obichat istinski.

- Mozhe bi e taka.

- Zhalko, che ne sym dete! Shtjah da byda shtastliv, che nishto njama da razbiram.

- Ne prikazvaj taka, Emo. Vizhdash, che ne moga da ti pomogna.

- Az ne iskam poveche nishto ot teb.

- Razbiram te, Emo, bila sym na tvoeto mjasto.

- Ne te obvinjavam, vjarvam ti. Hajde, dovizhdane.

- Dovizhdane, Emo.

Toj postavi slushalkata i se izlegna. Zamisli se. Ot magnetofona se chivashe "Predaj se, syrce!". "Mozhe bi i az trjabva da se predam – kaza si Emo. – A taka uzhasno ja obicham! Uzhasno! Nikoj ne znae kak ja obicham, dori i tja!".

Ne znaeshe kakvo da pravi. Nikoga ne beshe izpitval tolkova razocharovanie...

Chetirinadeseta glava SKANDAL

Emo tykmo se beshe unesyl v mislite si, kogato se stresna ot izzvynjavaneto na telefona.

- Da? - izvika razdrazneno v slushalkata.

- Emo, ti li si? Elisaveta se obazhda.

- A! Zdravej.

- Kakvo pravish?

- Nishto.

- Ela u nas. Nikoj njama.

- Nikoj li?

- Da, nashite zaminaha na selo.

- I nashite ne sa tuk. Otidoha da vidjat djado. Mnogo zle bil.

- Ela, shte dojdesh, nali? Shte te chakam.

- Ne znam.

- Ela, molja te. Skuchaja sama.

- I az skuchaja sam, no ne se oplakvam.

- Nishto. Ela.

- Dobre.

- Chakam te.

- Dovizhdane.

- Chao.

Toj zatvori telefona, obleche se i izleze.

Ne beshe mnogo dovolen i si vikashe na um: "Tazi pyk i tja! Kakvo iska ot men? Ne j li stiga Rajcho?"

Kachi se v avtobusa. Beshe pretypkan, makar i da beshe dva i polovina sledobed.

- Mozhe li da vlezete po-navytre? – izvika Emo.
- Ne vizhdate li, che njama mjasto... – mu otvyrna njakoj.
- Az njama da visja zaradi vas navyn. Posgystete se, pone da se zatvori vratata!
- Stiga si vikal tam!
- Ja se sgystete, che shte padna!
- Da ne si se kachval!
- Bydete po-vyzpitani!
- Abe, kelesh, ti li shte me uchish!
- Vlez navytre i ne vikaj!
- Zatvarjaj si pljuvalnika!
- Drugari, ne vizhdate li, che shte padna...
- Ej, momcheto shte padne!
- Nishto mu njama. Drug pyt da znae!
- Abe, drugarju, kak mozhe da prikazvate taka. Toj ne e vinoven, che avtobusite sa pylni.
- Ne e vinoven, ama mnogo znae.
- Vizhte kakvo! Kogato si kupite chasten avtobus, v nego shte se razporezhdate kakti si iskate. Segi shte se syobrazjavate s drugite.
- Ja mylchi, da ne izhvryknesh, che kakti si mi pod lakytja...
- Posle vie shte otidete kydeto vi e mjastoto.
- A pyk tebe shte te grizat cherveite.
- Drugarju, kak mozhe da prikazvate taka! Momcheto e pravo.
- Ama, ti ma! Kakvo se obazhdash ti, ma!
- Ja se dryzhte po-prilichno, namirate se na obshtestveno mjasto!
- Ja si zatvarjaj pljuvalnika ma, buljo!
- Kak mozhe...
- Ostavete go, ne vizhdate li, che e pijan!

- Alo, obadete se na shofjora da go svalim!
- Obadete se napred!
- Avtobusa ne e za pijani!
- Olele! Udari me!
- Usmirete go!
- Ne me pipaj! Ne me pipaj, che...
- Majko, toja me nastypi!
- Nishto ti njama.
- Maa-jjkoo! Maajjkoo maa! Boli! Boli mee!
- Ja po-tiho! Nishto ti njama!
- Iskam da sedna!
- Kak shte sednesh, ne vizhdash li kolko hora ima!
- Ama iskam!

Chuha se njakolko plesnici. Sled tova plach.

- Ej, tuka ne e detska gradina!
- Kakvo da go pravja?
- Ne mu davajte da reve.
- Kak da ne mu davam? Ne moga da mu zakljucha

ustata.

- Drugarko, mozhe li da mi perforirate bileta?
- Edin moment. Dajte.
- Drugarko, i moja.
- Ej sega.
- Alo, otvorete zadnata vrata!
- Kazhete otpred da otvorjat zadnata vrata!
- Kazhete na shofjora!
- Po djavolite! Ezicite li si glytnahte?
- Kazhete na shofjora!
- Kakvo e tova bezdushie!
- Ama vsichki li ste takiva?
- Vsichkite sa, ami!
- E-e! Naj-posle! Seti se da otvori.

- Ne se blyskajte, ne vizhdate li, che slizam!
- Ti li si pak, be! Ja se izmykvaj, che da ne te izritam!
- Ja po-vnimatelno!
- Ej, zatvarjaj si pljuvalnika!
- Kakvo iscash pyk ti, be! – na Emo mu kipna. Sleze ot avtobusa i go hvana za reverite. – Kakvo? Kakvo iscash?
- Ja-ja-ja mme ppussni!
- Kakvo iscash?
- Sh-sh-sh-shte izzvikam mmilicija!
- Vikaj de! Pod rejsa shte te natikam! Pijanica!
- Momche, ostavi go.
- Shte go ostavja, njama da si capam rycete poveche s nego – kaza Emo i go blyсна v edno dyrvo. Sled tova go ostavi i se zapyti kym Elito.

Beshe uzhasno jadosan. “Idioti!” – myrmoreshe pod nosa si toj. Chuvstvashe, che bi ubil onzi pijanica, ako ne se bjaha namesili drugite.

“Chervej! Vsichki sa chervei!” – prodylzhi da si myrmori toj.

Petnadeseta glava

TAJNATA NA ELITO

Emo pozvyni na vratata. Elito momentalno se pokaza.

- Neshto se e sluchilo? – zapita tja.

- Ne. Razmenihme si s edin kreten malko ljubeznosti v rejsa.

- Vlez.

- Neshto se e sluchilo? – popita na svoj red Emo.

- Maj che se e sluchilo.

- Znachi se e sluchilo.

- Da, zatova te povikah.

- S kakvo moga da ti byda polezen?

- Ne znam.

- Vikash me, a ne znaesh.

- Na nikogo njamam vjara.

- Strahuvash se, da ne bi da kazha na njakogo?

- Ne, ne.

- A kakvo togava?

- Ne znam.

- Njamash mi vjara vyobshte?

- Ne, ne na teb. Na teb ti vjarvam. Znam, che si chesten.

- Chesten li? V kakyv smisyl?

- Ne mi e udobno da kazha...

- Hajde, bez zaobikalki. Na nikogo njama da kazha. Taka poveche se izmychvash. I moeto ljubopitstvo syshto.

- Vizh – tja izmykna ot edno chekmedzhe neshto, uvito vyv vestnik.

- Kakvo e tova?

- Ej sega shte vidish.
- Ja gledaj! Obrazeca ot uchilishte!
- Sega shefa njama otkyde da se konsultira za uniformata.
- Boozhe! Toj ima otkyde, ama dobre, che si go vzela.
- Dignah go, ama goljam strah brah.
- Prevari me.
- Da ne bi i ti da misleshe da go...
- Da... da. Sutrinta se chudja koj me e izprevaril.
- Az go dignah snoshti.
- Snoshti li?
- Da. Kym osem i polovina.
- Che beshe li otkljucheno?
- Beshe. Nali ima vecherno.
- Da, vjarno.
- Az ne iskah da go vzema, ama sluchajno...
- Sluchajno li?
- Ami da.
- Sluchajno si go zadignala?! Ja vizh ti!
- Bez majtap. Iskah da vidja kak shte stane.
- Ti pyk! Smajvash me.
- Zashto?
- Dejstvash kato profesionalist.
- Chak tolkova! Kakvo da go pravim tova?
- Slozhi go v edna chanta.
- Posle?
- Shte otidem v morskata gradina i shte go izgorim.
- Da go gorim li?
- Ami razbira se!
- Az mislja da go zapazim.
- Nikakvo zapazvane!
- Kato si vzemem diplomite, shte go izpratim na shefa.

- Gluposti! Daj da go izgorim.
- Ami ramkata?
- Vsichko. Da njama dokazatelstva.
- Che koj shte gi tyrsi?
- Az ti kazvam.
- Dobre. Vse pak ne znam koj shte trygne da go tyrsi.
- I az ne znam, ama po-dobre da go izgorim i da razpileem pepelta po chetirite posoki na sveta.
- Bre!
- Bre, ja! Davaj da go gorim.
- Dobre. Kyde shte go gorim?
- V morskata, nali ti kazah.
- Kak, tam po aleite li? Tam naj-mnogo shte ni vidjat.
- Ami! Znam edno tajno mjasto. Pod edno dyrvo. Dosta opasno e tova mjasto. Strymno, točno kym moreto se spuska.
- V takyv sluchaj, az ne moga da prisystvam.
- Ne e nuzhno. Az shte go izgorja. Samo vzemi kibrit.
- Dobre. Trygvame li?
- Hajde.
- Chakaj da go natikam po-dobre v chantata.
- Samo s kakvo udovolstvie shte go zapalja!
- Kakvo e tova sadistichno udovolstvie? V uchilishte izmychihte zajcite.
- Kakvo da pravja. Razni glupavi hrumvanija.
- Vie, momchetata, vse shte izmislite njakvoja glupost.
- A vie ne gi mislite, ami sluchajno gi pravite.
- Emo!
- Kakvo, ne e li taka?
- Ne e, razbira se.
- Vasha rabota.
- Tova da izgorim obrazeca, ne e li glupavo?
- Ne e. Pyk i da e glupavo, e naj-razumno.

- Hem glupavo, hem razumno...
- Znachi e razumno.
- Hm!
- Kakvo? Mislsh, che ako go izpratim na shefa, toj shte zapazi mylchanie? Bozhee, kakva olelija shte vdigne! Shte pochne razsledvanija. Nali go znaesh kakyv e Sherlock Holms.
- Dobre togava, da go izgorim.
- Razbira se.
- Kyde e tvoeto tajno mjasto?
- Chakaj de! Ima vreme.
- E-e, otkyde shte go znam.
- Ami zatova shte tyrpish. Shte stignem.
- Ako za tova ne se razchue, shefyt njama da nauchi.
- Estestveno.
- Njama da kazhesh na nikogo, nali?
- Boozhe!
- Ne znam.
- Gledaj ti da ne se iztyrvesh.
- Njama.
- Vse pak, vnimavaj. Dazhe i na majka si ne kazvaj.
- Kak shte j kazha! Vse edno celija grad da nauchi.
- Zatova se pazi. Vizhdash li, che e naj-dobre da go izgorim. Ako go beshe namerila majka ti...
- Ostavi se!
- A-a taka! Seg a se ubedi, che sym prav.
- Da de, prav si.
- Nablizhavame.
- Tuk li shte go gorish?
- Ne. Shte sljaza nadolu.
- Lele! Che to e mnogo strymno!
- Strymno nestrymno, tam! Tam sym rekyl, che shte go izgorja.

- Dobre. No vnimavaj. Da ne se hlyznesh.
- Boozhe! Za pryv pyt slizam tam!
- Otkyde shte znam!
- Sega znaesh. Daj go. Stoj tuk na post. Kato vidish opasnost, sviri signala na Chernoto lale!

- Dobre.

- Hajde.

Emo se spusna nadolu do edna malka ploshtadka, obrazuvana ot izdadenite koreni na edno goljamo dyrvo.

Dolu se razbivaha morskite vylni.

Emo izmykna ot chantata obrazeca, svali stykloto i go hvyrli v moreto. To se prysna o edin kamyk i parchencata potynaha v razpenenata voda.

Sled tova izvadi kibrita i zapali obrazeca s ramkata.

Shestnadeseta glava
NESPODELENA LJUBOV

Emo se izmykna ot tajnoto mjabsto. Liceto mu beshe pridobilo dovolno izrazhenie.

- Kak e?

- Eh, che hubavo gorja!

- Zashto ne donese malko pepel?

- Nali ti kazah, che ne trjabva da ima nikakvi dokazatelstva.

- Ami nali ostana pepel tam?

- Gluposti! Az ja razpiljah po chetirite posoki na sveta. Povecheto otide v moreto. Ostanalata se razpilja po drugi mesta, ama taka, che nikoj nishto ne mozhe da razbere.

- Goljam konspirator si.

- Klasnata dneska syshtoto mi kaza.

- Kak klasnata?

- Ami taka.

- Che dneska njamame pri neja.

- Njamame, ama tja dojde u nas.

- U vas?

- Lele! Ami ako dòjde u nas?

- Njama. Tja se zapyti u Slavchovi.

- Samo u tjah?

- Ne. U Stanislava syshto shteshe da otide.

- U dvamata?

- Da.

- Ne e sluchajno.

- Ne e.

- Pyrvo u vas. Nali si prijatelj na Slavcho.
- Koj ja znae klasnata!
- Stanalo e neshto.
- Ami, stanalo!
- A zashto tochno u tjah shte hodi?
- Nejna si rabota.
- Uzhas! Chovek dori i v ljubovta si spokojstvie njama.
- Spokojnata i shtastliva ljubov e ovcharska idiliya.
- Gluposti! Zashto prikazvash taka? Njamam li pravo i az da byda shtastliva v ljubovta?
- Imash! Koj ti go otricha? Nameri si shtastie v ljubovta i nikoj ne bi bil v systojanie da ti zabrani da bydesh shtastliva.
- Ti se podigravash.
- Kak shte se podigravam! Mislish, che shtastieto pod pyt i nad pyt se namira.
- Ne, no...
- Kakvo no? Taka e. Malko sa shtastlivite. Shtastlivi sa tezi, na koito ochite sa slepi.
- Kak slepi? Da ne vizhdat svetlinata? Tova shtastie li e?
- Ti ne me razbra pravilno. Ne slepi v bukvalnija smisyl, a moralni slepci.
- Znachi Slavcho e moralen slepec?
- Zashto?
- Zashtoto toj e shtastliv sys Stanito.
- Ne znam.
- Taka e.
- Vsichko se sluchva.
- Ako ne beshe sljap, shteshe da razbere.
- Kakvo?
- Che go obicham. No toj e egoist. I az sym egoistka.
- Zashtoto si egoistka, zatova ne go razbirash.

- Toj me napravi takava. Negovite oči se zatvoriha, no moite se otvoriha. I to dosta široko.

- Ne znam kak da ti pomogna. Az sym v syshtoto polozenie, v koeto si i ti. Samo deto ne sym egoist.

- Ako ne si egoist, shte te typchat.

- Zashto pyk! Trjabva da tyrsish smisyla na zhivota si i v svoeto neshastie. Neka drugite bydat shtastlivi.

- Ti ne si pochuvstval tova, koeto az chuvstvam.

- Koj znae! Az tri godini si mylchah i nakraja mi dojde da kazha.

- Kakvo?

- Che ja obicham.

- Koja?

- Ti znaesh.

- Marina?

- Da.

- Koga j kaza?

- Dnes.

- Dnes?

- Da.

- Znachi si goljam optimist.

- A zashto ne? Chovek trjabva da se uspokojava s neshto.

- Da, no az ne moga da se uspokoja.

- Zashto? Bezsmisleno e.

- No s kakvo sym po-losha ot Stanito?

- S nishto. Samo che tja e kumira na Slavcho.

- Tja e imala kysmet.

- Zavizhdash li j?

- Da. Dori ja mrazja.

- Ne se poddavaj na takiva chuvstva.

- Mrazja ja! Bih ja ubila!

- Po-poleka, po-poleka! Ne sme v srednite vekove!

- Teb zashtoto te e strah da poiskash poveche ot Marina, zatova prikazvash taka.

- Strah me e? Bozhe moj! Zashto da j razvaljam shtastieto?

- Za da j pomognesh! Ti sam kaza, ti sam kaza, che kojto e moralno sljap, toj e shtastliv.

- Ne e syvsem taka.

- Ti se otkazvash ot dumite si? Te bjaha samata istina.

- Gluposti! Stavashe дума za drebnoto shtastie. Velikite hora sa shtastlivi, kogato napravjat neshto v polza na chovechestvoto.

- Nie ne sme veliki hora.

- Ne e li veliko delo, che unishtozhime obrazeca? Znachi sme veliki hora. Koj shte dokazhe obratnoto?

- Ti pyk se sheguvash!

- Zashto ne! Da se poddavame na tygata li? Mladi sme. Bydeshteto e pred nas.

- Koj znae! Az shte si namerja svoeto bydeshte, no Slavcho shte si ostane esnaf.

- Ti ako bydeshe egoistka i zanapred, syшто shte ostanesh esnafka.

- Ti pyk si goljam altruist.

- Ne sym egoist pone.

- Tvoite razbiranija sa mnogo interesni.

- Kakvo im e interesnoto?

- Vinagi mislish za drugite, syobrazjavash se s drugite.

- Ne znam dali e taka.

- V povecheto sluchai e taka. I da znaesh, Marina bi go zarjazala onzi, s kogoto hodi...

- Kakvo iskash da kazhesh?

- Che ako si po-nastojchiv, tja shte ti obyrne vnimanie.

- Gluposti! Ti ne ja poznavash.

- Po-dobre ja poznavam ot teb.
- Vse pak, tja mi obeshta snimkata si.
- Kakvo?!
- Ne chuvash li? Gluha li si?
- Chuh, no mi stana chudno.
- Taka, obeshta mi snimkata si, kakvo chudno ima?
- Interesno!
- Ako beshe na moe mjasto, njamashe da ti e interesno!
- Da, no ako tja beshe bezrazlichna kym teb, njamashe da ti obeshtae snimkata si.
- Ne gi razbirash ti tezi raboti!
- A ti mnogo gi razbirash!
- Vizh kakvo, ako gi razbirashe, njamashe da plachesh za Slavcho.
- A za kogo?
- Vyobshte za nikogo. Kojto te obicha istinski, za nego si zasluzhava da stradash.
- Kak taka? Ti naistina ne gi razbirash tezi raboti!
- Taka da e! Ne iskam poveche da sporja. Hajde da otidem njakyde da se pocherpim po sluchaj izgarjaneto na obrazeca.
- Dobre. Kyde?
- V nashata sladkarnica.
- Kyde e tja?
- Otkyde da znam! Kazhi ti.
- Ej tuka blizo ima edna. Shte piem po edna "kòla".
- V neja ima narkotici, ama hajde.
- Shte stanem narkomani.
- Da, ot otchajanie.
- Eto ja.
- Vlizame li?
- Da.

- Dve “kòli”.
- Zapovjadajte.
- Ej tam ima masa.

Sedemnaideseta glava NOVI NESHTA

Kogato izljazoha ot sladkarnicata, ne znaeha kakvo da pravjat.

- Ako se vyrna v kyshti – kaza Elito, - trjabva da skuchaja.

- Da se porazhodim togava.

- Dobre.

- Kolko e chasyt? Zabrazil sym si chasovnika.

- Chetiri.

- Tochno?

- Da.

- E-e! Che to oshte e rano.

- Rano e. Za utre njamame da uchim.

- Nali imame praktika.

- Eh! I тази година da mine...

- Az pyk ne iskam, zashtoto posle ne znam kakvo me chaka.

- Kazarma.

- Da, no na men ne mi se hodi.

- Tova e dylg na vseki myzh.

- Dylg e, no chestno da si kazhem, na nikogo ne e priyatno tova.

- Da, nepriyatno e, no trjabva vse njakoj da zashtitava nas, bezzashtitnite.

- Da, taka e.

- Az, ako me pitash, bih otishla vojnika.

- Bozhe moj!

- Da, ne se shegavam.
- Vojnata ne e za zheni rabota.
- Otkyde znaesh, che vojna shte ima?
- O! Ne daj si bozhe!
- Hich ne ni trjabva vojna.
- Nikak. Nikak!
- Oh, che me e strah!
- Njama ot kakvo da se boish! Nikoj ne e lud da si chupi glavata.

- Da de, no vse pak.
- Tova e nevyzmozhno.
- Oh, dano da e taka.
- Teb otkyde ti hrumna pyk tova? Mnogo neprijatno e da se govori za takova neshto.

- Da, naistina e taka. Znaesh li, che shtjal da idva nov uchenik v nashija klas?

- Kakvo? Sega, kogato e ostanal edin srok?
- Segami.
- Shto za hrumvane.
- Otkyde shte znam.
- Mozhe bi go mestjat ot njakoja druga gimnazija.
- Ne. Idva ot Sofija.
- Taka li? Otkyde znaesh?
- Bashta mi se poznavava s negovija bashta.
- I zashto idva ot tolkova daleko?
- Razni raboti.
- Kakvi?
- Semejni.
- Neprijatno!
- Taka e.
- Kakvo da se pravi!
- V tozi sluchaj – nishto.

- Nie sme golemi filosofi. Golemi problemi razreshavame.

- Nali sme veliki hora? Koj shte dokazhe obratnoto!

- Smeesh se ti!

- Nali sme mladi. Trjabva da sme veseli.

- Pyk taka si e!

- Taka e!

- Mnogo dobre.

- Koe?

- Vsichko.

- E, ne syvsem vsichko.

- Ti pyk se hvashtash za drebnite neshta.

- Ti pyk vyobshte ne gi zabeljazvash.

- V kyshti ne sym takyv. Ot naj-malkoto se draznja.

- Stenite ti dejstvat na nervnata sistema.

- Mozhe i da e taka.

- Sigurno e. I na men mi dejstvat. Mnogo sa potiskashti.

- Uzhasno!

- Da. I kato otida na uchilishte, oshte poveche me potiskat.

- Po-golemi steni, poveche potiskat.

- Sigurno.

- Ako pitat men, kakvo uchilishte shte im napravja! Raj! Napravo shte ti byde udovolstvie da hodish tam.

- Naj-glavnoto sa uchitelite.

- Taka e. Ama dosta trudno shte se namerjat podhodjashti uchiteli. Zashtoto v povecheto sluchai uchiteli stavat takiva, na koito tova ne im e prizvaniето.

- Da, prosto stavat, ta da si izkarvat hljaba.

- Kakvo da se pravi, bez hljab ne mozhe. Ama ako vsichkite bjaha kato Hubenov.

- Samo toj e chovek.

- Po praktika ni predava, ama znae poveche ot drugite.
- Znae. I naj-glavnoto e, che ni razbira.
- Njama, ja, himichkata da sedne da ni slusha. Ili matematichkata. Te sa olicetvorenje na demagogijata. Klasnata gore-dolu si ja biva, ama mnogo si vre nosa kydeto ne j e rabota.
- Tja nas, momichetata, mnogo ni mrazi.
- Tja izglezhda i sebe si mrazi.
- Koj ja znae!
- Vsichkite sa kato pseta. Samo kak stojat na vhoda, kogato pravjat chistkite...
- Vardjat, da ne bi njakoj da im izcapa uchilishteto.
- Kolko pyti sa me vryshtali za kosata.
- I men.
- Nakaraha me da stana alpinist.
- A pyk az kato ne moga prez prozoreca, pishat mi otsystvija. Stanali sa mi chetiri samo ot zakysnenija. I to ne ot drugi, ami deto sa me vryshtali po vreme na chistkite.
- Normalen chovek njama da napravi takiva gluposti. Ama toj i shefyt e edin!
- Misli se za koj znae kakvo, a pyk e samo edin direktor na gimnazija.
- Vednyzh me spipa v koridora s dylga kosa i mi kaza da se podstrizha.
- Kogato ti kaza da ochistish gimnazijata li?
- Da. Ama naistina točno taka mi kaza: “Ochisti gimnazijata!” Az otnachalo se stypisah. Ne mozheh da povjarvam, che direktor na gimnazija mozhe da upotrebjava takiva izrazi.
- Trjabvashe da go izhvyrlish prez prozoreca, che da “ochistish gimnazijata”. I to naistina.
- Boozhe! Shte si capam rycete!

- To minaloto si e minalo. Samo da svyrsha gimnazijata.
Shte mi olekne.

- Sipi mu pepel!

- Dnes bjahme pone chastichno udovletvoreni.

- Taka e.

- Shte dojde vreme, kogato shte bydem udovletvoreni napylnu.

- Shte namerim novi i hubavi neshta v zhivota. Ta nali zatova hodim na uchilishte. Samite uchiteli sa ni primer za dobro i zlo. I syuchenicite ni syshto. Vseki si ima svoi slabi i hubavi strani.

- Bez tjah ne mozhe. Samo deto go izmisliha tozi nov pravilnik za povedeniето.

- Shte syzhaljavat za nego.

- Koj gi znae.

- Toj, makar i nov, e pribyrzan. Na ne syvsem ukrepnali harakteri ne biva da se dejstva po takyv nachin.

- I az mislja taka. Shte protestirame, nali?

- Zatova sme mladi.

- Vjarvam, che tozi pyt shte vidjat greshkata si.

- Tolkova hora shte im pomognat.

- Njamam nishto protiv novite neshta, ama tova e neobmysleno.

- Himichkata pyk dnes kakvi teorii sednala da ni razviva.

- Tja si e takava.

- Dobre, che dneska pone ne mi pisa dvojka.

- Iskashe da dokazhe, che e blagorodna.

- Vsichko e demagogija v neja.

- Ja-a! Ja vizh!

- Kakvo?

- Kakvo e tova?

- Njakakvi novovyvedenija.

- Samo novovyvedenija. Takova chudo pyk ne bjah vizhdala.

- Zashto ne si ushiesh takava pola?

- Ami otkyde brezent?

- Ami shte si kupish edna palatka i ot neja.

- Tova pyk napravo e izvratena moda!

- Na Divija Zapad taka sa hodeli.

- Tuk ne e Divija Zapad.

- Da, ne e, ama tova novovyvedenie e doshlo ottam.

- Akyl!

- A! Tova ne e li Merito?

- Tja e! Hajde da izchezvame!

Osemnadeseta glava **STRANNA FILOSOFIJA**

No beshe veche kysno da se skrijat. Merito gi beshe zabeljazala i im mahashe s ryka.

- Aman veche ot neja! – izmyrmori Emo, no se prigotvi za neizbeznata sreshta s Merito. “Na licemer s licemerie” – kaza si toj i se uhili do ushite.

- O, Meri, zdravej, kak si? – zapita prestoreno veselo Elito.

- Mnogo sym dobre. A vie kakvo? Na razhodka, a?

- Da, razhozh dame se, zashtoto e polezno za zdraveto – otvyrna Emo.

- Ne ochakvah da vi sreshtna dvamata.

- Che kakvo za ochakvane ima? – zasmja se Elito.

- Dosega si mylchite.

- Ama, chakaj de! Ti si s greshen adres! – izvika Emo.

- Zashto?

- Ne gi razbirash ti tezi raboti! – prenebrezhitelno mahna s ryka toj.

- Zashto pyk ne! Nikoga takiva raboti ne se ukrivat.

- Az kakvo ti prikazvam dosega? Ej, ti maj hich ne razbirash.

- Gluposti! Shtom dvama mladi sa zaedno, znachi ima neshto.

- A pyk osobeno kato se namesi tretii, stava edna byrkotija, nali taka, Eli?

-Da.

- Znachi me gonite?

- A! Boozhe! Ti pyk kakvo si mislish.
- Ne se bojte, na nikogo njama da kazha.
- Za koe? – uchudi se Elito.
- Za tova, che sym vi vidjala zaedno.
- Dosega ti objasnjavah, mome, che imash greshka.
- Kakva greshka.
- Eej takava. Goljama kato kit.
- Zashto?
- Vizh kakvo, ne se pravi na...
- Zashto, be?
- Zashtoto taka. Ne iskam da ostanesh v zabluzhdenie.
- Kakvo zabluzhdenie?
- Che nie s Elito se ljubim.
- E kak taka?
- Ami taka!
- Vie pyk ste edni!
- Osyzna li si greshkata?
- Vas pyk vi e i strah!
- Ot kakvo? Vizh kakvo, ti si goljama fantazjorka.
- Dobre de! Kakvo ti kaza klasnata kato beshe u vas?
- Kakvo? Ti pyk otkyde si nauchila?
- Tja mi kaza. Beshe i u nas. Lele! Samo kakva olelija vdigna. Majka mi sled tova shteshe da pukne.
- Ot kakvo?
- Ne j izdyrzhat nervite. Pyk i klasnata kato se domykna, tja edva se vyzdyrzha da ne ja izhvyrli.
- Bre! Ne sym znael, che e tolkova opasna majka ti.
- Ti pyk! Kakvo ti kaza klasnata?
- Che sym si namalil uspeha.
- Taka li? Drugo nishto?
- Ne. Tja stoja za nula vreme.

- Taka li? Pyk na men mi dade otchet koj s koja hodel i takiva mi ti raboti.

- Nali si vazhna persona.

- Emo! Stiga si prikazval gluposti! U Elito klasnata idvala li e?

- Zashto pitash men. Pitaj neja.

- Misleh, che znaesh, zatova.

- Otkyde shte znam, sega toku-shto se vidjah s neja.

- Taka li? Pyk az misleh...

- Ti mozhesh da si mislish mnogo neshta. Dosega se mychekh tova da ti objasnja.

- Eli, idva li u vas klasnata?

- Ne. Ne mi i trjabva.

- Tja njama i da dojde u vas. Tja hodi samo u razvratadzhijte.

- Bre! Ti za razvratadzhija li me imash?

- Ami da. Sutrinta me cherpish v sladkarnicata, na objad si otivash s edno zajche, deto si se zakachal s nego po koridora, a sled objad te vizhdam s tretto momiche.

- Shto za konstatacija?

- A ne e li taka?

- Dobre, i taka da e, ako njakoj mi kazhe, che hodja s teb, az bih predpochel da se samoubija, zashtoto sluha se razprostranjava poveche ot istinata.

- Zashto pyk, che kakvo losho ima v men?

- Mnogo jadesh.

- Lichi li mi?

- Ne, no vse pak. Az sym si stisnat.

- Zashtoto ne pechelish sam parite.

- A, vizhdash li kak znaesh!

- Ne me razsmivaj.

- Zashto pyk da te razsmivam?

- Prikazvash gluposti.
- Karash me da gi prikazvam.
- Zashto pyk az?
- Zashtoto ti samata govorish syшто gluposti.
- Elito da kazhe.
- Ne ja namesvaj neja. Tja, estestveno, shte byde neutralna.

- Eli, vjarno li e tova, koeto kazva toj?
- Ne chuh.
- Vizhdash li? Tja e neutralna. Kakvo ti kazah?
- Zashtoto te obicha, zatova.
- Tja ne obicha men.
- A kogo?
- Tja si znae. Ne sym ja pital.
- Ama az misleh...
- Ama, ama! Ti naistina li si tolkova...
- Ti pyk!
- Pravish se na...
- E-e!
- Kakvo! Taka e. Az ot polovin chas se mycha da ti objasnyavam.

- Kakvo?
- Kakvoto i da e! Ti nishto ne razbirash!
- O! Trjabva da vyrvja. Chao!
- Chao!

Devetnadeseta glava **GRUPOVA RAZHODKA**

- Ama che e otvratitelna! – kaza Elito, kogato Mariana zamina. – Kak mozhe da prikazva takiva gluposti!

- Az se ubedih, che tja ne e normalna – zasmja se Emo. – I dnes j kazah, che e za psihiatyr, samo che sega se ubedih napylnno.

- Ostavi ja da pravi kakvoto si shte!

- Da vyrvi po djavolite.

- Znaesh li kakvo? Obeshtah na Rajcho da se sreshtnem tuk v pet.

- V takyv sluchaj, az...

- Ama i ti! Kakvo si mislish? Nie s nego sme bratovchedi, samo che nikoj ne znae, dazhe i klasnata si misli razni neshta.

- Taka li?

- Taka ami! O! Eto go, idva.

- S nego ne e li Marina?

- Tja e. Samo che tja ne hodi s nego. Da ne si pomislish neshto.

- Zdravejte – izvika Rajcho.

- Zdrasti.

Pogledyt na Emo sreshtna ochite na Marina. Te bjaha pylni sys sychuvstvie. Tja mu se usmihna. Toj tyzhno poklati glava.

- Sreshtnah Marinka i tja dojde s men – kaza Rajcho.

- Mnogo hubavo si napravil – kaza s djavolita usmivka Elito i pogledna Emo.

- Toj napravi bezpomoshтна grimasa.
- Ja vizh ti! Tuk sjakash celijat klas shte se sybira! - izvika Elito.
 - Koj idva? – zapita ja Emo, bez da se obryshtha.
 - Ivancho i Dora – mu otgovori tja.
 - Che te ne sa dvojka – zasmja se Rajcho.
 - Segа shte se syberem razkomplektovani dvojki.
 - Drugite rjapa da jadat – izvika pak Rajcho i se zasmja dovolno.
 - Tuk se sybrahme antidvojkovata koalicija – kaza Elito.
 - Zdravejte! – izvika Ivancho.
 - Zdrasti! Kak ste?
 - Dobre sme. Ami vie kakvo ste se sybrali tuk? Zagovor li shte pravite? – zapita veselo Ivancho.
 - Zagovor, ja! – syshto veselo mu otgovori Rajcho – Protiv Merito.
 - Nie toku-shto ja sreshtnahme – kaza Dora. – Nagovori ni edin kup gluposti.
 - I nas ni sreshtna – zasmja se Elito. – Napravo me vbesi.
 - Kakvo se jadosvash pyk ti! – Rajcho napravi prenebrezhitelno zamahvane s rykata si i edva ne udari Elito.
 - Po-poleka!
 - Maj che shtjah da te capna, zashtoto izvednyzh mi se stori, che si Mis Meri.
 - E-e! Chakaj de! Ti i rodninite si ne poznavash!
 - Ne, ami prosto za moment.
 - Vie mnogo ja mrazite тази Meri – kaza Marina.
 - Che ne e tajna – izvika Rajcho.
 - Ne vjarvam da ti e napravila neshto.
 - Ne e, no zloto trjabva da se izkorenjava ot koren.
 - Tja ne e losho momiche, samo deto e zle vyzpitana.

- Togava trjabva da se prevyzpita! – Rajcho pak razmjata rykata si.

- Hajde da otidem v morskata – dade ideja Ivancho.

- O! Ivancho, kakvo ti e na rykata? – zapita go Elito.

- Ami nishto. Merito dnes me izdra. Bez da iska, ama...

- Ama narochno – kaza Dora.

Te se zasmjaha. Samo na Emo ne mu beshe do smjah. Prisystvieto na Marina go potiskashe. Hem mu se iskashe da se mahne, hem mu beshe prijatno blizo do neja.

- Emo, kakvo ti e? – zapita go Rajcho. – Zashto si se umylchal kato grob?

- A, nishto ne mi e!

- Gledam, che si tyzhen.

- Ili e bolen, ili go ljubov gori – posheguva se Elito.

- Stiga pyk ti! – otegchitelno mahna s ryka Emo.

- E-e! Az se shegavam, pyk ti...

Emo tajno pogledna kym Marina. Ochite im se sreshtnaha. Nejnijat pogled sjakash kazvashe: “Ne moga nishto da napravja!” A Emo vyzdyhna i si kaza: “Sydba!”

- Znaete li kakvo vidjah dneska? – popita Rajcho.

- Ne. Kakvo? – otzovaha se Elito i Dora.

- Mechka.

- Kakvo?

- Mechka. Horo dori igraeshe.

- Ti pyk! Neshto drugo ne mozha li da izmislish?

- Ako ne vjarvash, pitaj majka mi. Tja dade na ciganina petdeset stotinki.

- Bravo! – kaza Ivancho. – Mnogo shtedra bila majka ti!

- Stiga be! Che shtedra si e zhenata.

- Pyk az dneska vidjah vylci – kaza Emo.

- Kyde? – zapita Rajcho.

- V rejsa.

- V rejsa li? Ha-ha-ha!
- Da.
- Ti pyk veche si izmisljash!
- Zashto da si izmisljam? Vylcite bjaha na dva kraka.
- Da, prav si. V blyskanicata horata se ovylchvat. Vsichki se zasmjaha.
- Marina, zashto mylchish? – ja zapita Elito.
- Kakvo da kazha?
- Ami neshto interesno.
- Ne mi se e sluchilo.
- Taka e. Chovek v tova uchilishte shte pukne ot skuka. Emo razbra nakyde bie Elito i zatova ja smushka da mylchi. Tja go pogledna s ukor, vdigna ramene i zamylncha.
- Ej che studeno stana! – izvika Ivancho.
- Elate u nas. Njama nikogo – kaza Elito.

Dvadeseta glava

UROK PO VYZDYRZHANOST

- Hajde, Emo, ela s nas! Zashto se sprja? – provikna se Rajcho.

- Shte si hodja.

- Hajde, hajde, shte si hodish! Trygvaj s nas.

- Emo, ela! – kaza Elito. – U vas njama nikogo, kakvo shte pravish sam?

- Abe...

- Hajde de! Ne se cepi ot kolektiva! – posheguva se Ivancho.

- Ako schitate tova za kolektiv...

- E-e! Kompanija e!

Marina trygna sys svoite syuchenici. Tova vbesi Emo. I toj ne znaeshe zashto. Kakvo iskashe Marina, da go izmychva li? Ne beshe li j dostatychno, che mu dade da razbere тази zhestoka istina!

No vse pak na Emo mu beshe radostno v dushata, che Marina beshe blizo, do nego.

- Emo, zashto si taka mrachen? Nakara vremeto da se stymni po-rano – zakachi go Rajcho.

- Nishto.

- E-e! Kak taka nishto? Sjakash az ne vizhdam!

- Rajcho! – zakani mu se Elito.

Emo pogledna kym Marina. Tja beshe bezgrizhna!

Toj se vbesi. Ideshe mu da zarezhe тази glupava kompanija i da si zamine.

No, vse pak, se vyzdyrzha.

- Kolko e chasyt? – popita toj i Elito mu kaza:
- Shest.
- Tochno?
- Da.
- Kak pyk vse na tochnite chasove te pitam.
- Ti si cjal chasovnik.
- Bre! I da ne znam dosega!
- Beshe se stymnilo syvsem.
- Emo, mozhe li da se hvana za teb? – popita Marina.
- Da, razbira se.
- Mnogo e tymno.
- Ulichnite lampi sa izgoreli.
- Da.
- Emo ja chuvstvashe do sebe si. Pobiha go tryпки.
- Dvamata izostanaha nazad.
- Emo, ne bivashe da mi kazvash...
- Mozhe bi si prava.
- Shtom izdyrzha do dnes, trjabvashe da namerish sili da izdyrzhish i do kraja.
- Da, trjabvashe.
- Nishto. Seg a edinstvenijat lek e da zabravish vsichko.
- Shte se pomycha.
- Ti ne si vinoven. Znam. Gledash, che vsichki sa na dvojki.
- Ne, nepravilno si me razbrala. Syvsem iskren bjah. Dori ochakvah, che otgovoryt ti shte byde takyv, no za moralno uspokoenie...
- Vjarvam, che nikak ne se uspokoi.
- Ne, nikak.
- Znachi, beshe po-razumno da si mylchish. Shtjahme da bydem po-dobri prijateli.
- Taka li mislish?

- Da.
- Nima tova shte navredi neshto na drugarstvoto ni?
- Da, njama da byde taka estestveno kakto predi.
- Da, prava si.
- Nishto, shte se postaraem da zabravim tozi sluchaj. I ti,
i az.

- Da, vsyshtnost i da se obichahme vzaimno, nishto njamashe da spechelim. Sega se razocharovah samo az, a v protivnija sluchaj shteshe da stane po-losho. Shtjahme vzaimno da se razocharovame nakraja.

- Zashto? Az po princip ne mislja taka. Naprimer, az nikoga ne bih se razocharovala ot svoja prijatel.

- Taka li? Naistina li go obichash?

- Da.

- Mozhe bi e samo uvlechenie?

- O!

- Koj znae!

- Obvinjavash me! A ako te obichah teb, syshto li shteshe da byde uvlechenie? A, i naj-glavnoto, tvojata ljubov uvlechenie li e?

- Ne znam. Mozhe bi ne. Ako beshe uvlechenie, shtjah da byda po-nastojchiv. Mojata ljubov e osyznata. Dori pochti se primirjavam, che tja e nespodelena.

- Tova e v polza i na dvama ni.

- Koj znae!

- Zashto? Ti mislish, che njama da se vljubish v njakoe drugo momiche sled tova li? Oho! I to oshte po-silno. Znaja vi vas!

- Mozhe bi si go izpitala tova?

- Da.

- Znachi imash opit.

- Gluposti! Az sym chista pred svojata syvest.

- I az syshto. I, mozhe bi, beshe po-dobre, che ti kazah.
- Tova e veche tvoja rabota.
- Da, no veche se chuvstvam po-goljam. S mnogo godini.

Do skoro bjah glupav malchugan.

- I na men mi praveshe vpechatlenie syshtoto. Inache ot davna, predi vsichko, bih se vlyubila v teb. Chestna duma. No vsichko e svyrsheno. Az obicham drug.

- Da, i az ne iskam da byda prichina za njakoi neprijatnosti.

- Vizhdam, che si razumen.
- Trjabva vinagi da sme takiva.
- Da, no ne ste vinagi.
- Koj znae!
- Emo! Hajde po-byrzo! – izvika otpred Elito.
- Idvame!

Skoro stignaha.

- Hajde, vlizajte. Ne se sybuvajte.
 - Samo v selskite kyshti se sybuvat – ne propusna da se izkazhe Rajcho.

- O-o! Rajcho, ti pyk!
 - Hajde, s kakvo shte ni pocherpish?
 - Znam, che ste vyzdyrzhateli.
 - Samo Emo ne pie.
 - Vie sega shte mu pravite kompanija.
- Vsichki se zasmjaha.

Dvadeset i pyrva glava BEZGRIZHNOST

- Eli! – izvika Rajcho ot kuhnjata. – Tova v hladilnika kakvo e?

- Ja ne pipaj tam! – Elito vednaga izhvrykna ot stajata. – Pijanica! Zashto pipash? Bashta mi shte se razvika! Ljubimoto mu pitie e tova! Zashto si go izpil?

- Ama az ne iskah!

- Glupcho!

- Prosto rekoah da go opitam...

- Izmitaj se ot kuhnjata! Koj ti pozvoli da vlizash tuk i da byrnikash?

- Ama az...

- Kakvo ti? Pijanica! Hajde!

- Rajcho se vmykna v kuhnjata – zasmja se Ivancho. – Usladilo mu se uiskito.

- Ja gledaj! Alkoholik! – izvika Elito i butna zamajaniya Rajcho v stajata. – Kato si otide v kyshti, majka mu shte go popita kyde e bil. I toj v tova systojanie vednaga shte izdrynka.

- Ami ti zashto mu dade? – ukori ja Marina.

- Kak shte sym mu dala! Toj si vze. Kakvo da go pravja?

- Butni go v banjata! – zasmja se Ivancho.

- Daj neshto da piem, de – kaza Dora.

- I ti li iskash da si hodish na chetiri kraka? – zapita ja Elito.

- Kakvo imash?

- Vodka.

- Lele! Ja daj nasam! – izvika Ivancho.

- Posle da ne kazhete, che sym vi napila – uslovi se Elito.
 - Abe daj ja tuka! - Ivancho beshe netyrpeлив.
 Rajcho veche speshe na divana.
 - Ja-a! Rajcho mu otkyrty edin! – zasmja se Ivancho.
 - Posle shte prodylzhi. Nali go znam – kaza Dora.
 Elito donese vodkata i edno shishe s domaten sos.
 - Tochno po ruski.
 - Alkoholici! – promyrmori Emo.
 - Takiva sa, kakvo da gi pravish! – kaza Elito. – Njama
 kak da im otkazha.
 Izvednyzh se pozvyni.
 - Lele! Koj li shte e? – uplashi se Elito.
 - Idi vizh prez shpionkata – kaza j Emo.
 Ot koridora se chuha veseli glasove. Skoro se vmyknaha
 Rumen i Iskra.
 - Vie pyk otkyde? – provikna se Ivancho.
 - Kakvo mu e na ragacoto? – popita Rumen i posochi
 Rajcho.
 - Pijan – prezritelno konstatira Emo.
 - Ot kakvo?
 - Ot “Peshehodeca”.
 - “Dzhoni Uokyr”?
 - Na bashta mi beshe – tyzhno poklati glava Elito.
 - Na bashta ti li? Lele! – izvika Rumen.
 - Ami vie kak razbrahte, che sme tuk? – pak zapita
 Ivancho, kojto si nadigashe ot vreme na vreme chashata s vodka.
 - Sluchajno minahme. Ti shte se spirtosash, be!
 - Ami!
 - Shte se tyrkulnesh kato Rajcho.
 - Ja-a! – izvika Ivancho. – Az da ne sym neizdryzhliv
 kato nego.
 - Shte vidim! Ami Dora? Tja maj se napi.

- Oshte ne sym.
- A! Navjarno si reshila? – zapita ja Marina.
- Shte se narezha i za umrelite!
- Ti si otkachena! – izvika Elito. – Njama da piesh poveche!
- E-e! Kakva uchtiva domakinja! – provleche Dora.
- Tja e veche pijana – kaza Rumen.
- Neka pie, shtom iska – vdigna ramene Elito. – Tazi nosht njama da ima nikogo u nas. Shte spi tuk.
- Svyrshi! – konstatira Emo i ja posochi. Dora lezheshe na masata do opraznenata vodna chasha.
- Alkoholichka! – bezpomoshтно razperi ryce Iskra.
- Ti ne iskash li da opitash? – Ivancho j podade pylna chasha.
- Ne, blagodarja, ne pija.
- Oshte po-dobre za men! Rumba, ne iskash li?
- Ne sym vecherjal.
- Goljamo chudo! Na! Opitaj!
- E, shtom si rekyl.
- Ha, nazdrave!
- Nazdrave!
- Eli, ti vsichki shte napiesh – kaza Marina.
- Kakvo da gi pravja!
- Ne trjabvashe da im davash.
- Shtjaha da se razsyrdjat.
- Ja zavedi Dora da spi – kaza Ivancho. – Ne moga da gledam pijani!
- Ha nazdrave! – provikna se razveselenijat veche Rumen.
- Nazdrave! – i Ivancho obyрна chashata. Sled tova se zahlupi na masata.

- Oshte edin! – konstatira Emo. – Eli, njama da ti stignat leglata.

- Shte spja u vas.

- Tuk iztrezvitelno li shte byde? – zapita Iskra.

- Ami maj che shte trjabva da go napravim – kaza Emo.

- Shte gi natikam vsichkite pod dusha i shte gi opravja za nula vreme.

- Ja ne se zanasjaj.

- Daj mi edna cigara – kaza Iskra. – Ne moga da gi gledam kak pijat!

- Iskash li “Dynhil”? – zapita Elito.

- Stava.

- Oho! To ostava i da pushish! – izvika Emo. – Vyrvi na balkona!

- Dobre de!... I Rumbata svyrshi – zasmja se Iskra kato izlizashe ot stajata.

- Kakvo da gi pravja! Hem ne sa sviknali, hem pijat – proplaka Elito.

- Ne trjabvashe da im davash, Elisaveta, ti si vinovna – kaza Marina.

- Znam, ne trjabvashe.

- I sega shte se razchue – kaza Emo.

- A! Ne vjarvam.

- Eli, daj neshto da si razkvasja gyrloto – Iskra vleze s dimjashta cigara.

- Nali ne pieshe? – haplivo ja zapita Emo.

- Neshto mi presyhna gyrloto.

- Ja vizh!

- Njama da ti dam vodka, zashtoto drugite se napiha – obadi se ot kuhnjata Elito.

- Daj mi togava konjak.

- Alkohol ne ti davam.

- Ti dade na tjah da se napijat, a na men ne davash. Emo e doshyl, a samo gleda seir.

- Che zashto ne! Kojto pie, neka si chupi glavata!

- Eli, hajde!

- Shte ti dam, shtom tolkova iscash!

- Bravo! Samo taka te obicham! O-o! Ot kyde imash tozi konjak?

- Ne znam. Bashta mi go donese otnjakyde.

- Elisaveta, ne j davaj! - kaza Marina.

- Ja ne se obazhdaj pyk ti! - grubo ja srjaza Iskra.

- Dobre, napij se.

- Shte se napija!

- Pone za moe udovolstvie.

- Ja si gledaj kefa! – kaza prez ramo Iskra i obyрна edna chashka. – Iha! Ekstra!

- Mozhe li tolkova izvrateni momicheta da syshtestvuvat!
– promyrmori Emo.

- Tova ne e nishto! Merito da vidish! – s vyzhishtenie kaza Iskra.

- O! Tazi e ot nejnija bransh! – vyznegoduva Emo.

- I tja shte svyrshi skoro – kaza Elito.

- Da svyrshva! – jadosa se Emo.

- Eto! – vdigna ramene Elito.

- Te ti belja na glavata! - Emo stana.

Dvadeset i vtora glava ZAGRIZHENOST

- Kakvo da gi pravim? – zapita Elito, kojato beshe preblednjala.

- Zakljuchete gi v kilera – kaza Marina.

- Vjarno, toj e prazen.

- Znaesh li, kakvo shte stane kato se sybudjat? – zapita Emo.

- Nishto njama da im stane!

- Ne se znae, ako i Iskra e tam.

- Da, prav si! Samo junacite shte natikame tam – syglasi se Marina.

- Ami ako izkyrtjat vratata?

- Shte gi vyrzhem – kaza Marina.

- Ne! Shte gi natikame pod dusha – otseche Emo.

- Te shte izstinat! – uplashi se Elito.

- Nishto im njama, da ne sa pili!

- Az shte byda vinovna!

- Ti si pak vinovna!

- O, Emo!

- Kakvo si se zavajkala? Domykna gi i im dade da pijat!

- Ne znam kakvo da gi pravja!

- Az ti kazah.

- Ne, ne! Shte se razbolejat.

- Az trjabva da si hodja – kaza Marina. – Veche e kysno i nashite shte se trevozhata.

- Dojde da vidish padenie – tyzhno poklati glava Emo.

- O! Tova ne e nishto! Merito da vidish! – odgovori mu ironichno Marina. – Syzhaljavam, che njama kak da vi pomogna.

- Nishto, nie shte se opravim! – kaza Emo.

- Zhelaja vi uspeh!

- Shte vidim. Dano se opravim.

- Chao.

- Chao, Marina.

Vratata se hlopna i Emo ostana sam s otchajanata Eli i pijanite si syuchenici.

- Ne ochakvah, che taka shte stane – tyzhno kaza Elito.

- Az pyk ochakvah, no ne iskah da se obazhdam mnogo, zashtoto vsichki shtjaha da viknat protiv men, nali sym...

- Da, taka e.

- Kakvo da pravim? Da gi natikame li v banjata?

- Ne znam. Ne te li blazni Iskra?

- Zashto?

- Samo da legnesh s neja!

- Teb kakvo te prihvashta?

- Nishto. Veche shte otkacha. Ivancho sigurno ne e spal s momiche.

- Ne e.

- Da spi li?

- Zashto?

- Ami taka. S men.

- Ti naistina si otkachila!

- I az shte vzema da se napija!

- Togava, naistina, vsichkite shte se namerjat v banjata.

- O, nedej, molja te!

- Kakvo da te pravi chovek?

- Shte se napija!

- Glupachka!

- Kakvo da pravja? Ne moga poveche!
- Mnogo si tragiczna! Bozhe moj! Ama ti naistina si se uplashila! Shte iztreznejat.
- Posle kakvi razsledvanija shte stavat!
- Marina se izmykna!
- Blaze j.
- Gluposti!
- Ti se symnjavash v neja!
- Ne znam.
- Ima njakoj, kojto kazva na klasnata vsichko, no ne vjarvam da e tja.
- A zashto se izmykna?
- Kysno e.
- Gluposti, kysno! Osem i polovina. Tolkova li e?
- Devet bez petnajset.
- E, znachi ne e mnogo kysno.
- Tja zhivee daleche.
- Sled malko shte j se obadish po telefona.
- Tja mozhe da e s prijatelja si.
- Da, da. Pravilno. No vse pak, shte j se obadish.
- Ti se symnjavash vyv vsichki?
- Da, dori i v teb.
- Az nikoga njama da se izkazha.
- I az nikoga njama da te izkazha.
- Dori i da me izkazhat, kakvo? Njama da postradash ti.
- Ja stiga gluposti!
- A zashto, naistina e taka.
- Dobre, dobre. Daj da im biem shamari. Ne sa pijani chak tolkova.
- Te sa neizdryzhivi.
- Ja vyrvi dolu v bakalijata i kupi limonov sok. Byrzo, dokato ne sa zatvorili!

- Otivam!

Elito izhvrykna i Emo se zamisli. “Po djavolite! – si reche toj – Otkyde pyk mi se strupa vsichko tova na glavata!”

Iskra, kojato lezheshes na divana do Rajcho, se obyрна na drugata strana i pregyrna “ragacoto”. No, vse pak, speshe dylboko.

Elito se vyrna i noseshe dve shisheta s limonov sok.

- Bravo! – izvika Emo. – Sega gledaj kak dejstva velikijat iztrezvitel!

- Kakvo shte gi pravish? O! Ja gledaj pyk taja!

- Ostavi ja! Tja nishto ne mozhe da napravi. Samo go e pregyrnala po instinkt.

- Tja sigurno vsjaka nosht spi s momche.

- Koj ja znae! Ja otvori na Ivancho ustata.

- Ami ako se zadavi?

- Po djavolite! Pырvo shte go sybudim, a sled tova shte go doiztreznjavam. Hajde da im biem shamari!

- O! Strah me e!

- Ot kakvo pyk te e strah?

- Ne znam.

- Te dobre, che sa pili vodka i ne mirishat. Davaj!

Ivancho leko otvori ochi i zapochna da myrmori neshto nerazbrano i da mljaska.

- Tragedija! – izvika Elito.

- Ti ja napravi тази tragedija! – Emo beshe bezposhtaden.

- O, Emo!

- Ne se vajakaj! Daj limonovija sok da mu sipem malko v ustata. Ne vizhdash li, che iska da pie oshte!

- Eto.

- Oha! Vizh! Napravo magija!

Ivancho okokori ochi.

- Kakyv e toja bulamach! – izvika toj. – O-o! Che kiselo!

- Kak si? – popita Elito.
 - Dobre. Tova limonov sok li e? Az misleh, che pija vodka, i go nagyltah.
 - Dobre, che go nagylta – kaza Emo.
 - Ej, majka mu stara, az maj bjah pijan?
 - Boozhe! I pita! Beshe napravo dyrvo – izvika Emo.
 - O! Te i drugite syshto. Iskra koga e legnala s Rajcho?
 - Tja e pijana. Nie ja slozhimme. – otgovori Elito.
 - Daj mi oshte malko sok – kaza Ivancho.
 - Iztreznja li?
 - Da. Ne vizhdash li, che hodja. Kyde e banjata?
 - Az shte te zaveda – hvana go Elito.
- Emo razbudi Rumen i mu sipa limonov sok v ustata. Toj skochi i zapochna da kreshti.
- Po-poleka, be! Kyde se namirash!
 - Kakvo e tova? Daj mi vodka.
 - Ja da mylchish! Pij.
 - Kiselo!
 - Tykmo da iztrezneesh.
 - Uf! Uzhas! Az pijan li bjah?
 - Alkoholik! – izvika Ivancho kato vleze v stajata. – Kak si?
 - A! Ti deto me napi!
 - Seg a nali si trezven?
 - Gledaj go pyk toja! Glavata mi se vie.
 - Ela v banjata – kaza mu Elito.
 - Daj da gi razbudim tezi – Ivancho posochi Iskra i Rajcho.
 - Pyrvo Dora – kaza Elito kato se vyrna ot banjata, kydeto beshe zavela Rumen.
 - Ti ja budi! – kaza Emo – Ivancho shte ti pomaga. Az ne se naemam tam.

- Dobre. Hajde, Ivancho. Udrjaj shamari! – izvika Elito.
- Segaj sipvaj! Bravo!
- Kakvo e tova? – skochi Dora. – Kyde sym?
- I pita! - izvika Ivancho. – Pijanica!

Dvadeset i treta glava

TREZVENITE

- Doro, mnogo piesh! – kaza Rumen kato vleze v stajata.
- Ti pyk otkyde se vze? – zachudi se Dora.
- Otkyde shte pomnish! Beshe narjazana kato dojdohme.
- O! Ti s tvojata polovinka!
- Boozhe! Ne vizhdash li, che tova e samo prosto taka.

Neka si spi sys samotnija ragaco.

- Daj da gi razbudim! – kaza Elito.
- Neka si spjat! Takava sladka dvojka sa! – izvika Dora.
- Gluposti! Emo, ja gi razdigaj! – na Elito j beshe

dotegnalo.

- Ti maj se izpoti! – zasmja se Ivancho. – Zor si vidjala!
- Zor ja! Ne trjabvashe da vi davam da piete!
- Ne trjabvashe, ama kakvo da pravim! – vdigna ramene

Ivancho.

- Oh! Gadi mi se! – izvika Dora.
- Na ti sega piene! – kaza Elito. – Ela v banjata.
- Zhenite ne trjabva da pijat – pouchitelno kaza Rumen.
- To i vie ne trjabvashe da piete – kaza Emo.
- Ti nali ne piesh – vdigna ramene Ivancho.
- Dobre, che ne pija, zashtoto njamashe koj da vi

iztreznjava.

- Taka si e – syglasi se Rumen.
- Dora dere lisici – kaza Ivancho.
- Koj ja kara da pie! – Rumen napravi prenebrezhitelna

grimasa.

- Tja sama iskashe.

- Neka sega da si pati!
- Abe i nie s tebe bjahme natyrkaljani tuk.
- Kakvo da se pravi!
- Drug pyt njama da pija.
- Shte zabravish.
- Taka si e, ama...
- Kakvo 'ama'! Napravo si e taka. Vizh Emo – nito e pochval da pie, nito shte pochne. Ne ponasja choveka i ne pie.
- Az ne ponasjam, ama pak pija.
- A! Prizna li si?
- Kakvo shte si priznavam!
- I az ne sym profesionalen firkach.
- Kakvo j stana na Dora? – Emo zapita vlizashtata Eli.
- Shte j mine. Ej sega shte dojde.
- Kolko chasa' stana?
- Devet i polovina. Minava.
- O! – izvika Ivancho. – Az trjabva da si hodja.
- I az! – izvika i Rumen.
- Hajde, chao – trygna kym vratata Ivancho.
- Chao – kaza i Rumen.
- Leka nosht – otgovori im Elito i otide da vidi Dora.
- Sled malko dvete se vyrnaha.
- Az trjabva da si hodja – kaza Dora.
- Chakaj, shte vikna na Rumen i Ivancho.
- Njama nuzhda, az moga i sama. Chao.
- Chao.
- Emo i Elito ostanaha s Rajcho i Iskra, koito blazhenno si spjaha.
- Ami tezi? – posochi gi Emo.
- Daj pyrvo da izmyknem Rajcho.
- Hajde, davaj.
- Oha!

- Kakvo?
- Toj napravo e dyrvo!
- Nishto! Dyrpaj!
- Gotovo.
- Daj sega limonovija sok, az shte mu bija shamari.

Kolko e izpil?

- Mnogo.
 - Kolko mnogo?
 - Polovin lityr.
 - Kakvo?
 - Ami da.
 - Toj e lud! Che kak e mogyl da go pobere?
 - Pobral go e! Ne go li vizhdash kakyv e sega!
 - Neshto ne se sybuzhda.
 - Tryskaj go.
 - Ne stava.
 - Daj go togava v banjata.
 - Samo glavata.
 - Dobre. Dryzh go.
 - Pochva da se sybuzhda.
 - Shte se sybudi! Stiga mu tolkova.
 - Daj da go izbyrshem.
 - Gotovo. Bij mu shamari.
 - Toj otvori ochi.
 - Eto ti limonovija sok.
 - Otvori mu ustata.
- Rajcho skochi.
- Zashto mi tikate tova?
 - Da iztrezneesh, glupcho!
 - Dobre. Zashto mi e mokra glavata?
 - Ot cheshmata.
 - Che tolkova li sym bil pijan?

- Tolkova ja. Polovin lityr! Bashta mi shte me ubie.
- E-e! Hajde pyk ti! Njama nishto da ti kazhe.
- Glupcho! Majka ti samo da nauchi, i tja shte dojde da se razpravja.
- Njama da j kazha.
- Samo da kazhesh na njakogo, shte te ubija!
- Njama, obeshtavam!
- Shte vidim! I az ti obeshtavam!
- Hajde, hajde, nishto ti njama.
- Vyrvi da si izsushish kosata na parnoto.
- Ej sega.
- Emoo, Emo, goljama byrkotija stana! – vyzdyhna Elito.
- Nishto, nali se opravihme.
- Opravihme se, ama ako se razdrynka njakoj.
- Njama.
- Koj znae!
- Ne vjarvam.
- Dano da e taka!
- Ne se bezpokoj.
- Eli, az si trygvam – obadi se ot koridora Rajcho.
- Dobre. I pylen pas.
- Ne se boj. Hajde. Baj-baj! Chao!
- Chao.
- Oстана samo tazi – kaza Emo.
- I neja shte ja opravim.
- Opravjaj se ti s neja.
- Ne moga sama.
- Ne mozhesh li da biesh shamari?
- Hajde, hajde! Razbudi ja ti. Ne te li blazni tjaloto j?
- Naistina ti ima neshto.
- Tja naistina e hubava.
- Hajde, pochvaj.

- Ne ti li haesva? Az, ako bjah momche, shtjah da se vljubja v neja.

- Ti veche si umorena.

- Togava zashto mi ja ostavjash na men?

- Dobre, de! – Emo ja raztryska.

- Otvarja ochi.

- Nalivaj!

- O! Che kiselo! Ne mozha li neshto drugo da mi dadesh? Oh! Oh!

- Nishto ti njama!

- O! Emo, ti li si?

- Da, az sym.

- Kolko se radvam!

- Eli, zavedi ja v banjata.

- Oh, Emo, iskam ti...

- Glupachka.

- Oh! Celuni me!

- Ja mlykvaj! Ti si pijana.

- Daj mi da pija.

- Ja stiga si se glezila!

- Oh! Emo!

- Hajde, mij se!

- Da se sybleka li?

- Glupachka! Ti si pijana! Eli!

- Da.

- Ja ela!

- Kakvo e stanalo?

- Pogrizhi se za drugarkata.

- Dobre.

Emo otide v stajata, sedna na edin stol i vyzdyhna s oblekhenie. Ne mu se beshe sluchvalo da prisystva na takava scena. Vednyzh beshe chul Slavcho da mu razkazva za neshto

podobno, no toj tvyrdeshe, che mnogo veselo bilo. Tozi den Emo se ubedi, che nikak ne e veselo da gledash pijani hora.

- Emo, shte me zavedesh li do nas? - vleze Iskra. Tja beshe veche trezva, no ne se smushtavashe ot nishto. Pregyrna go. – Hajde, Emo!

- Emo, izprati ja – kaza Elito. – Umorena sym. Iskam da si legna.

Dvadeset i chetvyrta glava SLABOST

Kogato izljazoha na ulicata, Iskra se pritisna o nego.

- Studeno mi e – kaza tja.

- Nishto.

- Pregyrni me.

- Nakyyde zhiveesh?

- Ne znaesh li?

- Ne.

- Nikoga li ne si idval u nas?

- Ne.

- O!

- Kakvo?

- Uchudvam se.

- Naistina, nikoga ne sym bil u vas.

- Vyzmoznno e. Vyzmoznno e. Za pryv pyt te vizhdam
na takova neshto.

- Zashto dojde?

- Zaradi...

- Zaradi Elito?

- Ne.

- Znachi, zaradi Marina.

- Da.

- Ti ja obichash?

- Da.

- Ne znaeh.

- Seg a znaesh. I po-dobre shte byde da si mylchish.

- Bydi spokoeh.

- Ne moga da te razbera.
- Zashto?
- Stanalo ti e navik.
- A! S Merito si prilichame po tova. Samo che neja si ja biva poveche. Segaj koj znae kyde e.
- Ne ti li e neudobno, che sme syuchenici?
- Kakvo ot tova?
- Ne znam.
- Ne se bezpokojoj. Dosega ne sym bila v intimni otnoshenija s njakoj ot nashija klas.
- Taka li?
- Da. Ti si mi pyrvata zhertva.
- Ja vizh!
- Samo ne se opitvaj da bjagash.
- Zashto?
- Reshila sym da spja s teb.
- A ako ne se syglasja?
- Gluposti!
- Zashto?
- Vizh, ako bjah Merito, shtjah oshte u Elito da spja s teb.
- No ne si Merito i predpochitash na drugo mjasto.
- Da. Oh!
- Kakvo?
- Ne ochakvah, che shte mi byde tolkova prijatno s teb.
- Taka li?
- Da. Ti pregryshtal li si drug pyt momiche?
- Zashto?
- Pitam.
- Ne.
- O!
- Kakvo?

- Uchudvam se.
- Zashto?
- Dosega ne si hodil s momiche?
- Ne sym.
- Bozhe moj!
- Zashto?
- Ti me smajvash!
- Zashto?
- Ti si rjadyk sluchaj.
- Mozhe.
- Karash me oshte poveche da zhelaja da spja s teb.
- Taka li?
- Da.
- Njama da stane.
- Zashto? Trjabva da se pribirash li? Mozhe i u vas.
- Ne ochakvah, che si tolkova...
- Nahalna.
- Da.
- Trjabva da svikvash. Ima li njakoj u vas?
- Ne.
- Njama?
- Njama.
- A!
- Kakvo?
- Bravo! Napravo imash kysmet.
- Zashto?
- U mojata prijatelka njamashe da mozhe.
- To i u nas njama da mozhe.
- Zashto?
- Zashtoto az ne iskam.
- Ti ne znaesh kolko e priyatno. Otnachalo ne iskash, posle te pobivat tryпки i sjakash te privlicha magnit.

- Taka li?
- Mnogo si tvyrd.
- Tvyrd sym.
- Dosega nikoj ne e udyrzhal na tova privlichane.
- Taka li?
- Da.
- Az shte udyrzha.
- Njama. Ne chuvstvash li tjaloto mi? Az chuvstvam kak tvoeto trypne. Ti ne iscash, no to iska!
- Ostavi me!
- Njama!
- Oh, kakvo iscash?
- Shte spim li zaedno?
- Ne.
- Shte spim. Do sega ne sym vizhdala takova momche kato teb. Vsichki ostanali iskat sami. Ah! I ti iscash!
- Ne.
- Iscash! Iscash!
- A ti kakvo iscash?
- Znaesh mnogo dobre. Ne se boj. Nikoj njama da nauchi, che si spal s men.
- Ne!
- Trjabva da se nauchish.
- Ne.
- Ne si dete.
- Ne sym.
- Shte ti se smejat vsichki momicheta.
- Te ne znajat.
- Ne znajat, da, no tova momiche, s koeto shte hodish?
- Ostavi me!
- Ne se izmychvaj, syglasi se.
- Ostavi me!

- A zashto ne si otidesh sam?
- Kakvo iskash?
- A! Znachi ne iskash!
- Oh!
- Syglasjavash se, nali?
- Oh!
- Da?
- Ne!
- Da. Kazhi da!
- Ne moga.
- Boozhe, che glupcho! Hajde, celuni me! O! Vjarno, ti ne mozhesh. Eto, az shte te celuna! O! Seg a ne te li privlicham poveche?
- Ne znam. Ostavi me!
- Razmenjame si rolite! Bozhe moj! Vmesto ti da iskash ot men tova, az...
- Ne iskaj togava!
- O!
- Kakvo?
- Iskash li da spish s men?
- Iskam, no ne trjabva...
- O! Tova iskah da chuja!
- Ne trjabva.
- O! Ne se boj!
- A ako stane neshto?
- Ne mi e za pryv pyt.
- Vse pak, ako stane neshto?
- Shte napravja abort, i gotovo.
- Ti ne si s celija si!
- Boozhe, che glupcho! Hajde da vlezem v bara.
- Ne, ne iskam.
- Hajde, hajde! Shte piem citronada.

- Dobre.
- E, vizhdam, che se vrazumjavash.
- Ti si uzhasna!
- Takava sym.
- A zashto?
- Vse trjabva da ima njakoi kato men.
- Ti ne si normalna.
- Che koj e kazal obratnoto?
- Vizh ti!
- Kakvo? Ne syzhaljavaj.
- Koshmar!
- Vsichko shte mine. Molja, dve citronadi. Haresva li ti muzikata? “Led Cepelin”!
- Ne.
- Ti pyk! Tova sa naj-hubavite zapisi.
- Gluposti!
- Ti pyk i tova li ne haresvash?
- Predpochitam “Pro -Arte”.
- Nedej prikazva gluposti, shte ti se smejat vsichki!

II. CHAST

Pyrva glava ISKRENI CHUVSTVA

Slavcho se vyrna ot uchilishte razstroen. Emo zashto mu se byrkashe v rabotite! Stanislava beshe, bez da si zatvarja ochite pred slabostite j, prekrasno momiche. Che pusheshe, e, vsichki moderni momicheta pushat. Obichashe da se sybira s kompanija. Che tova ne e slabost! Vseki mlad chovek obicha da se povesei. Razbira se, ne obichashe nikogo ot klasa, s izkljuchenie na nego, no taka beshe po-dobre. Kakvo mu beshe zarazpravjal Emo razni gluposti! Namekva mu za neshto. Da si prikazva kakvoto si iska! Stanito go obichashe, toj ne se symnjavashe v tova. Neka Emo da tyrchi podir zajcite. Ama che e glupav! Kak mozhe da e tolkova naiven! Dosega ne e hodil s nikakvo momiche. Tova zajche shte go pootraka.

Taka si misleshe Slavcho, dokato objadvashe. Nahrani se nabyrzo. Trjabvashe da otide u Stanito. Tam shtjaha da se sybirat nejni poznati.

Mozheshe da pokani i Emo, ama toj kakyvto e! Shteshe da im razvali veselbata s fasonite si. Beshe mu dobyr prijatel, no izvyn uchilishte ne mu beshe nuzhen. E, igraeha ponjakoga futbol, bjaha naj-dobrite napadateli v otbora na klasa, izkaraha go na pyrvo mjasto, no prijatelstvoto, vse pak, se ogranichavashe v ramkite na uchilishteto. A sled kato se vljubi v Stanito, Emo ostana syvsem nazad, ne go zanimavaha vyprosite, ot koito goresho se interesuvashe Slavcho.

Vsichki, celijat klas bjaha osobeni. Vseki si imashe razlicni razbiranija. Emo beshe naj-osoben ot vsichki.

“Dali mozhe da obicha tozi chovek? – si kazvashe Slavcho. – Sjakash momichetata ne go interesuvat. Tova zajche malko go posybudi, ama toj e edin! Vsichko go kara taka”.

Da, za Slavcho Emo beshe naj-osobenijat. Dylgo bjaha prijатели, a sjakash ne go poznavashe dobre.

Mislite na Slavcho bjaha prekysnati ot telefona.

- Da?

- Slavcho, ti li si?

- Da, Stani, zashto se obazhdash?

- Shte idvash li?

- Da.

- Vizh kakvo. Nedej da idvash.

- Zashto?

- Neprijatnosti.

- Kakvi? Kakvo se e sluchilo?

- Az shte dojda u vas i shte ti kazha.

- Idvash li?

- Da. Njama nikogo u vas, nali?

- Ne, sestra mi e sledobed na uchilishte.

- Dobre, chakaj me. Hajde.

Slavcho se uchudi. Kakvo li e stanalo? Mozhe bi, se e skarala s tehните. Ili brat j pak ja tormozi. Sigurno e dovel madami. Koj go znae!

Slavcho beshe zagrizhen. Neshto se beshe sluchilo sys Stanito.

Dali pyk Emo ne e napravil neshto?

“Gluposti! – si kaza Slavcho – Kakvo mozhe da napravi pyk toj?”

Vse pak, bjaha prijateli. Pyk otkyde nakyde Emo shte napravi neshto! Nevyzmozno e. Vypreki vsichko, toj beshe dobro momche. Nikoga ne bi napravil na njakogo losho.

Na vhodnata vrata se pozvyni. Toj otide i otvori. Beshe Stanislava.

- Kakvo e stanalo?
- Ostavi se!
- Zashto?
- V kyshti e kaos. Brat mi e v nevyzmozno systojanie!
- Kakvo mu e?
- Napravi skandal. Zaplashva, che shtjal da se zheni.

Majka mi treperi.

- Neka se zheni.
- Toj ne e zavyrshil tehnikuma. I se e hvanal s edna...
- Kakva? Grozna li e?
- Ne e, ama e nahalna. Postojanno se mykne v kyshti.

Dneska se domykna i pochna da mi se perchi. Ne izdyrzah i se mahnah.

- Otkyde mi se obadi?
- Ot edin avtomat.
- Az pomislih, che ot vas.
- Ot kyshti e nevyzmozno. Tazi vecher njama da moga

da spja u nas.

- U Elito njama nikogo.
- Ne, ne iskam. Tja me mrazi.
- Zashto?
- Zashtoto te obicha, zatova.
- Gluposti!
- Ne sa gluposti. Az znam.
- Tja hodi s Rajcho.
- Rajcho j e pyrvi bratovched.
- Taka li?

- Da.
- Ne znaeh.
- I az ne znaeh, no nauchih. Ne e losho momiche, no...
- Kakvo da ja pravja?
- Tja ne e vinovna.
- A az vino ven li sym?
- Ne.
- Nikoj ne e vino ven. Taka sa se stekli obstojatelstvata.
- Dneska se hvanah na bas.
- Za kakvo?
- Za dva konjaka.
- Ne na kakvo, a za kakvo.
- A! S Iskra se hvanahme na bas, che tja shte spi s Emo.
- Nevyzmozno!
- I az j kazah syshtoto.
- Ami ako go nakara?
- Ne vjarvam. Pyk i da go nakara! Dva konjaka ne sa mnogo.
- Davam i deset, ama samo da go nakara!
- Zashto? Nali ti e prijatel.
- Kakvo? Nishto njama da mu stane! Samo shte se vchovechi malko.
- Ne vjarvam. S тази propadnalata li? Brat mi i s neja e spal.
- Az vyobshte ne znam kakvo pravi тази Iskra.
- Te s Merito sa strashni. Samo che onazi ne se i mychi da se krie, a Iskra e napravо potajna. Krie se zad Rumen, a vsyshtnost kakvo pravi!
- Spala li e s Rumen?
- Ne.
- Ne?
- Toj si ima druga madama. Prijatelkata na Iskra.

- Kakvi sa tezi potajnosti?
- Naj-razlichni.
- Tja ne e grozna.
- Iskra li? Dori e mnogo hubava.
- Emo njama da izdyrzi.
- Ne go poznavash, makar che ti e prijatel.
- Shte vidish.
- Ne sporja, no...
- Da, vsyhtnost, kakvo ni interesuva tova!
- Nishto, prosto za raznoobrazie.
- A pyk Emo dnes kakvo mi zagatva. Napravo ne moga da go razbera.
- Kakvo?
- Za tebe.
- Za mene li?
- Da. Kaza mi da se pazja.
- I ti?
- Nishto. Kazah mu, che njama nuzhda.
- A ako ima?
- Ama kak?
- Mozhe da ne te e izlygal. Kakvo tochno ti kaza?
- Ne e nishto opredeleno.
- Da, zatova az shte ti kazha neshto opredeleno. Ako me obichash, shte me razberesh. Emo e imal predvid neshto.
- Stanislava!
- Ti se razkolebavash?
- Ne!
- Obicham te, Slavcho!
- I az te obicham!
- Togava njama da me uprekнеш za tova, koeto shte ti kazha.
- Njama.

- Emo ne te e izlygal. Estestveno, moga i da ne ti razkazha tova, no iskam vsichko da byde chisto mezhdu nas. Iskam da byde chista pred syvestta si, che ne sym te izmamila. O, Slavcho!

- Obicham te!

Vtora glava PRIZNANIE

Slavcho useshtashe veche, che e bil po-naiven i ot Emo. Kakvo ti po-naiven! Napravo slepec.

- Slavcho – kaza Stanislava, sled kato se pouspokoiha, – ti dosega mi vjarvashe sljapo. Az, razbira se, bjah prichina za tova. Ne bih te izlygala, no po-dobre vsichko da se razjasni otvednyzh, otkolkoto razni symnenija da razrushat nashata ljubov. Ne sme koj znae kolko golemi, nashata družhba njama dylga perspektiva, zashtoto, kato zavyrshim uchilishte, shte se razdelim – ti v kazarmata, sled tova shte sledvash i shest-sedem godini njama da bydem zaedno. Ne znam, dali shte izdyrzhim na тази razdjala. Razberi me, ne iskam da te razkolebavam, no ako gledame realno na neshtata, shte trjabva da se ubedim, che e taka.

- Stanislava, tova zavisi i ot tebe.

- A zashto ne i ot tebe? Ot nas dvamata. Chaka ni napravo bezpytica, ako se zadylbochi tova neshto. Ako se ozhenim, mislish li, che shte byde vechna ljubovta ni? Redki sa tezi sluchai.

- Njama da byzame. Nima njama da ti stigne voljata da izdyrzhish? Pri razdjalata se vizhda kolko e silna ljubovta.

- Da, syvsem prav si, no segashnata epoha e druga. Po-byrza, po-dinamichna ot vsjaka druga. Ne e li taka? I vsichko mnogo lesno se zabravja.

- Znachi i ti shte me zabravish.

- Ne sym kazala takova neshto. No ne se znae kak shte se stekal obstojateljstva. Da, a imenno tova, koeto trjabvashe da ti kazha, ne ti go kazvam.

- Njamash smelost!

- Slavcho, zashto se promeni izvednyzh? Eto, ti pryv zapochvash da se razkolebavash, dori predi da sym ti kazala istinata.

- Opravdavash li se?

- Zashto trjabva da pravish takava tragedija? Az shte ti kazha vsichko. Sled tova, ako iskash, mi prosti, ako ne – tvoja rabota. Ljatoto bjahme na brigada. Da, tova ljato, koeto mina. Ti ne beshe, nali se osvobodi. No Emo beshe i toj znae vsichko. I, naistina, toj ti e prijatel! A ti ne mu vjarvash. Merito zapochna pyrva. Tja e otvratitelna. Napravo brutalna. Ne se opravdamam s neja, no... Njamashe kak... Prosto zatynah. I ako ne beshe ti, sega shtjah da sym kato Merito ili Iskra. Pone zatova, che si osyznamam greshkata, bi mi prostil... Ne znam... A kak glupavo zapochna cjalata rabota. Merito se natika v stajata na komandira edna vecher. Sled tova pak. Posle zavede Iskra. Tozi pyt ne im se razmina. Izljazoha ottam sutrinta. Tova dade kurazh na onja i toj me haresa. Oh, uzhas! Napravo beshe koshmar! Seg, kato si pomislja, e taka, no togava mi beshe prijatno. Merito mi razkaza kak spala s onja i me nakara i az da otida. Az go napravih i ot izvestno ljubopitstvo. Ne znam... Beshe mnogo glupavo... Vecherta beshe Emo narjad. A stajata na onja beshe do stola. Kogato vlizah, Emo me vidja. Sutrinta, kogato izlizah, toj pak me vidja i mi kaza, che sym glupavo momiche. Az togava zapochnah da razbiram, che sym izvyrshila glupost, no... Na sledvashtata vecher spah s edin student ot sysednija lager. I do kraja spah s nego. Imah kysmet, che ne zabremenjah. A Merito i Iskra napravaha... Uzhas!... Sled tova vsichko mi stana bludkavo i bezrazlichno. Edinstveno Merito, Iskra i Emo znaeha za tova.

Slavcho mylcheshe: toj beshe kato udaren ot grym. Priznaniето na negovata ljubima go beshe zashemetilo. Toj ne znaeshe kakvo da kazhe.

- Mylchish. Znam, che ne e priyatno da chuesh takiva neshta ot ustata na chovek, kogoto si obichal. Az si priznah vsichko. Segа mozhesh da me sydish.

- Stanislava!

- Da, Slavcho.

- Ne znam. Prosto ne znam kakvo da ti kazha.

- Strahuvash se?

- Da.

- Da? Bozhe moj! Kazhi kakvoto mislish. Bez da te e strah. Az shte se primirja, zashtoto znam, che sym vinovna.

- Da, no ako ne beshe sreshtnala mene, to ne se znae kak shtjaha da se razvijat neshtata. Znachi moga s chista syvest da ti prostja.

- O, Slavcho! Pomisli pyrvo!

- Kakvo pyk! Da ti prostja i da ne ti prostja, ne e li vse edno? Izvyrshenoto si e izvyrsheno. Podvela si se togava, no ne si osyznavala.

- O, Slavcho!

- Obicham te!

- Ti vse pak mi prosti. O, gospodi!

- Vseki chovek greshi.

- Da, Slavcho. A az se hvanah s Iskra na bas, za da j dokazha, che ima chestni hora.

- Ne trjabvashe pone tova da pravish. Tja shte razvali Emo.

- Njama.

- Ne znam, no az dneska se jadosah na Emo.

- Ne si znael. Shte trjabva da si promenish i za nego mnenieto si. Vizh kakvo, az shte se obadja po telefona na Iskra, che se otkazvam ot basa. Shte j dam dvata konjaka.

- Dobre, obadi j se.

Stanislava nabra nomera na Iskra.

- Alo? Koj e? - se chu ot drugata strana.

- Stanislava se obazhda. Ti li si, Iskra?

- Da. Kakvo e stanalo?

- Znaesh li kakvo reshih?

- Ne.

- Shte ti dam dvata konjaka. Otkazvam se ot basa.

- Uveri li se?

- Ne.

- Togava zashto?

- Imam syobrazhenija.

- Njama zashto. Ti taka i taka shte mi gi dadesh.

- Ne. Az ne iskam da se sluchi neshto s Emo.

- Strah te e pyk sega. A spomnjash li si ljatoska? A?

- Vizh kakvo, ne mi napomnjaj za tova. Kazah ti veche.

- Az pyk shte spja s nego. Dovechera shte otida u Elito i shte ja nakaram da mi go izvika. Znaesh li kak mi se iska da legna s nego!

- Az ti zabranjavam!

- O! Da ne bi da ima neshto?

- Da.

- Az misleh, che sys Slavcho.

- Da, no Emo mu e prijatel.

- A! Kakva bila rabotata! Slavcho njama da razbere. Emo me privlicha, zashtoto dosega ne e ljagal s momiche.

- Mnogo si cinichna.

- A ti ne beshe li, kogato se predlozhi na studenta?

- Kazah ti neshto!

- Hajde, hajde, ne se pravi na svetica. Da si ostane
mezhd u nas, no s nikogo ot nashija klas ne sym spala.

- Sys Simo?

- Nego go izkljuchiha.

- Vse pak. S Emo njama da stane.

- Shte stane. Ako vikash mnogo, celija klas shte razbere
za teb. Dazhe cjaloto uchilishte. Jasno li e?

- Ti si otvratitelna!

- Merito e pò!

- Ne vjarvam.

- Da, no v nashija klas nishto ne znajat za mene.

- Shte nauchat!

- I za tebe.

- Nishto. Slavcho znae.

- Kakvo? Znae?

- Da.

- Ti li mu kaza?

- Da.

- I toj?

- Nishto.

- Znachi, mina.

- Da.

- Toj togava e bomba momche! Hajde, chao. Njama
zashto da syzhaljavash za Emo. Njama da go razvalja, shtom
tolkova dyrzhish. Samo shte spja s nego, Hajde, chao!

- Ah, kolko e otvratitelna!

- Kakvo stana?

- Nishto.

Treta glava

IZNENADA

Slavcho otново vjarvashe, che Stanislava e naj-dobroto momiche na sveta. Toj ja obichashe i tja syshto.

Te dvamata, shtastlivo pregyrnati, ne mozheha da se naradvat edin na drug. No, izvednyzh, tova shtastlivo syzercanie beshe prekysnato ot ostrija zvuk na zvyneca.

- Koj mozhe da e?

- Ne e majka.

Slavcho otvori vratata i ostana kato grymnat. Takova poseshtenie ne ochakvashe. I to, naj-veche, kogato Stanislava beshe u tjah.

A kolkoto i da mu stana neprijatno, na vratata, vse pak, stoeshe negovata klasna.

- Dobyr den, Slavcho. Vizhdam, che ne si me ochakval. O, i Stanislava e tuk. Navjarno uchite zaedno.

- Za utre njamame nishto.

- Vse pak. Za drugi den. Ili vie ot tolkova daleko ne se podgotvjate? Kakvo, Stanislava, ti maj se uplashi.

- A, ne.

- Kakvo da se pravi, v neudobno vreme dojdoh. Bjah u Emil. Nego pyk go vdignah ot legloto. Vseki s neshto se zanimava.

- Na kogoto s kakvoto mu e prijatno – kaza Slavcho.

- E, da. I na vas tova vi e prijatno.

- Kakvo?

- Nishto, nishto. Az dojdoh za syvsem drugo. Glavnoto e uspeha. Da, Stanislava. Ti izkljuchitelno mnogo si namali

uspeha. Kakvo stava? Izglezhda, prez cjaloto vreme ste sys Slavcho. I za tova shte vi ostava vreme, samo si uchetete urocite. I ne pravete gluposti. Vjarvam, che nikoga njama da napravite kato Kiril i Mariana.

- Che te kakvo sa napravili? – uchudi se Slavcho.

- S njakakva symnitelna kompanija sa bili minalata nosht. Strastite sa se razgarjali. Imalo e snoshti u tjah proverka, no te ne sa se vyrnali do deset i polovina.

- Kakva proverka?

- Ima uchiteli, koito obikaljat sled vechernija chas. Ot razlichni uchilishta sa. Imat adresite na njakoi...

- Zapodozreni.

- Da, tochno taka. No rabotata e druga. Direktoryt ne mozhe da si nameri mjasto. Njakoj e otkradnal pechata na bolnicata i v uchilishte sa otkriti okolo shestdeset-sedemdeset falshivi medicinski belezhki.

- Kakvo?

- Da, da. Neshto naposledyk zapochnaha mnogo da se izhitrjat. I v nashija klas sa dosta ot tjah.

- Koi?

- Kato im dojde vremeto, shte se razbere.

- Nie sys Slavcho ne sme otsystvali i ne sme davali belezhki.

- E, vie ne ste v tova chislo. No direktoryt tvyrdo e reshil da se nakazhat vinovnite. Dosta shte izkljuchim. Tezi s falshivite belezhki ne sa naj-vinovnite. Vinovnicite sa nastrana i tjah trudno shte gi otkriem. Ako se stigne do milicijata, shte stane mnogo losho.

- Za reputacijata na gimnazijata.

- A! Tova e syvsem drugo. Shtom e za razkrivane na prestyplenie, reputacijata e nishto.

- Ami! Drugarjat direktor iska da se projavi kao sledovatel.

- Ne, ne. Po-dobre shte byde da razreshim vyprosa sami, otkolkoto da se namesvat stranichni lica. Falshifikacijata na medicinski belezhki e vzela zastrashitelni razmeri. Ne vjarvam da e samo ot тази година. Minalite godini prosto ne sa bili otkrivani.

- Po-umelo sa pipali.

- Koj gi znae! Mozhe i taka da e. No sega tezhko im se pishe.

- Ot nashija klas mnogo li sa?

- Da. Dosta sa. Utre shte se razbere vsichko.

- Ot utre shte pochne sledstviето.

- Ti se sheguvash, Slavcho, no rabotata e mnogo seriozna. Dori dobri uchenici sa pribjagvali do takova neshto.

- Shtom i dobri uchenici e imalo, znachi im e pisnalo ot uchene.

- Ne se znae. Za njakoi dori ne ochakvah. Bjah iznenadana. E, ima uchenici, koito njamat po nito edno otsystvie ili zakysnenie. Naprimer Emil. Ama ima njakoi, koito gi misleh za mnogo bolni, a to kakvo se okaza? Che im njama nishto. Iztyrkah si obuvkite da obikaljam po bolnici i polikliniki. Poveche ot polovinata belezhki, koito proverih, se okazaha falshivi. Nasmalko shtjaha da me priberat v milicijata, kao pokazah belezhki s otkradnatija pechat.

- Ja, znachi to bilo mnogo opasno!

- Naistina e opasno, zashtoto ima bolni, na koito se gleda s nedoverie, s prenebrezhenie, makar che te predstavjat syvsem redovni dokumenti.

- Neprijatno e!

- Da, da. Stanislava, majka ti koga e na rabota?

- Tja e v otpusk.

- Sega si e vzela otpusk?
- Da.
- No e tuka?
- Da.
- Trjabva da ja vidja.
- Ne, ne trjabva! Tja e dostatychno raztrevozhena.
- Kakvo se e sluchilo?
- Nishto.
- E kak taka nishto?
- Brat mi ja trevozhi.
- Taka li? A ti zashto ne j pomagash?
- Kak shte j pomagam? Toj me bie.
- A bashta ti?
- Toj ne se e vyrnal. Samo da se vyrne ot pytuvaneto, brat mi shte vidi!
- Koga shte se vyrne bashta ti?
- Sled tri meseca.
- A dotogava?
- Ne znam.
- Brat ti kyde uchi?
- V himicheskija tehnikum.
- A! Taka li? Az tam poznavam njakoi uchiteli.
- Te nishto ne mogat da napravjat, zashtoto v uchilishte toj e krotyk kato agynce.. Samo v kyshti besnee. Shte se zheni.
- Koga zavyrshva?
- Tazi godina. Toj e s edna godina po-goljam.
- Hm! Shte vidim. Ako ne se opravi, mi se obadi. Az shte se opitam chrez kolegite da mu vyzdejstvam.
- Njama smisyl. Toj poveche shte se ozlobi.
- Ne vjarvam. Shte go postresnat malko i toj njama da smee poveche. Nishto njama da mu napravjat. Samo shte vi otidat na gosti.

- Koj znae.
- Ne se boj. Nali imash otdelna staja?
- Da, no toj vdiga shum.
- Ne uchi li?
- Noshtem uchi.
- Interesno. Az trjabva da vyrvja. Shte hodja na oshte mnogo mesta. Cjala sutrin bjah po poliklinikite, a sega sym po gosti.
- Dovizhdane.
- Dovizhdane. I si gledajte urocite.
- Lele! Kogo li sa hvanali? – kaza Stanito, sled kako klasnata im izleze.
- Koj znae! Sigurno drebna riba. Edrata se vryshta obratno, nali znaesh. Bashta ti pone pytuva s korabite.
- Da, edrite ribi gi puskat obratno v okeana.
- Bravo! I sega shte gi pusnat. Ne, a napravo shte gi izpusnat!
- Ti symnjavash li se v njakogo?
- Otkyde da gi znam! Te si se znajat. I sto procentovo ima i lekari v tezi dalaveri.
- Ne e izkljucheno. Koj mozhe da otkradne pechata, osven vytreshen chovek. Hajde, da ne e lekar, ama njakoj tamoshen sluzhitel.
- Koj gi znae!
- Shte vidim.
- Symnenijata ne bjaha bezosnovatelni.

Chetvyrta glava INTRIGA

Mariana ne se vyrna vednaga v kyshti. Tja obichashe vinagi sled uchilishte da se razhozhda. Kiro trygna s neja.

- Ama che glupachki! - vyzklikna Merito, sled kato se bjaha otdatechili ot gimnazijata.

- Koi? - zapita Kiro.

- Devicite.

- Koi devici?

- Ama ne znaesh li? Ehe! Tam onezi Stanka, Gorana, Borjana i razni drugi. Na puk shte mi pravjat!

- Kakvo sa napravili?

- Objavjavat vi bojkot.

- Na kogo?

- Na momchetata.

- Che kakvo?

- Kak kakvo?

- Iskat vsichkrite momicheta da se skarati s vas.

- E?

- Kak e?! Bozhe! Ama ti si mnogo typ.

- I?

- Bezobrazie! Ama ne mozhesh li da razberesh, che te iskat da ni otdejat ot vas i da se namyrdat na nashite mesta.

- Te sa grozni.

- A! Vizhdash li? Ama Marina ne e grozna.

- Tja ot devicite li e?

- Ot tjah e ami. Samo se pravi na svetica.

- Ne ja znam.

- I az ne ja znam. Ne e ot nashata kompanija.

- Ima li si njakogo?

- Otkyde shte ja znam! Vyv vseki sluchaj, ne e ot nashija klas, ako hodi s njakogo.

- Tja se krie poveche ot Iskra.

- Mozhe i vyobshte da ne e prosvetena.

- Ami!

- Ti pyk otkyde znaesh?

- Tihite vodi.

- Ja mlykvaj!

- Ti ne si ot tjah. Az ne govorja za teb.

- Hm!

- Kakvo?

- Ti si glupak!

- Kakvo iskash da kazhesh?

- Tova, koeto kazvam. Ja se doblizhi! Tebe sjakash te e strah!

- Ot tebe li? Ja gledaj!

- Dyrpash se, sjakash parja.

- Parish, ami. Cjalata si ogyn.

- Ti maj imash temperatura! Ama, che si typ!

- Kakvo?

- Takyv si, ami. Dneska Emo te napravi smeshen.

- Tozi kreten!

- Ja ne go obizhdaj! Toj e na Iskra.

- Oho! I tja li zapochna?

- Hvana se na bas s onazi... tam, Stanislava.

- Na Slavcho gadzheto li?

- Ti pyk mnogo znaesh. Tja e ot nashite.

- Ne sym zabeljazal.

- Ne ti i trjabva.

- Da, i kakvo shte stana? Emo e kreten.

- Ti pyk! Ne e li taka?

- Pyk i taka da e, Iskra shte go prevyzpita.

- Shte mi haresa!
- Zashto ne!
- Oha!
- Isito si znae rabotata.
- Samo da ne ja opleska tvojata Isa.
- Tja li? Bozhe! Nie sme ot edna shkola.
- Morskata?
- Ja si zatvarjaj pljuvalnika!
- Ami Stanito?
- Tja e po-kysna.
- Ima li drugi?
- V nashija klas njama.
- Jazyk!
- Kakvo pyk ti?
- Vie ste oshte po-typi.
- Zashto, be?
- Shte se opyvvat na devicite. Bozhe!
- Kakvo iskash pyk ti sega?
- Naj-dobre e da si mylchish, zashtoto mozhe da stane neshto.
- Tebe strah li ti e?
- Ot kakvo pyk shte me e strah?
- A znaesh li, che devicite sa vi razdelili. Vseki ot vas e na dve.
- Ja gledaj!
- Kakvo? Mislsh, che te lyzha? Samo che onezi glupachki ne znajat kak da pipat. Mogat da hvanat Ivancho i Rajcho, ama njakoj drug...
- Mene kym kogo sa me zachislili?
- Otkyde shte gi znam!
- A! Misleh, che znaesh.
- Iskra znae. Tja shte mi dokladva.

- Ja vizh! Ti si imash i razuznavachi.
- Nuzhni sa mi. A v Iskra, makar che j njamat mnogo doverie, ne se symnjavat mnogo. Nie s neja nikoga ne druzhim v klas.

- Taka li?

- Da, ami. A znaesh li koj drynka vsichko na klasnata?

- Ne.

- A az znam.

- Vsyshnost ne koj, a koja.

- E, znachi e ot devicheskata grupa.

- Ne.

- A ot koi e?

- Ima edna druga grupa.

- Ti me smajvash!

- Te sa njakolko, no imat vryzki s devicite i s momchetata. Tjah sym gi narekla neutralnite.

- Ne e pravilno, shtom drynkat.

- Ne e, ama taka si e ostanalo ot minalata godina.

- Oho! Te znachi ot minalata godina?...

- Da. Ama tazi kazva na majka si i majka j – po telefona, ta na klasnata.

- I koja e tja?

- Pavlina.

- Ja vizh! Che otkyde gi nauchava tezi raboti?

- Otkyde shte ja znam. No Iskra razbrala.

- Kak?

- Sluchajno j hrumnalo i ja proverila njakolko pyti. Kazala j njakoi neshta i klasnata – vednaga na gosti.

- Sega se seshtam, che tja vinagi podslushva. Navsjakyde.

- Koja?

- Iskra.

- Nali az sym j kazala. Dneska shte se uverim napyлно, dali e Pavlina, ako klasnata otide na gosti u Emo i u Slavcho.

- Zashto?

- Oha! Iskra takiva neshta e nagovorila...

- Ja vizh ti! Tja naistina si e mryсна.

- Ja mlykvaj!

- E, hajde!

- Ti da ne bi da si chesten?

- Bozhe! Ima li chestni hora? Tova e to zhivota! Da mozhesht da si gledash kefa!

- Ti si go gledash.

- Iskra da ne bi da ne si go gleda? Ili Pavlina. I tja si go gleda. Klasnata zatova j pishe dobri belezhki.

- Ami! Pishe j! Gluposti!

- Che kak da ne j pishe?

- Klasnata e stisnata.

- Idiotka!

- Oha! Dnes da otide u Emo, shte mi haresa! Ako otide, znachi Pavlina se e hvanala na vydicata.

- Che kakvo ot tova?

- Posle Iskra shte si go hvane. Mnogo shte mu dojde.

- I az imam da mu vryshtam na nego.

- Shte mu dojde vremeto.

- Dano Isata go opravi sega.

- Utre shte razberem.

- A! Kakvo stana s belezhkata?

- Shte mija dadat.

- Hajde, che klasnata shte se razvika.

- Ne se boj. Az kolko otsystvija si izvinih.

Kiro se uspokoi.

Peta glava
VAZHNI VYPROSI

Kiro i Merito prodylzhiha da se razhozhdat. Nikoj ot dvamata ne byrzashe da se pribira.

- Kiro, dovechera shte se zamyknem u Simo – kaza Merito.

- Kakvo shte pravim?

- Shte ima kompanija.

- Koi shte bydat?

- Ne gi poznavash.

- Pone biva li gi?

- Oha! I pitash!

- Znachi sa bomba?

- Ami da.

- Otdavna ne sym bil u Simovi.

- Vyobshte bil li si njakoga u tjah?

- Ne znam. A! Vednyzh.

- Kakvo si pravel?

- Bjahme mu na rozhden den.

- Minalata godina?

- Da.

- Seshtam se.

- Kak njama da se setish. Nali togava toj ti beshe...

- Ja mlykvaj! Toj i na Iskra beshe.

- Vas chovek ne mozhe da vi razbere.

- Kakvo isকাশ? Nali sega si mi ti. Simo si ima dve madami.

- Oho! I s dvete ednovremenno?

- Ami da.
- Toj ne e s celija si?
- Znaesh li kak mu vikat?
- Ne.
- Dzhonsyna. A pyk na onja student, tam, deto zhivee nad tjah, mu vikat Niksyna. I dvmata si gi biva.
- Simo Dzhonsyn! Ja vizh ti!
- Taka e. Da vidish kakvi amerikanski plochi ima sega! Minalata godina nishto ne beshe. A pyk Niksyna da vidish! Napravo da otkachish. Cjal amerikanec. Ima ludi drehi.
- I otkyde gi vzima?
- Djado mu e v Amerika. Kakvo si mislish!
- I az da imah djado v Amerika...
- Da imash, ama njamash. Pyk da vidish Niksyna kakyv magnetofon ima! Cjalo radio. Kato go nadue, celija kvartal gyirmi. Pyk da vidish, kato se syberem edna kompanija – Zhaklinata, Kenedi, Dzhesi. Napravo da otkachish! Dovechera shte gi vidish.
- Nachi, vsichkite kefa si gledat?
- Gledat si go, ami. Nito na uchilishte hodjat, nito pyk pravjat neshto.
- Kak ne sa gi hvanali?
- Kakvo, na rabota li? Bozhe! Tjah shte gi hvanat! Te samo noshtem se pojavjavat.
- Ja vizh ti! Ami Isata shte byde li?
- Tja e zaeta.
- S kakvo?
- S Emo.
- O! Vjarno. Tja pyk!
- Ne se boj. Nishto njama da iztyrve. Tja kolko pyti e bila...
- Simo ima li “Pyrpyl” novata tava?

- Ima ja. I na “Juraja Hijp” ima. Ima razni, deto vyobshte ne si gi chuval, ama napravo da otkachish! Pyk da chuesh Eltyn Dzhon! Bozhe! Chuval li si go?

- Ne.

- Shte go chuesh. Ili pyk Alis Kupyr!

- Chuval sym go. I sym go slushal.

- Ami slushal si Pol Sajmyn?

- Ne.

- I nego go ima. Ima tavite i na edin kup systavi. Na “Tri dog najt”, “Midyl yv dy roud”, “Karpentyrs”, “Uingz”. Napravo ne mozhesh da gi zapomnish vsichkite. A pyk na Niksyna sa mu izpratili vsichkite zapisi na “Bityls”.

- Tjah pyk za kakvo gi slushat?

- E, ne sa syvsem loshi.

- Izpjaha si pesenta.

- Tyj e, da. Simo ima i operata “Dzhizys Krajst supyr star”.

- Oha!

- Ima i oshte tri operi, ne im zapomnih imenata. Napravo da si umresh ot kef kato gi slushash. Ima i na Dzhon Lenyn njakolko tavi.

- Toj pyk kakyv pevec e? Napravo trjabva da se otkazhe!

- E, ne pee losho. Ima i na Dajna Rouz edna tava. Na Pol Makkartni ima syshto. I tri na “Cepelin”. Strashni sa! I na Nil Dajmynd ima. A! Pyk da chuesh edni izpylneniya na Dejvid Boui. Napravo da otkachish!

- Nachi, biva si gi parchetata?

- Ami da. Pyk da vidish kak chisto hvashta “Svobodna Evropa”! Napravo Sofija! Razni anteni, ne znam si kakvo. I Niksyna syshto. Kakvi zapisi pravi ot “Metronoma”! Napravo da otkachish. A! Pyk slushal li si neshto na Geri Glityr? A?

- Ne.

- Bozhe! Che ti kakvo si slushal?

- E, slushal sym mnogo raboti.

- Dovechera shte vidish. Napravo kef da ti stane! Ima njakoi tavi, deto vyobshte ne si chuval.

- Mozhe i da sym chuval. Az da ne sym Emo, deto zapisva razni zabutani srybski systavcheta.

- Jugoslavski.

- E, tyj de! Vse tam!

- I razni polski.

- Polskite pò si gi biva. “No To Co”, “Chervenite kitari”.

Ama i te blejat ponjakoga.

- Toj ima zapisite na “Pesnjari”.

- Ha-ha-ha!

- I na “Samocveti”.

- Toj e otkachen!

- Kakvo da go pravish? I na njakakyv si Niemen. Na vsichko otgore i “Shturcite” si slusha!

- Bozhe, che smahnat! Isata za kakvo se e hvanala s nego?

- Tja shte go opravi.

- Dano. A pyk az ako znaeh tolkova anglijski kato nego! Ehe! Toj ne znae kakvo e kef! Prez ljatoto razni chuzhdenki...

- Ja da mlykvash! I ti li iskash chuzhdenki? A?

- E, hajde pyk ti!

- Isata prez ljatoto hodeshe na “Slynchev brjag” i tam s njakakvi shvabi...

- Tja s kakvi li ne e bila!

- Dazhe i sys syrbi.

- Tja ne e normalna. Az predpochitam ciganka, otkolkoto srybkinja.

- Ja si zatvarjaj pljuvalnika! Ja otidi pri njakoja metachka! Hajde de!

- E, ti pyk!
- Isata shte si pravi, kakvoto si iska. Nasmalko shteshe da se ozheni za edin ot Skopie.
- Bozhe! Za syrbin!
- Toj ne beshe syrbin, ami make.
- Vse tam!
- Ti pyk edna razlika ne mozhesh da napravish!
- Bozhe! Che za kakvo mi e! Njama da slusham “Proarte” ja! Ili onazi smahnatata, kakva beshe, a?
- Tereza li?
- Aha! Bozhe! Pyk ima njakakyv kreten, deto pee “Odi si”! Gledaj akyl!
- Abe, kakvo si se hvanal za tjah! Dovechera shte slushame Alis Kupyr.
- Toj e pevec! A ne onezi razni tam! Samo deto vdigat mnogo shum!
- Taka e.
- Samo smahnati kato Emo mogat da gi slushat. Az napravo njama da izdyrzha kato gi chuja. I razni pyk italianci! Bozhe!
- Abe kakvo shte se razpravjame, celija svjat pee na anglijski.
- Taka, ami. Emo pyk – “Proarte”! Ha-ha-ha!
- Toj slusha i Bethoven.
- Az syvsem se ubezhdavam, che toj e nenormalen. Spomnjash li si, vednyzh sporehme za muzika, toj pochna da ni razvivan razni teorii tam za Bethoven, za Mocart i za razni drugi kreteni, che tjahnoto bilo velika muzika, che shtjala zavinagi da ostane. Bozhe! Che kojto razumen chovek chue tezi skribucanija, napravo si zapushva ushite.
- Taka e. Ama Isata shte go opravi.
- Ima si gi naj-razlichni.

- Da. Taka e. A! Tova kakvo e?
 - Ti pyk na teatyr li shte hodish?
 - Ne, ami da vidja kakvo davat.
 - Razni gluposti. Ot njakakyv si idiot.
 - Tova e ot Dobri Vojnikov, be!
 - Goljamo chudo!
 - Taka e. Samo rekoh da vidja.
- A na afisha pisheshe: “Krivorazbranata civilizacija”...

Shesta glava HOBI

- Az veche shte si hodja – kaza Kiro.

- Dobre. Az pyk trjabva da otida u Isata. Dovechera v shest chasa shte dojda u vas da te vzema. Da si bydesh v kyshti – predupredi go Merito.

- Shte si byda.

- Hajde, chao.

- Chao.

Meri se zapyti kym doma na Iskra, zashtoto imashe da razgovarja s neja za njakoi neshta.

Skoro stigma. Pozvyni, i na vratata se pokaza nejnata syuchenichka.

- O, Meri, vlez. Malko e razhvyrlyano v kyshti, ama nishto.

- Ti pyk! Az ne sym tolkova pretenciozna.

- Hajde de!

- Kakvo stana s onazi rabota?

- Za Kiro li?

- Da.

- Dadoha mi, no me preduprediha.

- Kakvo?

- Njakoj e dignal pechata na bolnicata.

- E, i?

- Opasno stava.

- Ne vjarvam da se setjat nashite daskali.

- Koj gi znae! Ako stane neshto, pravi mu smetka!

- Ti pyk!

- Ne znam.
 - Daj ja.
 - Eto.
 - Ne lichi da e falshiva.
 - Ne lichi, ama ne e vpisan v nikakva kniga.
 - Njakoj pyk shte trygne da proverjava. Ti, Iso, zashto si tolkova...
 - Mene ne me interesuva. Falshiva belezhka ne sym davala. A ako me izdrynkate, djavolite shte vi vzemat.
 - Ti kakvo si se uplashila?
 - Nishto, samo ti kazvam.
 - Kakvo stava s Emo?
 - Dovechera shte si go hvana.
 - Samo da ne go izpusnesh.
 - Che izpusnala li sym njakogo?
 - Tozi e drug.
 - Da, drug e. Njama da si poiska sam.
 - Sama li shte mu se predlozhish?
 - Ami da.
 - Gorkoto momche, shte otkachi.
 - Ot shtastie.
 - Koj go znae.
 - Ne ti li se iska i na teb?
 - Ti go opitaj, shte vidim.
 - A! Az da si go hvana, ne ti go davam.
 - Zashto?
 - Reshila sym trajna ljubov da zavvrtja.
 - I to s kogo! Bozhe!
 - Momcheto e chestno. Njama s Dzhonsyna da trygna, ja!
 - Ti pyk otkoga stana chestna?
 - Kazal li e njakoj takova neshto? Emo mi haresva.
- Rjadko shte namerish kato nego.

- Che kakvo ti haesva? Toj ne e dokosval momiche.
- Oshte po-dobre. Shte mi se ostavi da pravja kakvoto si iskam s nego.
- Ti se nadjavash?
- A zashto ne?
- Kogato legne s teb, togava mozhesh da bydesh sigurna.
- Ti mislish, che njama?
- Shte se opyvva.
- Znam. Ama ne vjarvam da ne mu se e doiskalo veche. Bilo go e strah. Dostatychno e da mu dam kurazh.
- Ja vizh ti! Ti si goljama optimistka.
- A zashto ne? Predi malko mi se obadi Stanito.
- I?
- Kaza mi, che mi zabranjavala da spja s Emo.
- Ja! Ne j li stiga Slavcho?
- Ne, tja zaradi drugo. Izglezhda se e uplashila, che ako stane neshto, shte ja hvanat i neja.
- Tja pyk syvestna!
- Nishto. Ako shte i svetyt da se obyrne, az shte legna s Emo.
- Ne se zarichaj.
- Ako ne tazi vecher, to druga. Ima mnogo vreme.
- Samo vnimavaj zajcheto da ne te prevari.
- Zashto me razsmivash? Tova zajche, ako si e imalo rabota s momche, az glavata si shte otrezha.
- Da, ama Emo...
- Kakvo? Oshte po-dobre. Tova mi podskazva, che ne e bezrazlichen kym...
- Da, da. Ti vse oshte se nadjavash.
- Ti se mychish da me razkolebaesh, makar che me poznavash. Dosega ne sym se razkolebala nito vednyzh.
- Kiro e mnogo dovolen.

- Kiro ne mi hareshva. Kak mozha da hvanesh tochno pyk nego?

- A kogo?

- Ot nashija klas njama, da. A pyk dneska, kogato Emo izleze s teb ot chas po anglijski, Kiro pobesnja. Az go nabljudavah.

- Taka li? Revnuva. Ha-ha-ha.

- Toj, znachi, syshto e goljam optimist.

- Az shte go probutam na Dzhesito. Toj shte j dopadne.

- Da, i tja e smahnata kato nego.

- Iso, ne prikazvaj taka za prijatelkite mi!

- Te pyk edni prijatelki!

- A zashto?

- Samo se perchat mnogo, a nishto ne pravjat.

- Kakvo iskash da pravjat?

- Da dejstvat.

- Ti ne gi znaesh.

- Hajde de! Vednyzh spah s edin, deto e bil s tvojata Dzhesi.

- E, i?

- Togava toj mi kaza kakvo predstavljava. Neja napravo ja e strah.

- Ti znaesh!

- Znam, ja!

- Tvoja si rabota. A ti kakvo? Zashto se hvashtash s Emo, a ne s njakoj drug?

- Hvanah se na bas. Stanito me nakara.

- Ne te nakara tja. Az chuh mnogo dobre. Ti ja predizvika.

- Ha! Ti kakvi gi izmisljash?

- Ti pyrva j kaza, che Emo e bebe.

- Kakvo?

- Točno taka j kaza. Sled tova tja ti kaza, che ne e, a ti reche, che togava e goljamo dete, zashtoto ne e spal s momiche.

- Gluposti!

- I tja ti kaza, che ne mu se e sluchilo.

- Ami!

- Hajde de! Togava ti j predlozhi da se hvanete na bas.

- Ne beshe taka, ama kaktó i da e!

- Ako i ti se otteglish, kakvo shte pravja sama v klasa?

- Bozhe! I ti si hvani njakogo i se ottegli. Da ne bi Ivancho da e losh?

- Ne e, ama az njama da svikna.

- Shte se pomychish, dokato svyrshim prokletata gimnazija. Prez tova vreme devicite shte zapochnat da se pojavjavat. I neutralnite, i te. I klasnata, ako zagree neshto, shte nanese udar po tjah.

- Ti pyk si bila i hitra.

- A zashto ne? Tja ima slabost kym Emo i njama da mi napravi nishto, zashtoto go znae kakyv e.

- Ti mnogo otdaleche si pravish smetkíte.

- Shte vidim.

- Shte vidim, ja!

- Az shte si go hvana, pyk ti pravi kakvoto shtesh!

- Troshi si glavata s bebetata!

- Mnogo gi obicham! Takiva sladki, kato Emo.

- Bavachka!

- Trjabva da se svikva, pyk i da si pochina malko. Sled tova mozhe pak da prodylzha.

- Taka e po-razumno. Az trjabva da vyrvja. Chao.

- Chao.

Sedma glava **NEPRIJATNOST**

Merito se otpravi kym kyshti. Pak ne byrzashe, makar che nablizhavashe dva i polovina. Majka j sigurno se beshe vyrnala veche ot rabota i ja chakashe za objad.

No v kyshti ja ochakvashe neprijatna iznenada – klasnata j beshe u tjah!

Merito hlopna s dosada vratata na hola.

- Dobyр den, Mariana. Vizhdam, che ne si me ochakvala, zashtoto se vryshtash s chas i polovina zakysnenie

- Imah rabota.

- Da, no sega shte imame poveche i po-vazhna rabota. Ne pravi nedovolni grimasi, zashtoto polozhenieto e mnogo opasno.

- Kakvo polozhenie?

- Ami, naprimer tova s medicinskite belezhki.

- Kakvi medicinski belezhki?

- Tezi, koito si mi davala da izvinjavash otsystvijata si.

- Te sa syvsem redovni.

- A! Znachi znaesh za kakvo se otnasja. Togava shte govorim napravo. Tezi belezhki, kaktо ti samata znaesh, sa falshivi.

- Kak taka?

- Ami taka. Njama zashto da uporstvashe. Ne e nuzhno da se pravish na iznenadana.

- Ama, kak, drugarko! Tezi belezhki sa napyлно redovni.

- Hajde de! Znaesh li kyde sym bila тази sutrin?

- Ne.

- Bjah v poliklinikata. Tam sluchajno ti si zabravena v knjigite za pregled.

- Mozhe i da e taka.

- A! Njama da mine. Vizh kakvo shte ti kazha. Takyv lekar ne syshtestvuva. Otkyde si mu izmislila imeto?

- Ama, kak, drugarko? Ima takyv lekar.

- Bre! Ti na men li shte mi kazhesh! Zashto prodylzhavash da me lyzhesh? A? I to pred majka si.

- Kak shte vi lyzha, drugarko? Belezhkite sa redovni.

- Da rechem, che sa redovni, a samo lekarjat e izmisljen!

- Ama, kak shte e izmisljen!

- A, znachi ne e?

- Ne e.

- Dobre. Togava belezhkite sa napyлно redovni.

- Ami da.

- Dobre, ti tvyrdish, che belezhkite sa syvsem redovni, taka li?

- Da. Taka e. Redovni sa.

- Shte go potvyrdish li i pred direktora?

- Da.

- Vizh kakvo, ako si priznaesh, che sa falshivi, do direktora njama da stigne.

- Ama kak da si priznaja, kato ne sa.

- Drugarko, tova e nasilie! – reshi da se namesi majkata.

- Nasilie li?

- Ami da. Kak mozhe da ja karate da potvyrdi neshto, koeto ne e vjarno.

- Ne e vjarno li?

- Ne e, razbira se.

- Ja vizh ti! Pyk az, kato bjah v poliklinikata, ostanah s ubezhdenie, che e vjarno.

- No kak, drugarko. V koja poliklinika ste bili? Dyshterja mi nikoga ne hodi v okryzhnata.

- Taka li?

- Razbira se. Vie ste s greshka.

- Trjabvashe da proverja v turisticheskata poliklinika.

- Tochno tam.

- A! Znachi sym sbyrkala. Nishto. Shte me izvinite.

- Vse pak, vnimavajte da ne sbyrkate drug pyt, zashtoto decata ne mogat da ponasjat takiva neshta.

- Da, da, znam gi decata.

- Utre proverete v turisticheskata poliklinika.

- Da, nepremЕННО. Trjabva da se uverja, che kazvate istinata. Takava mi e profesijata.

- Ne ste detektiv, zashto pravite takiva neshta?

- Narezhdane na direktora.

- Ah, taka li?

- Da, taka.

- Mnogo ste nedoverchivi.

- Ponjakoga ni karat da bydem takiva postypkite na nashite uchenici.

- Mariana kakvo e izvyrshila?

- Popitajte ja neja. Tja pone njama da vi izlyzhe, a az kato vi razkazvam, mozhe da sbyrkam neshto.

- Mariana vsichko mi razkazva. Ne znam da se e sluchilo neshto losho.

- Neka si pomisli i, sled kato si zamina, da vi razkazhe podrobno za ljubovnite si prikljuchenija.

- A! Takava li bila rabotata. Vie, drugarko, pone v tova ne biva da se mesite.

- Zashto? A ako njakoj ot moite uchenici trygne po losh pyt?

- Mariana ne e malko dete.

- Ne e, no pyk se misli za prekaleno goljama.
- Razbira se, tja veche e abiturientka.
- Ne e stanala oshte. Do togava mogat da se sluchat mnogo neshta.

- A! Znachi i zaplashvate?
- Kak shte zaplashvam? Nejnoto zavyrshvane ne zavisi samo ot men, a i ot neja i ot ostanalite kolegi.

- Da, no te sa vi kolegi.
- Kakvo iskate da kazhete?
- Che shtom se systavi edno mnenie za njakoj uchenik, to...

- Da, da. Vizhdam, che prodylzhavate da greshite.
- Kak shte gresha. Ne e li taka?
- Zavisi ot mnogo neshta.
- A! Vse zavisi.
- Razbira se. I ot samija uchenik zavisi mnenieto na uchitelite.

- Mnogo chesto to ne e pravilno.
- Sluchva se da sgreshim, hora sme i nie. Pyk i na tolkova uchenici prepodavame.

- Shtom ste uchiteli, ne trjabva da greshite, ili pyk, shtom greshite, to shte trjabva da proshtavate greshkite i na uchenicite. Te sa po-mladi i poveche greshat.

- Da, taka e. No kogato chovek sgreshi vednyzh, toj si vzima primer ot tova. Da rechem, chovek da sgreshi za edno neshto vednyzh, mu e prosteno. E, razbira se, ako izvyrshi tezhko prestyplenie, ne mozhe da mu se prosti, dori i za pryv pyt da go pravi.

- Kakvo, iskate da kazhete, che dyshterja mi e izvyrshila prestyplenie!

- O, dalech sym ot тази misyl. No iskam da kazha, che dyshterja vi e sgreshila ne vednyzh, dvazh ili tri pyti, a mnogo.

- A v kakvo e sgresnila?
 - Trygnala e po losh pyt. S losha kompanija se sybira. Ne spazva vechernija chas. Ne se podgotvja za uchilishte i mnogo drugi raboti.
 - Chovek e svoboden da se veseli.
 - Svoboden e, no tja e predi vsichko uchenichka i ne trjabva da prekaljava.
 - Tova ne znachi, che ne e chovek, shtom e uchenichka.
 - Ne sym kazala takova neshto.
 - Da, no edna uchitelka v progimnazijata im kazvashe, che uchenicite i vojnicate ne sa hora.
 - Tja mozhe bi go e kazala v afektirano systojanie.
 - No nali e uchitelka, trjabvalo e da byde vyzdyrzhana.
 - Razbira se, no trideset ili chetirideset uchenika ako pochnat da pravjat kakvoto si iskat, njama da izdyrzhat na vsekigo nervite. Kacto uchenicite sa hora, taka i uchitelite sa hora. Te sa otishli v uchilishteto i da davat znaniya, i da si izkarvat hljaba.
 - Da, no ima uchiteli, koito umishleno tormozjat uchenicite si.
 - Ne znam.
 - Ima.
 - Mozhe, no vie si pomislete za medicinskite belezhki. Az trjabva da vyrvja i u drugi uchenici. Dovizhdane.
- Klasnata na Merito izleze, bez da dochaka otgovora na svoeto "Dovizhdane".

Osmá glava

DUSHEVNA BORBA

Marina se vurna v kyshti nespokojna. Chuvstvashe v sebe si neshto, koeto drug pyt ne be chuvstvala. Ne znaeshe kakvo e, no znaeshe, che neshto ja sviva tam, pod syrseto. Tja razbra – obichashe Emo. “No zashto, zashto? – zapita se s uplaha tja. – Kak mozhe da si mislja takiva neshta? Bozhe moj!”

Marina beshe usetila tova chuvstvo, no ne se zamisljashe nad nego i go potiskashe v sebe si, ne mu davashe volja, pazeshe se drugite da ne razberat, che ima neshto... Krieshe ljubovta si... No sega zapochna da syzhaljava. “Ne sym bila prava, mozhe bi, trjabvashe da mu kazha.” No ne, tja vednaga si kaza: “Gluposti! Kak shte mu kazha, a ako toj ne me obicha? Ami ako mi se smee? Mozhe da kazhe i na prijatelite si i te shte mi se podigravat. Bozhe moj! Zashto se vljubih v nego?”

Kak mozha da pomisli za tova! I to tochno dnes, kogato toj, mozhe bi, si nameri prijatelka. “Ili trjabvashe da mu kazha, ili trjabvashe vyobshte da ne mislja za tova – pomisli si tja pak. – Gluposti! Samo gluposti ima v glavata mi!” – reche si tja i jadosano hvyrli chantata si.

“Poleka, poleka! – kaza si tja. – Kakvo ti e vinovna chantata! Emo e vinoven. Ako ne mi beshe pravel takova vpechatlenie, njamashe da se vljubja v nego. Toj e tolkova glupav, che ne mozhe da byde! Oshte e dete. Kakvo mozhe da ochakvam ot nego? Mislja si gluposti! Otkyde nakyde pyk se setih za tova!”

- Marina! – chu se glasyt na majka j. – Hajde da objadvame.

- Ej sega.
- Hajde, po-byrzo! Shte izstine supata.
- Neka izstiva.
- Marina, kakvo ti e? – majka j vleze v stajata i ja pogledna v liceto.
- Nishto.
- Kak taka nishto?
- Ami taka.
- Neshto v uchilishte?
- Ne.
- A kyde?
- Nikyde.
- Neshto s prijatelkite?
- Ne! Zashto me pitash?
- Ne se syrdi, Marina, vizhdam, che e stanalo neshto i pitam. Znaesh, majka sym ti, i me boli, kogato te gledam, che si raztrevozhena za neshto.
- Ne sym. Prosto sym umorena.
- Mozhe i da e taka. Hajde, ela da objadvame.
- Sashka vyrna li se?
- Ne. I zaradi neja se bezpokoja.
- Tjah gi pusnaha po-rano.
- Tja, kato si idva, e mnogo razsejana i zatova me bezpokoi.
- Nejnijat klas e mnogo lud.
- Taka li? Nali sa samo momicheta?
- Samo momicheta sa, ama...
- Kakvo?
- Ne trjabvashe da ja ostavjash v takyv klas, nali ti kazah oshte v nachaloto da ja premestim.
- Che losho li e v tozi klas? Njama momcheta.
- Njama, ama si gi tyrsjat!

- Marina!
- Taka e. Az sym tam i znaja. Tyrchat po nashite momcheta.
- Marina!
- Kakvo? I nashata Sashka, i tja. Misli, che ne ja vizhdam.
- Zashto me trevozhish i s tova?
- Tja me jadosva.
- Sestra ti e. Zashto prikazvash taka?
- Zashtoto ja obicham i ne iskam da pravi gluposti.
- S koe momche se zakacha?
- S edin ot "V" klas.
- Ti j kazhi. Tja shte te razbere. Ako j zabranja az da se zanimava s тази работа, tja shte se nasyrchi, nali znaesh, vsjako zabraneno neshto e po-sladko.
- Tiho, idva.
- Dobyr den, mamо.
- Dobyr den. Zashto zakysnja?
- Bjah s prijatelkite. Otidohme da si kupim bileti za kino.
- Koga shte hodish?
- Sega.
- Hajde da objadvash togava.
- Idvam. Marinche, ja mi kazhi тази vashata Iskra dobra li e? – zapita Sashka.
- Ne znam.
- Dneska v koridora se skarah s neja.
- Zashto?
- Ami...
- Hm!
- Ama tja...
- Kakvo tja! Njama da se karash s po-golemite.
- Kato sme zajcheta, da ne mislish, che shte mylchim!

- Hajde, hrani se po-byrzo, che shte zakysneesh – podkani ja majka j.

Marina se zamisli: “Sestra mi e trygnala s onzi, deto go poznava samo ot edin-dva meseca, a pyk men me e strah da kazha na Emo, s kojto tolkova vreme sme syuchenici, che go obicham! Bozhe moj! A trjabva da davam primer na sestra si, trjabva da j kazha da ne se podvezhda po onzi tam. A tja ako me vidi pone vednyzh s Emo, oshte poveche shte se okurazhi. Oh! I mojata ne e leka! Kakvo da se pravi. Trjabva da se primirja. Sestra mi e glupava i na vsichko otgore se mychi da lyzhe. A Emo pone e chesten, nikoga ne sym go chula da lyzhe. Oh, da mu se ne vidi! Zashto e tolkova glupava sestra mi? Az kato bjah v deveti klas, dori ne pomisljah da se zakacham s njakoi po-golemi momcheta...”

- Marinche, az otivam. Chao.

- Chao, Sashke.

- Mamo, trygvam.

- Dobre.

Majka im vleve v kuhnjata.

- Sled kinoto njama da se bavish mnogo, nali?

- Ami shte vidja.

- A koga shte si uchish?

- Za utre njamame mnogo.

- Hm.

- Njamame, ma, mamo!

- Dobre, dobre, hajde vyrvi, da ne zakysneesh.

Kogato Sashka izleze, Marina kaza:

- Ne e losho momiche, ama gluposti pravi.

- Ne moga da j zabranja da hodi na kino.

- Ne sym kazala takova neshto. Ama otkakto vleve v gimnazijata, se promeni. Beshe tolkova dobra.

- E, hajde, ne e propadnala.

- Ne e.
- Ti shte se pomychish da j pomognesh.
- Shte se pomycha.

I izvednyzh Marina reshi v sebe si: “Kakvoto i da stane, Emo njama da razbere, che go obicham. Trjabva da zavyrsha gimnazijata, posle shte byde po-lesno.”

- Marina!
 - Da?
 - Kakvo ti e?
 - Nishto.
 - Ne me chuvash.
 - A! Kazala li si neshto?
 - Ami da, razbira se.
 - Oh, izvinjavaj, ne sym te chula, zamislih se, i...
 - Marina, ima ti neshto. Ne krij.
 - Trevozha se za Sashka.
 - Ne, ne. Ne e tova. Kazhi mi. Shte ti olekne.
 - Nishto ne se e sluchilo, mamo.
 - Zashto me trevozhite?
 - Kakvo te trevozha sega? Ne moga i za sekunda da se zamislja! V kraja na kraishtata, kakvo iskash? Samo tebe da slusham, da ne bi da izpusna kakvo shte kazhesh.
 - Marina!
 - Taka e.
 - Oh! Njama da te pitam. Ne se jadosvaj! Az kato vsichki majki.
 - Znaesh, che mi e neprijatno da me razpitvat.
 - Njama veche, Marinke.
- Marina se uspokoi i otide v stajata si.

Deveta glava

BEZSLEDNO IZCHEZNAL

Lelja Jana beshe edna ot naj-starite chistachki v gimnazijata. Gledashe si dobre rabotata, ne puskashe da se vliza v sgradata predi da e udaril zvynecyt, ne razreshavashe da se vliza v staite sys zakuski, sutrin usyrдно proverjavashe vsjaka staja, da ne bi njakoj, uspjat da se promykne, se e skrilit. Vinagi, kogato njakoj ot uchenicite j se “opyneshe” za neshto, tja vednaga otivashe i se oplakvashe na direktora, zashtoto sama ne mozheshe da se spravi. Ponjakoga si sluzheshe sys svoite syoryzhenija, kato naprimer metlata, za da vnese njakyde red. Razbira se, sluzheshe si s točno obratnata chast, kojato beshe ot chisto dyrvo i kydeto njamashe edna slamchica ot metla. Zatova ne vednyzh j bjaha pravili pakosti – krieha j metlata, parcalite, s koito byrsheshe navsjakyde, i naj-razlichni drugi neshta.

Naj-veche, za da se usymni, che njakoj e otrakadnal obrazeca, lelja Jana imashe dylgogodishen opit. Oshte na sledvashtija den, sled kato beshe izcheznal, leljata razbra, che njakoj go e zadignal, zashtoto nito edna ot drugite chistachki ne znaeshe kyde e toj, nito edin ot uchitelite ne otgovori s “da”, kogato tja zapita vseki ot tjah, pootdelno, dali sa vizhdali njakyde obrazeca, izpratzen ot Ministerstvoto na narodnata prosveta.

Lelja Jana beshe popadnala na sleda: znaeshe, che nepremenno e rabota na uchenicite. A tova beshe mnogo, izkljuchitelno mnogo vazhno. Zashtoto v gimnazijata imashe okolo devetstotin uchenika i uchenichki, a ako se pribaveshe

kym tjah pomoshtnijat personal i uchitelite, stavaha znachitelno poveche – okolo devetstotin i petdeset dushi.

Znachi, tova beshe, spored lelja Jana, rabota na njakoj uchenik. Tja dori beshe poveche ot uverena, che krazhbata e izvyrshena ot istinski kalpazanin, dori, mozhe bi, poveche – edin, dvama, trima. Lelja Jana ne prenebregvashe dori i tova, che mozhe i cjal klas da napravi takova neshto.

Leljata obyurna cjalata gimnazija s pomoshtta na drugite chistachki, no nikyde nishto ne beshe otkrito. Nito dori javna sleda.

Togava lelja Jana otide pri direktora.

- Drugarju direktor! – izvika tja, kato nahylta v kabineta mu. – Drugarju direktor, njakoj ot onezi kalpazani e otkradnal obrazeca.

- Kakvo? – skochi iznenadan direktoryt. – Kak taka?

- Ami taka. Izcheznal e. Njama go.

- Potyrsihte li go?

- Cjalata gimnazija obyurnahme. Njama go.

- Che koj mozhe da go vzeme?

- Otkyde shte znam. Nikogo ne sym vidjala da iznasja neshto takova.

- Kak shte vidish! Kojto go e vdignal, njama da otide pri tebe, da ti go pokazhe i da ti kazhe: “Eto, az vzeh obrazeca i go zanasjam vkyshti”.

- A ako ne e vkyshti?

- Mozhe da go e zarovil njakyde. Mozhe da go e skril njakyde, dori v uchilishteto. Hm! Mnogo si pozvoljavat naposledyk! Belezhki falshificirat, obrazeca otkradnaha, prez prozorcite vlizat, ne spazvat pravilnika. Mnogo, mnogo e! Shte izkljucha desetina i drugite shte se opravjat.

- A, drugarju direktor, njama da se opravjat, nali gi znam.

- A ti sigurna li si, che obrazecyt e otrkradnat?
- Kak da ne sym sigurna! Nikyde v cjalata gimnazija go njama.

- Potyrsete go pak.

- Navsjakyde obyrynahme.

- Proverete vyv vsjaka staja v shkafovete i pod katedrite.

- Shte proverim vednaga, drugarju direktor.

- Ne vednaga. Sled chasovete.

- Te mogat da go iznesat dotogava.

- Njama. Ne sa tolkova glupavi.

- Kak da ne sa!

- Ne sa, ne sa. Samo sa mnogo myrzelivi i gledat samo s shmekerii da izkarat. Hajde, vyrvi da go potyrsish pak v njakoj skrishen kyt.

- Otivam, drugarju direktor.

I lelja Jana izleze. Otide v staichkata, kydeto stoesh pomoshnijat personal.

- Ama, Maro, ma! – izvika tja, shtom vleze. – Maro, ma! Znaesh li kakvo kaza direktora?

- Kakvo ma, Jano?

- Kaza pak da go dirim iz sgradata.

- Zashto toj ne go diri, ami nie?

- Shyt, ma, Maro! Kak shte go diri, nali e direktor?

- Abe, neka si e direktor! Az se izkrivih da se zaviram na naj-razlichni mesta.

- Ama kak! Nali trjabva da go namerim?

- Tyrsi si go, shtom tolkova ti e pritrjabval.

- Na mene ne mi trjabva, ami na direktora.

- Za kakvo mu e na direktora? Toj i bez tova vryshta uchenicite da se podstrigvat, a uchenichkite da si udylyzhavat polite.

- Taka e, ama trjabva da go namerim, zashtoto tam e pokazano tochno.

- A, mislish li ma, Jano, che tezi uchenichori ne sa go izgorili veche?

- Kak ma, Maro! Kak taka!

- O, Jano ma, te tebe li shte chakat?

- A, Maro, da ne bi da znaesh kyde e, ama ne iscash da kazhesh? Kazhi, zashtoto na direktora...

- Bozhe, Jano, ma! Kakvi gi razpravjash? Kolkoto ti znaesh, tolkova i az.

- Nishto. Pak shte go potyrsim.

- Kyde shte go tyrsim?

- Navsjakyde.

- V celija grad li, ma, Jano?

- Ama, che si! V gimnazijata.

- Nali go tyrsihme?

- Direktoryt kaza pak.

- Aman veche!

- Shtom e казал direktoryt, trjabva.

- Dobre, dobre!

- Toj kaza v staite da go potyrsim.

- I v staite li?

- Ami da.

- Kak, sega li?

- Ne, ma. Posle.

- Koga posle, ma?

- Sled chasovete.

- A, dobre. Az rekoh, che sega.

- Kak sega, nali uchat?

I lelja Jana i lelja Mara otidoha da bijat zvyneca za petija chas.

Ostanalite chistachki syshto bjaha tyrsili obrazeca, no vsichkite usilija ostanaha bezrezultatni. Lelja Jana se staraeshe naj-mnogo, no i tova ne pomogna na pomoshtnija personal da otkrie izcheznalija obrazec.

Kato svyrshiha chasovete, izdirvaneto zapochna otново. Shkafoвете vyv vsjaka staja bjaha pregledani, katedrite bjaha nadignati, za da se vidi pod tjah, no ot obrazeca njashe i pomen.

Proverkata stana vyv vsichki stai do edna. Pretyrsiha i vsichki kabineti, fizkulturnite saloni – nishto.

Direktoryt ne si beshe otishyl oshte, kogato lelja Jana nahylta pak v negovija kabinet.

- Drugarju direktor, njama go.

- Shtom go njama, utre pak shte go potyrsite.

- Ama toj e izcheznal.

- Kak taka izcheznal! Kak taka! Ne e igla, za da se izgubi.

- Ne e, ama...

- Ne e, ne e! Zashto me zanimavash s tezi raboti?

Njamam si az grizhi, ami i tozi obrazec!

- Kakto kazhete, drugarju direktor.

- Ostavi me na mira!

- Izlizam.

- Ako go namerite, samo togava shte mi se obadish.

Razbra li?

Deseta glava

DZHABOLOTO

Nablizhavashe pet i polovina i zatova Kiro treskavo se prigotovljavashe. Chudeshe se kak po-ekstravagantno da se obleche i beshe razhvyriljal celija garderob. Naj-nakraja usnja da se haresa i natypka drehite si obratno po mestata im. Sled tova sresa kosata nad ushite si, raztyrsi glavata si i napravi njakolko moderni tancovi dvizhenija pred ogledaloto.

- Dovechera shte tancuvame rok – si kaza toj. – Eh, che kef!

Tochno v shest chasa zvynecyt se chu i Kiro, letjasht v nebesata ot shtastie, izskochi v koridora i otvori vhodnata vrata. Navyn stoesh Merito s okljumala fizionomija.

- Kakvo e stanalo? – na Kiro vednaga mu napravi vpechatlenie posyrnaloto lice na Mariana.

- Proval.

- Kakyv proval?

- Ej takyv.

- Ama kazhi mi po-jasno.

- Kakvo shte ti razpravjam! Proval. Proval! Razbra li?

Proval!

- Nishto ne sym razbral.

- Kreten!

- E-e! Ne obizhdaj, de!

- Klasnata znae vsichko. Segazbra li?

- Zazhaboloto li?

- Ama az ti kazah, che si kreten!

- Togava zazakvo?

- Zamedicinskite belezhki!

- Lele! Ami sega?

- Maj se panikjosa? A?
 - Kakvo sym se panikjosal! Gluposti! Ne vizhdash li sebe si, ami za men govorish? Shte ni izkljuchat, i tolkova.
 - To da e samo tolkova. Trjabva sled tova da bachkame i da uchim vecherno.
 - Shte bachkame i da uchim vecherno, shtom se nalozhi.
 - Glupak!
 - Ti maj obizhdash?!
 - Hajde da vyrvim. Shte se poveselim i shte zabravim.
 - I az sym na tova mnenie. Ama koj li ni e izdal?
 - Ne znaja, no predpolagam, che nikoj.
 - Kak taka nikoj?
 - Ej taka. Otkradvat pechata ot poliklinikata i klasnata trygva da proverjava vsichki symnitelni belezhki i zagryava kak stoi rabotata.
 - A koj e otkradnal pechata?
 - Njakoj idiot.
- Dokato stignaha do Dzhonsyna, ne si kazaha poveche nito duma.. I dvamata ne znaeha veche kakvo da pravjat. No shtom se zaizkachvaha po stypalata kym Simovi, te chuha zvucite na “Dijp pyrpyl” i se vyodusheviha.
- “Intu dy fajyr”! – izvika Merito.
 - Eh, che kef! – kaza redovnoto si vyzklicanie Kiro.
- Na vratata gi posreshтна Simo.
- Hajde de, mnogo se zabavihte! – izvika toj.
 - Ti pyk! – otvyrna mu Merito.
 - Zhaklinata, Kenedi, Dzhesito i Niksyna sa otдавna tuka.
 - Olrajt! Shte se poveselim! – zasmja se Merito i vmykna Kiro prez vratata. Vytре, v gostnata, pod takta na muzikata, se izmenjashe cveta na svetlinata. Kiro se stypisa.
 - Oho! Cvetomuzika! – vyzklikna toj.

- Da, moeto momche – otvyrna Niksyna, kojto prilichashe na hipi. – Meri – prodylzhi toj, – zapoznaj me s tvoeto gardzhe.

- Kakvo gardzhe be, glupcho! Gadzhe – popravi go Dzhesito, chijato roklja beshe s goljamo dekolte otzad, dostigashto do krysta.

- Toj maj naistina mi prilicha na gardzhe – zasmja se Zhaklinata, kojato imashe pricheska ala Andzhela Dejvis.

- Ami ti na kakvo prilichash, ma! – razsyrdi se Kiro.

- Oho! Meri, tvoeto averche neshto se razljuti! – izvika Dzhonsyna.

- Nishto, shte go usmirim – kaza Niksyna. – Ja pusni Alis Kupyr.

- Okej.

Kiro pochuvstva, che muzikata zapochna da mu dejstva i dokato se useti, zapochna da se kylchi na sredata na stajata.

- Dobre! – izkreshtja Zhaklinata.

Sled njakolko pesni zapochnaha da izpadat v ekstaz.

- Hajde da pijnem po neshto – provikna se Niksyna.

- Molja, uiski! – izkreshtja Merito.

- Draj dzhin! – izreva Kiro.

- Rom! – izpishtja Zhaklinata.

- Konjak! – zadyhano izvika Dzhesito i sedna na poda.

Simo donese ot vsichko po butilka i sipa na vseki kakvoto zhelaeshe. Sled tova pusna zapisite na “Led Cepelin”.

Kiro beshe izpadnal v ekstaz. Merito se gyrcheshe pred nego kato che li v agonija. Dzhesito pishteshe, kolenichila v sredata i se treseshe.

- Striptijz! – izkreshtja Niksyna.

- Striptijz! – podeha i ostanalite.

Pryv zapochna da hvyrlja drehite si Niksyna. Toj ostana syvsem gol. Merito kreshteshe i ne iskashe, no Kiro, kojto beshe

ponapravi glavata ot dzhina, se beshe hvanal zdravo za rokljata j ja dyrpashe.

Dzhesito zapochna pod takta na muzikata da smykva drehite i postepenno da se izpravja, dokato ostana syvsem gola. Tja se doblizhi do Niksyna i splete s nego vdignatite si ryce.

Zhaklinata kreshteshe i razhvyrlyashe na vsichki strani drehite si. Simo ne beshe nazad. Toj ostana gol i zapochna sys strast da pregryshta Zhaklinata.

Samo Merito ne iskashe i kreshteshe adski, zashtoto Kiro postojanno ja dyrpashe za rokljata. Dzhonsyna i Niksyna syshto ja zadyrpaha i, sled kato tja ne se syglasjivashe pak, ja syboriha na poda i zapochnaha nasila da ja syblichat. Tja se dereshe ot krjasyci, no Kiro j bieshe shamari i j zatiskashe ustata. Vieshe se v rycete im kato zmija. No naj-nakraja se uspokoi i se predade. Sybljakoha ja i Kiro, kojto syshto beshe veche gol, legna otgore j. Ala vednaga skochi i izkreshtja, kato socheshe kym Merito.

A tja bavno se izpravi, kato v rycete j blesna kuhnskija nozh. Kak beshe popadnal v neja, na Kiro ne mu ostana vreme da misli za tova.

- Shte te ubija kato kuche! – izkreshtja Merito.

- Ama, chakaj de! – uplashi se oshte poveche Kiro.

- Ej, Dzhonsyn, hvani ja, shte napravi njakoja glupost tazi... – ne se doizkaza Zhaklinata, zashtoto Merito izkreshtja i se hvyrli s nozha vyrhu Kiro. No za shtastie toj, otstypvajki nazad, se spyna v edna taburetka i padna po gryb. Merito zaplete krakata si i, kato se prosna na poda, izpusna nozha. Dzhesito go ritna i taka predotvrati edin neshtasten sluchaj, kojto mozheshe da spre zavinagi tehnite orgii.

Merito se izpravi, ritna padnalija , primirasht ot strah Kiro, i zapochna treskavo da se oblicha. Nikoj ne j poprechi. Kogato stana gotova, tja kaza:

- Kiro, oblichaj se!

- Ne iskam.
- Oblichaj se, zashtoto...
- Ej sega.

Kiro se izpravi. Oljuljavashe se strashno. Beshe pijan i edva se krepeshe na krakata si.

- Hajde, po-byrzo – izvika Merito, – po-byrzo, zashtoto shte te vzemat djavolite!

-Ama vie da ne bi da si trygvate? – zapita plaho Dzhesito.

- Trygvame si – otseche Merito i ja pogledna na kryv.

- Okej! – izvika Niksyna. – Tjahna si rabota.

- Hajde, po-byrzo! – Merito prodylzhi da podkanja Kiro.

- Ej sega! Gotov sym.

- Gud baj! – izvika Simo Dzhonsyna.

- Vyrvete po djavolite! Izkreshtja Merito i zadyrpa Kiro nadolu po stypalata.

- Ja vizh ti! Obnoski! – zakikoti se Zhaklinata.

- Takiva moralni momicheta ne sa za nashata kompanija – izvika Dzhesito.

- Okej! – vyzklikna Niksyna i smeni rolkata na magnetofona.

A v syshtoto vreme Merito mykneshe pijanija Kiro po ulicata i proklinashe neshtastijata, koito ja bjaha spoleteli.

Edinadeseta glava

PRIJATELKA

Stanislava se zavyrna vkyshti. Majka j beshe sama. Javno licheshe, che e plakala.

- Stani, ti li si? – zapita majka j ot hola.

- Da, az sym, mamu.

- Kyde se gubish tolkova vreme? Ostavjash me da se trevozha s tozi...

- No kakvo moga da ti pomogna?

- Ti si mu sestra...

- A ti si mu majka!

- Kazhi, zashto si tolkova zhestoka?

- Mamu!

- Stani, kazhi!

- S kakvo sym postypila zhestoko? S tova, che sym slaba da se borja li?

- Tvoite syuchenici sa ti po-skypi ot tvoja brat.

- A kakvo da go pravja? Kazhi mi!

- Shte mu govorish...

- Sjakash ne sym mu govorila tolkova pyti. Pyk, v kraja na kraishtata, si e negova rabota. Kakvoto iska, tova da si pravi. Ti zashto se trevozhish chak tolkova?

- No kak mozhesh da govorish taka! Kato stanesh njakoga majka, shte razberesh mnogo neshta, koito sega ne iska da proumeesh.

- Tova sa gluposti.

- Stanislava!

- No tova naistina sa gluposti. Az sega naistina razbrah, che sa gluposti. Toj e mlad chovek i estestveno, che njama da pravi tova, koeto iskate vie. I az da bjah na negovoto mjesto, shtjah da postypja po syshtija nachin.

- Stanislava!

- Tochno taka!

- Ti mi zabivash nozh v syrceto!

- Zashto se trevozhish, pyk trevozhish i men i vsichki drugi, bez da ima prichina.

- Stanislava!

- Znam, che mi e taka imeto.

- Oh, gospodi, tezi deca, shte me dovyrshat.

- Zashto se prevzemash?

- Hajde, stiga veche. Az shte se ljagam. V kuhnjata ima za vecherja. Leka nosht.

Stanislava pogledna chasovnika si. Beshe sedem i polovina. Tja reshi da se obadi na njakoja ot svoite syuchenichki, no ne znaeshe na koja. U Elito sega se bjaha sybrali. Tja znaeshe za tova. I sigurno Emo i Iskra bjaha tam. Ah, тази Iskra!

Izvednyzh Stanito se seti. Shte se obadi na Marina. Tja beshe edno vreme naj-dobrata j prijatelka, no otkakto zapochnaha gimnazijata, pytishtata im se razdeliha, makar che bjaha v edin klas. A kato deca bivaha vinagi zaedno. Navsjakyde. Samo Marina shte ja razbere. Nikoj drug.

Stanito zavyrtya telefona. Obadi se Sashka, sestrata na Marina.

- Sashke, mozhe li da se obadi Marincheto?

- Ne mozhe, kako Stani, tja ne e vkyshti.

- A koga shte se vyrne?

- V osem i polovina.

- Kazhi j da mi se obadi.

- Dobre.
- Dochuvane.
- Dochuvane.

Stanito chakashe s netyrpenie da j se obadi Marina. Prosto iskashe da si pogovori s neja, no za kakvo, ne znaeshe. A izpitvashe zhelanie da spodeli s prijatelkata si neshto, koeto chuvstvashe, no ne znaeshe kak da go izkazhe. Tozi den j donese tolkova prezhiyvavanija, che dori ne mozha da si poeme dyh i da se osyznae.

Stanislava se izlegna na divana i zapochna da si misli za Marina. Predi, vsichko si spodeljaha, a sega nishto ne znaeha edna za druga. Dori Marina znaeshe poveche za neja. Ne, che se interesuvashе mnogo, a poradi prostata prichina, che celijat klas znaeshe njakoi neshta za Slavcho i za neja. Gluposti!

Izvednyzh ja sybudi zvynt na telefona. Pogledna si chasovnika. Beshe devet i petnajset. Vdigna byrzo slushalkata.

- Da? Koj se obazhda?
- Marina. Stanislava, ti li si?
- Da, az sym. Kolko hubavo, che se obadi.
- Bjah u Elito.
- E, i?
- Izponapiha se.
- Emo syshto li?
- Toj ne slozhi dori kapka v ustata si.
- Kazvat, che toj nikak ne piel.
- Naistina e taka.
- Oh, Marina, da znaesh kakyv den! Napravo ne moga da se osyznaja.
- Zashto? Kakvo se e sluchilo?
- Ostavi se! Vryshtam se na objad – v kyshti skandal.

Otidoh u Slavcho. Tam pyk dojde klasnata. Sled tova imah dosta neprijaten razgovor sys Slavcho. Vprochem, razgovoryt beshe

predi da dojde klasnata. Otkachih! Da znaesh, ne znam veche kakvo da pravja! Kato se vyrnah vkyshti, pak skandal. S majka mi. I to zaradi brat mi.

- Da ti kazha, Stani, i s men e syshtoto polozhenie. Veche ne mi izdyrzhat nervite. Dnes Emo vze, che mi se objasni...

- A!

- Chudno li ti e?

- Naistina! I ti kakvo?

- Nishto.

- Nishto? Bozhe moj! Kak izdyrzha?

- Boja se za sestra si.

- Che kakvo obshto ima sys sestra ti?

- Ne iskam da j davam losh primer. I bez tova tja pravi gluposti.

- I znachi, nishto?

- Nishto. Pyk i toj e dobro momche. Ne nastojava. Ne znam, dali naistina me obicha, ili...

- Toj ti e kazal istinata.

- Sigurna li si?

- Toj nikoga ne lyzhe.

- Mozhe i da mi e kazal istinata, no me e strah da mu priznaja...

- Ti go obichash!

- Obicham go, no kak da mu kazha? Nito toj, nito az shte stanem po-shtastlivi.

- Oh, Marinke, i ti si edna! Ako isকাশ, az shte mu kazha.

- Ne, ne! Ne biva.

- No zashto stradash ot predrazsydyci?

- Ne sa predrazsydyci. Prosto znam kakvi shte sa posledstvijata. Nashata ljubov njama da ima bydeshte, a za mene bydeshteto e naj-glavnoto.

- No vizh sestra si!
- Imenno, az ne iskam da sym kato glupavata si sestra.
- Ne bydi togava egoistka.
- Mislja i za nego.
- No samo mislish.
- Obeshtah mu snimkata si.
- Bozhe moj! Sigurno isকাশ da go podludish?
- Toj ne e kato drugite. Razsyzhdava realno.
- Koj znae!
- Taka e. Po tozi nachin izmychvam mnogo poveche sebe si, otkolkoto nego.
- Ne se izmychvaj, a mu se otdaj! Ah, ako bjah na tvoeto mjasto!
- Stani, zashto govorish taka? Zapochvash da mi prilichash na Merito.
- Marina!
- Ne mi se syrди, Stani! Ne iskam da te obizhdam.
- Znam, Marinke, no ne si napravila dobre. Zashto potiskash naj-prekrasnite si chuvstva?
- Oh, Stani!
- Kazhi mu, Marinke! Ne se krij!
- Ne moga, strah me e!
- Kak mozhe da te e strah!
- Ami taka, strah me e.
- Ot vashite?
- Ne.
- A ot kogo? Ot uchitelite?
- Ne!
- Ot nego?
- Ne.
- A ot kogo togava?
- Ot sebe si.

- Bozhe moj! Ti imash kompleks za malocennost. A si tolkova hubava!

- Stani, ne govori taka!

- Marinke, ti plachesh? Nedej!

- Ne moga veche!

- Az shte dojda u vas. Chakaj me.

- Dobre, Stani. Shte te chakam!

Stanito zatvori telefona i byrzo se obleche. Na vhoda edva ne se sblyska s brat si.

- Kyde? – zapita toj uchuden.

- Po ljubov.

- I ti li?

- Njama samo ti, ja!

- Ja, gledaj!

No Stanito veche tichashe po ulicata. Beshe kysno vecherta, no tja ne misleshe za tova. Imashe nuzhda, sega tja naistina pochuvstva, ot istinska prijatelka. I, mozhe bi, ja otkri...

Dvanadeseta glava VOLJA

Iskra otново se dolepi do Emo. Tja beshe reshila na vsjaka cena da spi, da spi s nego! Pritiskashe se o ramoto mu i zabavjashe hoda mu. Sjakash iskashe da se slee s nego.

Emo ne znaeshe kakvo da pravi. Beshe ja pregrynal prez ramo i chuvstvashe kak tja trypne, kak cjaloto j syshtestvo se stremi kym nego.

Izvednyzh tja se svleche na edna pejka, kraj kojato minavaha, i obvi ryce okolo shijata mu.

- Shte poludeja! – izsyska tja i zalepi usnrite si o negovite.

Iskra go pregrystashe strastno, samo s edno zhelanie, Emo da se syglasi da legne s neja.

Emo mylcheshe i stiskashe zybi. Misleshe, che njama da izdyrzhhi. I pak stiskashe zybi.

Pak trygnaha i Iskra, otpusnala glava na ramoto mu, kaza:

- Emo, da znaesh kak gorja ot strast!

- Izgori! – otvyrna j toj i sys zloba si kaza na um:
“Usojnica!”

- Ako izgorja, shte izgorish i ti!

- Ne iskam.

- A az iskam i dvamata da gorim.O! I ti gorish!

- Gluposti.

- Ti veche ne mozhesh da se vladeesh!

- Kakvo iscash?!

- Nishto drugo, osven da spish s men!

- Njama!
- Njama, no vyrvish do men, trypnesht celija! Shte se syglasish, az znam! Njama chovek na nashata vyzrast, kojto da udyrzhi na instinkta. O! Njama ljubov! Ima instinkt i toj shte ni slee telata!
- Gluposti!
- Tova e istina, no ti ne iscash da e taka! Ti iscash da ima ljubov! O! Ti si strashno zabluden.
- Ljubov ima, no ne u men kym teb.
- A kyde?
- Vseki chesten chovek obicha istinski.
- O, az zabravih, che ti si chesten chovek. A koja obichash? Marina? Az zabravih, che neja.
- To si e moja rabota.
- Da, vjarno. Tykmo tova ne vzeh pod vnimanie. Naistina, ne e moja rabota, a moja rabota e da te nakaram da spish tazi nosht s mene. I znaesh li zashto?
- Ne.
- Ti pyk kakvo li znaesh! Zashtoto sym se hvanala na bas...
- Oho! Vizh ti! Tozi pyt si proigra kartite!
- Zashto?
- Zashtoto mi stana jasen podbuditelja ti.
- Nishto ne ti e stanalo jasno. Tazi nosht shte spish s men, zashtoto ako otkazhesh, shte se razkreshtja, che iscash da me iznasilish.
- Ti si otvratitelna gadina.
- Takava sym si. Dori i Merito ne e po-gadna ot men. A ako ne uspeja po tozi nachin, oshte utre v uchilishteto shte nauchat kakvi li ne gluposti za tebe.
- Zapochvash da zaplashvash?
- Da.

- Mene ne me e strah ot zlite ezici.
 - Shte te dostrashee, kogato ti namaljat povedenieto ili te izkljuchat ot gimnazijata.
 - A kak, da vidim kak!
 - Kogato ostanesh kato riba na suho, shte vidish. Mnogo dobre shte vidish!
 - Ne me e strah.
 - Oho! Ne te e strah!
 - Ne.
 - Strah te e i oshte kak! Shte stignem li skoro?
 - Kyde?
 - O! I pitash kyde! U vas! Kyde!
 - Daleko e, zashtoto vyrvim v druga posoka.
 - Moshenik!
 - Ama ti kakvo si mislish. Kakvoto pochukalo, takova se obadilo!
 - Togava shte otidem u nas. Nashite sa si legnali otdavna.
 - Njama smisyl. Az shte si vyrvja.
 - Mislish, che shte te pusna? O-o, zhestoko se lyzhesh!
- Znaesh kato se razkreshtja, kakvo stava. Ako ne se sybere cjalata milicija tuk, da ne se kazvam Iskra.
- Kakva Iskra mozhe da si ti!
 - Imenno. Takava, che da se zapalish, shte gorish, i dokato sym do teb, njama da izgasnesh.
 - Veche zapochvash da mi dejstvash zle na nervite!
 - Ti si razdvoen kato Faust, zatova sega ne ti izdyrzhat nervite – ot vytreshnata borba, kojato dushata ti vodi s tjaloto. Tjaloto ti me iska, a dushata ti me otblyskva. No tjaloto e materija, a materijata izgrazhda celija svjat. Duhyt li shte pobedi ili materijata?
 - Duhyt.
 - Ti si bil idealist!

- Ne, no znam, che v men duhyt shte pobedi, zashtoto toj e volja.

- I voljata se slomjava.

- Da, slomjava se, no mojata shte se slomi trudno.

- Ti razsyzhdavash kato chovek ot minalija vek.

- Zashto?

- Zashtoto s tezi dumi ti iscash da kazhesh, che voljata ti, kojato e duh, shte te izdigne nad plytskite uvlechenija.

- Taka da e!

- Znachi ti priznavash, che si tolkova izostanal!

- Ne sym izostanal, a ti si se vyrnala stoletija nazad, v pyrvobitno-obshtinnija stroj, kogato chovek se e razhozhdal iz gorite na stada i se e razmnozhaval kato zhivotnite, rykovoden naj-veche ot instinkt.

- Gluposti! Koe syvremenno momiche shte te haresa s tezi razbiranija.

- Nikoe, ako vsichkite syvremenni momicheta sa kato teb.

- A mislish,. che ne sa?

- Da!

- Ha-ha-ha! Ta ti shte me umorish! Osven ako ti haresa njakoja mamina dyshterichka i zubrachka.

- Ti ne poznavash vrystnichkite si, zatova prikazvash taka.

- Otkyde si siguren, che ne gi poznavam?

- Siguren sym.

- Ti prosto ot inat govorish taka. O! Az se setih! Ti njamash nikakva volja, a samo inat. Magareshki inat. Ti si edno magare na most.

- Radvam se, che mislish taka.

- Zashto?

- Zashtoto iskam da si vinagi zabludena i nikoga da ne ti se otvorjat ochite. A ako iskash da spish s mene samo zaradi edin bas, to kazhi kakyv e i az shte ti go platja. Ne iskam da si imam poveche razpravii s teb. Vse edno, che nishto ne e bilo. Taka shte byde naj-dobre.

- Znachi se uplashi jako, da ne bi da se razdrynkam?

- Da, uplashih se.

- I si go priznavash.

- Az ti kazah, che iskam da zhiveesh samo v zabluda.

- Ti shte me zabluzhdavash!

- Ne az, a ti samata.

- Az shte si otmystja, i to strashno!

- Otmysti si.

- Shte si otmystja!

- Otmysti si, syvremenno momiche!

- Shte te ubija!

- Ubij me!

- Otvratitelen tip!

- Takyv sym.

- Gad!

- Takyv sym.

- Mrysnik! Idiot! Izverg!!!

- Isterichka! Ja mi se mahaj ot ochite.

- Shte si otmystja!

- Otmysti si i vyrvi po djavolite!

I Emo si trygna byrzo kym kyshti, kato ostavi Iskra pred tjah ozlobena ot neuspeha si.

Toj podtichvashe leko, zashtoto mu beshe stanalo dosta hladno.

Izvadi chasovnika ot dzhoba si i go pogledna. Beshe dvanajset chasa.

- Lele! Mnogo kysno stanalo! – si reche toj i prodylzhi
byrzija si hod kym kyshti.

Emo ne znaeshe, che byrza kym svoeto shtastie...

Trinadeseta glava KLEVETA

Iskra ostana iznenadana, kogato vleze u tjah. V hola oshte sveteshe i se chivashe govor. Kogato vhodnata vrata se blyсна s trjasyk, ot hola izskochiha majka j i... nejnata klasna.

“Po djavolite! – pomisli si Iskra. – Kakvo tyrsi pyk тази posred nosht u doma!”

- Dobyр veсher – kaza j klasnata.

- Dobyр veсher – nevyzmutimo otvyrna momicheto, kato nehajno zahvyрli shlifera si vyrhu edin stol v koridora.

- Ise, kyde se bavish tolkova? Taka se raztrevozhih, misleh si, che se e sluchilo neshto losho – zanarezhda majka j.

- Kakvo mozhe da se sluchi!

- Loshoto mozhe da se sluchi sled tova zakysnenie – obadi se klasnata j.

- Vie pyk kakvo iskate kato se myknete posred nosht po chuzhdite kyshti! – izvika Iskra.

- Iskra, izslushaj me, i sled tova mi dryzh takyv ton, ako isকাশ. Tazi veсher mnogo uchenici ot nashija klas ne bjaha po domovete si sled vechernija chas. I to povecheto ot tezi, koito naj ne ochakvah, che mozhe da pravjat takiva neshta. Naprimер, Emil.

- Toj beshe s men.

- S teb?

- Da.

- I mi go kazvash taka spokojno!

- Da.

- Kyde e toj sega?

- Ne znaja.
- Kyde bjahte?
- U Elito.
- U Elisaveta?
- Da.
- I kakvo pravihte tam?
- Kakvo mozhe da se pravi s kompanija.
- Koi bjaha tam?
- Marina, Dora...
- Marina i Dora?!
- Da.
- Drugi?
- Rajcho, Ivancho, Rumen.
- Znachi taka! Rajcho s Elisaveta, Ivancho s Dora, a Rumen? Toj s kogo? S Marina?
- Ne.
- S neja ostava.
- Emil e s neja!
- Nali kazvash, che dosega e bil s teb.
- Beshe.
- A zashto?
- Iskashe da spi s men.
- Emil?
- Da.
- Ne ochakvah tova ot nego.
- Marina si zamina rano i toj ne iskashe da byde sam тази nosht.
- I ti mu otkaza, taka li?
- Da, razbira se.
- Sigurno e bil mnogo nastojatelen, za da si otmyshtavash sega, pri pyrvija otdal ti se sluchaj.
- Da.

- Vihz kakvo, Iskra. Utre shte razbera istinata, no misli mu, ako si me izlygala.

- Imam li smetka da vi lyzha?

- Smetka ima. Vyv vsjaka tvoja дума imashe smetka. Kak da ja kazhesh i kyde. Ta tova sa naj-dobrite mi uchenici. Kakvo si mislish?

- Za syzhalenie, taka beshe, kakto vi kazah.

- Istinata shte izleze najave. Leka nosht – i klasnata j izleze.

- Ise, zashto klevetish svoite drugari? – zapita majka j.

- Ne sa mi nikakvi drugari.

- Ama kak taka?

- Zubrachi razni!

- No sa ti syuchenici.

- Vsichkite sa smahnati.

- No, Ise...

- Takiva sa. Kak mozhah da popadna v takyv glupav klas!

- Ise, uspokoj se!

- Njama, njama, njama!

- Ise!

- Stiga s tova “Ise, Ise”! Do gusha mi stigma! Shte gi izbija!

- Govorish gluposti.

- Ne sa gluposti, znam kakvo prikazvam.

- Bashta ti si idva.

- Kyde e bil?

- Sega shte razberesh.

- Iskra!

- Da, tatko.

- Kyde beshe?

- S kompanija.

- Oho! A ti znaesh li, che az obikolih celija grad da te tyrsja. Ako te izkljuchat ot uchilishte, po-dobre da ne se vryshtash v kyshti.

- Zashto da me izkljuchat?

- Shte vidish. Kato skitash po noshtite.

- Neka me izkljuchat. Shte stana ulichnica.

- Iskra, ela tuk! Kakva shte stanesh?

- Ulichnica.

- Povtori! Kakva shte stanesh?!

- Oh, ne me udrjaj!

- A! Ulichnica shte mi stavash! Na' ti sega! Ulichnica!

A? Ulichnica!

- Ivane, ne ja bij! Ivane!

- Ti ne se mesi! Iskash dyshterja ti da stava ulichnica.

Taka li?

- Ama, Ivane!

- Mlyk i dvete! Ami ti ma, s kogo beshe tazi vecher? A?

Tebe pitam.

- S Emo.

- Koj e tozi Emo?

- Ot nashija klas.

- Kyde zhivee?

- Ami...

- Ne go uvyrtaj!

- Ami...

- Kazvaj!

- Oh! Ne me bij!

- Kazvaj! Shte te ubija!

- V "Briz".

- Koj blok?

- Deveti.

- Koj vhod?

- “D”
- Koj etazh?
- Osmi.
- Koj apartament?
- 120.
- Ivane, kyde otivash? Ivane!
- Az mamicata mu na onja...
- Ivane!
- Mlyk!
- Nedej!
- Shte razvalja dyshterja mi! A? Taka li iskash?
- No vizh kolko e chasyt!
- Ne me interesuva!
- Ivane, samo belja shte si navlechesh na glavata.
- Vyrvete po djavolite!!!

Vhodnata vrata iztrjaska i Iskra i majka j ostanaha sami, razplakani i neznaeshti kakvo da pravjat.

- Izvednyzh go prihvanaha.
- Klasnata e napravila vsichko.
- Ise, nedej taka.
- Tja e vinovna!
- Ise!
- Stiga pyk i ti! Mene bijat, ti plachesh!
- Nali sym ti majka.
- Zashto si pusnala klasnata v kyshti?
- Ami kak njama da ja pusna.
- Zatvarjash vratata pod nosa j i tolkova.
- Ne e prilichno.
- A prilichno li shte e da izkljuchat dyshterja ti ot gimnazijata?
- Ise!

- Stiga si hlenchela! Az otivam da si ljagam i da stava kakvoto shte! Trjabva da stana v sedem chasa.

- Dobre, Ise.

I Iskra si legna i zaspala, bez dori da se zamisli nad vsichko, sluchilo se prez denja. Tja mozhe bi beshe dovolna ot klevetata, kojato prigotvi za otmyshtenie nad nishto nepodozirashcija Emo.

A bashta j v tova vreme otivashe da tyrsi njakogo, kogoto njashe da nameri, a imenno Emo.

Chetirinadeseta glava TREVOGA

Stanislava pozvyni na vhodnata vrata. Marina vednaga j otvori.

- Vlez, Stani.

- Ima li njakoj u vas?

- Nashite spjat. Ne se bezpokoj.

- Razkazhi mi kakvo se sluchi u Elito.

- Izljazoh kym pet chasa da se porazhodja i sreshtnah Rajcho. Trygnahme s nego i v Morskata gradina sreshtnahme Elito i Emo.

- Rajcho zaradi Elito li otivashe natam?

- Da, no Elito mu e bratovchedka.

- Znam. Stava duma dali predvaritelno sa se ugovorili.

- Ne znaja. No az sreshtam Rajcho, a toj me zavezhdna na mjestoto, kydeto sa Elito i Emo. Sled tova dojdoha Ivancho i Dora.

- Novi dvojki?

- Ne. Te kazaha, che tova bilo antidvojкова koalicija.

- Interesno.

- Da, a u Elito, kogato vsichki se bjaha izponapili, dojdoha Rumeni i Iskra.

- I ti, kogato si zamina, Emo i Iskra tam li ostanaha?

- Vsichki bjaha pijani, Elito se panikjosa, a Emo ostana da j pomaga da gi iztreznjavat.

- Znachi Emo e ostanal tam, taka li? Trjabva da se obadam na Elito.

- Zashto?

- Zashtoto dnes se hvanah s Iskra na bas, che tja njama da mozhe da nakara Emo da spi s neja, a tja tvyrdeshe, che shte go nakara.

- Njama da mozhe. Tja e pijana.

- Vse pak shte se obadja na Elito... Alo! Eli, ti li si? Emo u vas li e? Njama go? Koga izleze? Kakvo? Ne trjabvashe da stava! Nishto, nishto! Dochuvane.

- Kakvo stana?

- Emo e izljazyl s Iskra!

- S Iskra?

- Da.

- Koga?

- Predi petnadeset minuti.

- Toj sigurno samo shte ja izprati.

- Ne znam. Az shte se obadja na Slavcho... Alo. Slavcho mozhe li da se obadi? Edna negova syuchenichka go tyrsi. Da? Slavcho, ti li si? Znaesh li kakvo stana? Predi petnadeset minuti ot Elito sa izlezli zaedno Emo i Iskra. Iskra bila pijana. Dobre, shte te chakam na pametnika. Chao.

- I az shte dojda.

- Dobre, Marina.

- Chakaj samo da se obleka.

- No po-byrzo.

Kogato izljazoha na ulicata, beshe deset i polovina vecherta.

- Kyde shte se sreshtnem sys Slavcho?

- Pri pametnika na Kapitana.

- Mozhem s avtobusa da otidem do tam.

- Njamam bileti.

- Nishto, az imam. Hajde, po-byrzo, che idva.

- Klasnata ako razbere, che skitame po noshtite, shte otkachi.

- Neka otkachi!
- Ti si gotova da se zhertvash zaradi Emo?
- Stani!
- Oh, Marina, ne se syrdi!
- Az ne se syrvoja.
- Tozi rejs mnogo drynchi.
- Takiva sa vsichkite. Vazhno e, che po-byrzo shte stignem.
- Sigurno Slavcho e pri pametnika.
- Toj zhivee blizo.
- Na тази spirka shte slezem. Hajde.
- Eto go. Toj chaka.
- Zdravej, Slavcho.
- Zdrasti. Emo ne e u tjah. Iskra syshto. Otkyde shte zapochnem?
- I az ne znam.
- Az predlagam ot pytja za Emo, kato trygnem ot Elito.
- Toj njama da ja zavede u tjah.
- Emo e sam v kyshti za njakolko dni.
- Marina, ti kakvo shte kazhesh?
- Ne znam.
- Strahuvash li se?
- Ne.
- Togava da napravim, kaktο kazva Slavcho.
- Dobre, no ako sa trygnali po pytja kym Iskra?
- Marshrutyt se promenja mnogo.
- Nishto, sled tova shte proverim i drugija marshrut.
- Slavcho, ima neshto, koeto ne predvidihme.
- Koe?
- Che Iskra ima prijatelki, koito sa na kvartiri.
- Iskash da kazhesh, che ima nelegalni kvartiri?
- Da.

- Nishto. Ako shte i cjala nosht shte obikaljame, no shte predotvratim tova neshto.

- Slavcho, ama az sym vinovna. Ne trjabvashe da ja ambicirvam po tozi nachin.

- Tova e izpitanie i za nas, i za Emo.

- Naj-veche za Emo.

- Marina, nima se symnjavash v nego?

- Ne.

- Ako mu se beshe priznala, njamashe da ima nikakva opasnost.

- Znam, che i az sym vinovna. Zatova i dojdoh s vas.

- Dano nishto ne se sluchi.

- Ako sydja po vashija razgovor s Marina, mozhe i da se sluchi. Ako se e otchajal, zashto da ne legne s Iskra za uspokoenie?

- Slavcho, zashto otchajvash momicheto?

- Ne ja otchajvam, a si pravja izvodi, ot koito sledva da pobyrzame.

- Da pobyrzame togava!

- A sigurna li si, che Elito ne te e izlygala?

- Zashto da me lyzhe?

- Zapochvam da se symnjavam vyv vsichki.

- Ti si mnogo podozritelen.

- Zashto da sym podozritelen?

- Iskam da kazha, che se symnjavash mnogo.

- Kogato ne znam nishto sys sigurnost, samo moga da predpolagam.

- Taka e. No ja vizh!

- Kakvo?

- U Emovi ne sveti.

- Che kak shte sveti?

- Da otidem da proverim.

- Nali tam otivame.
- Imash li edna stotinka?
- Zashto?
- Zashtoto asansjoryt im e sys stotinki.
- Stava i bez.
- Ami!
- Za pryv pyt li idvam? Kak mislish?
- Dobre. Da te vidim kakyv majstor si.
- Zatvorete hubavo vratata.
- Bravo!
- Ti maj se symnjavashe v moite sposobnosti.
- Emo sigurno vse taka se kachva.
- Che za kakvo da si habi stotinkite. Pyk toj poveche po stylbite hodi.
- Sportuva.
- Maj che njama nikogo u tjah.
- Ja natisni pak zvyneca.
- Shte sybudim celija blok.
- Nishto.
- Az imam kljuch ot tjah.
- Kak taka shte vlizash bez razreshenie?
- Toj mi e dal.
- Dobre togava, proverii.
- Maj njama nikogo.
- Vlez de!
- Ej sega.
- Marina, kakvo si mislish?
- I az ne znam kakvo da si mislja.
- Ne se symnjavaj. Emo e momche na mjasto!
- Njama nikogo, az vi kazah.
- Dobre, togava da se otpravjame kym drugija marshrut.
- Okej! No znaete li kyde zhivee Isata?

- Znaem, ne se bezpokoj.
- Vie shte vodite tozi pyt.
- Da vyrvim po-byrzo.

I Slavcho, Stanito i Marina se otpraviha kym doma na Iskra po tymnite ulici, kato byrzaha, raztrevozheni za svoja syuchenik i prijatel. V dushata na Marina imashe njakakyv tymen oblak, no tja ne iskashe da vjarva, che Emo e sposoben na takova neshto.

I tja beshe dylboko v sebe si prava.

Petnadeseta glava

NEOCHAKVANA SRESHTA

Emo se zamisli. Vsichko, koeto se sluchi prez tozi izminat den go karashe da se chuvstva njakak si bludkavo. “Kakyv smisyl imashe vsichko tova? – si misleshe toj. – V uchilishte da pravja gluposti kato malko momchence, sled uchilishte da zabavljam po pytja njakakvo nepoznato momiche, posle kato poslednija glupak da se objasnjavam v ljubov po telefona! Pfu! Kolko otratitelno e vsichko! I tezi pijanici u Elito. I onazi zmiya Iskra. Vsichko e tolkova protivno. Vsichko!”

I Emo prodylzhashe da byrza. Beshe umoren ot vsichko prezhyvano i iskashe chas po-skoro da si otpochine.

Izvednyzh na edin ygyl toj se sblyska s njakakvo momiche. Otskochi nazad, promyrmori edno “Izvinjavajte” i ponechi da prodylzhi pytja si. No momicheto, koeto beshe Stanislava, izvika:

- Emo! Emo, ta tova ti li si!

Emo se obyрна i pozna svoite syuchenici. Sreshtna radostnija pogled na Marina.

- Kak popadnahte tuk? – zapita toj.

- Teb tyrsihme – otgovori Slavcho i hitro smigna.

- A zashto ste me tyrsili?

- Za da te opazim ot edno zlo – zasmja se Stanito.

- Az sam se opazih.

- Znachi si bomba momche! – kaza Slavcho. – Onazi veshtica kakvo pravi?

- Sigurno si nanka veche. Ostavih ja pred tjah.

- Mnego hubavo si napravil. Znaeh, che si bomba momche.

- Nasmalko njamashe da sym.

- Zashto? Da ne bi da si se syglasjaval?

- Sigurno shtjah.

- I kakvo te sprja?

- Otvrashtenieto mi.

- A nie se iztrepahme da vi tyrsim. Na men nishto mi njama, no na dve mi pridruzitelki...

- Vie ste cjala patrolna trojka.

- Ostavi se!

- A znaesh li, Slavcho, che imam njakakvi smyttni predchuvstvija.

- Kakvi?

- Ami ej takiva, che ne moga da gi razbera kakvi sa. No mi se struva, che utre polozhenieto shte byde napecheno.

- Napravo ofsajd.

- Neshto takova.

- I zashto?

- Ne znam. Utre shte razberem.

- Emo – Stanito go pobutna po ramoto, – na nas ne ni obryshtash nikakvo vnimanie.

- Ah, izvinjavajte.

- Naj-veche trjabva da se izvinish na Marina.

- Marina, izvinjavaj.

- Njama za kakvo – usmihna se tja. – Za kakvo se izvinjavash?

- Ne znam.

- Emo, mnogo se radvam, che nishto losho ne se e sluchilo.

- Loshoto utre shte se sluchi.

- Ti znaesh neshto, no ne iskash da ni kazhesh.

- Ne nishto ne znam... Az shte te izpratja do vas, Marina.
- Njama nuzhda. Nie sys Stanito sme v edna posoka.
- Nishto, az pak shte vi izpratja.
- Ta ti cjala nosht njama da mozhesh da si legnesh.
- Utre v uchilishte kakva mi e rabotata.
- Seg a nie shte te izpratim do vas i si zapazvame pravoto ti da ni izprashtash drug pyt – usmihna se hitro Stanito i dvete s Marina podhvanaha odstrani Emo i go zavedoha do tjah. Slavcho vyrveshe otzad i se smeesh dovolno.

- Leka nosht, Emo – izvikaha prijatelite mu.
- Leka nosht – kaza Emo zad vratata na asansjora, kojto vednaga se izdigna nagore.

- Zadachata e izpylnena uspešno – konstatira Slavcho.
- Kak sme ja izpylnili, samo nie si znaem – dobavi Stanito.

- Utre pylen pas – kaza Marina i trimata se zasmjaha.
Posle prodylzhiha pytja si.
Slavcho izprati i dvete momicheta do tjah i kogato se vyrna vkyshti beshe dva chasa.

“Maj che shte se spi utre v uchilishte” – si kaza toj, kato pogledna chasovnika si.

Posle se sybleche i legna.
Predi da zaspi, si pomisli:
“Chudno momche e Emo, a pyk Marina e oshte pochudnovata.”

A v syshtoto vreme Emo oshte ne beshe zaspal i si misleshe:

“Eh, kakyv kysmet izvadih tazi vecher!”
I naistina, Emo imashe kysmet, zashtoto sreshtna Marina, a pyk tja, predi da zaspi, si pomisli, che chovek kato Emo zasluzhava nejnata ljubov.

No Stanito beshe naj-udovletvorena ot sluchiloto se. Tja se uspokoi i strashno se radvashe, che beshe dokazala na onezi ograniceni lichnosti Iskra i Merito, che vse oshte ima chestni i doblestni mladezhi, che vypreki vsichko vse oshte ima hora, koito vjarvat v istinskata ljubov i sa gotovi na vsichko, za da ostane tja chista i neopetnena.

I Stanito zaspas spokojno kato Iskra, no s тази разлика, che se chuvstvashe moralna pobeditelka.

Skoro shteshe da dojde sutrinta i da probudi vsichki sys zasmjanoto si esenno slynce...

III. CHAST

Pyrva glava NEUNIFORMENITE

Sutrinta beshe slyncheva, no gysta mygla se steleshe nad grada. Sjakash kyshtite, ulicite, parkovete – vsichko – bjaha potynali v mljako.

Emo ne byrzashe тази sutrin. Ne zashtoto beshe trygnal mnogo rano ot tjah, a zashtoto iskashe narochno da zakysnee. Dnes shtjaha da imat teorija po shloserstvo, vmesto da bydat na praktika v zavoda. A točno dnes ne trjabvashe da bydat v uchilishte. Dvete grupi – tova beshe celijat klas – shtjaha da bydat zaedno. I naj-veche Iskra i nejnite protezheta shtjaha da sa tam. Otvratitelno! A Emo ne mozheshe da gi ponasja.

- Emo! – chu toj zad gyrba si.

Obyrna se i vidja devetoklasnichkata, s kojato se beshe zapoznal vchera.

- Otkyde mi nauchi imeto?

- Az znam vsichko.

- Ja vizh ti!

- Zashto, uchudvash li se?

- Razbira se, da,

- Znachi se priznavash za pobeden?

- Da.

- I shte stanesh moj rob?

- Zavinagi!

- Dobre togava. Shte vyrvish vinagi do men.

- Shte vyrvja. No az ne znam dori imeto na svojata gospodarka.

- Nima?

- Da. Vsyshtnost, kak se kazvash?

- Nauchi sam. Ako nauchish, shte bydesh svoboden.

- A ti?

- Shte byda tvoja robinja.

- Ot robini ne se nuzhdaja.

- Taka li?

- Da. No ne chuvstvash li, che shte zakysneesh za uchilishte?

- A ti?

- Za men ne misli. Az trjabva da zakysneja.

- I az syshto, zashtoto ne sym mnogo uniformena.

- A zashto?

- Zashtoto... ne znam.

- Da ne bi da ima chistka?

- Shte ima. Dnes klasnata ni e dezhurna i ni obeshta da ni srezhe polite, ako sa kysi.

- A tvojata kysa li e?

- Da.

- Vizh ti!

- Zashto?

- Zajche, pyk nosi kysi poli.

- Nali trjabva da ti se haresam.

- Ti shte me nakarash da otkacha!

- Ne vjarvash li?

- Na teb ti vjarvam vsichko. Samo che njama da se opitvash da me spyvash v koridora.

- Njama. No ako ne mi obryshtash vnimanie?

- Togava mozhesh da hvyrlish s njakoj uchebnik po men ili, napravo, s chantata.

- Dobre.
- Ne e zle.
- Ne e, no vzh kakvo ima pred gimnazijata.
- Normalna rabota. Vsekidnevna gledka.
- No dneska chistkata kato che li e po-goljama.
- Daskalite sa jadosani.
- Ot kakvo?
- Ne znam.
- Pone polovinata gimnazija ne e vljazla.
- A kak shte vljazat, kato ne sa podstrigani i ne sa uniformeni.

- A ti podstrigan li si? Uniformen li si?

- Ne. I nikoga ne sym bil. No naj-vazhnoto, nikoga ne sa me vryshtali ot vhoda za takiva bezobrazija. Ako tezi sa se pobyrkali i vryshtat horata i im pishat otsystvija, az ne sym se pobyrkal , ta da vlizam prez glavniya vhod. Tolkova prozorci ima nashata staja!

- A az otkyde da vljaza?

- Prez nashite prozorci.

- Mnogo e visoko.

- Nishto. Az shte ti pomogna. Pyk i moite hora sa tam.

- A ako ni vidi njakoj uchitel ili direktora?

- Zatova, za da ne ni vidi nikoj, shte se katerish po-byrzo.

- Shte se opitam.

Kogato se promyknaha v dvora, bieshe zvynecyt za vlizane na uchitelite.

- Hajde, byrzo – izvika Emo na “zajcheto”, kogato stignaha pod prozoreca na ygyla, kojto beshe naj-udoben za katerene.

- Njama da moga.

- Shte mozhesh!

- Ne.

- Direktoryt shte dojde ej-sega!
- Shte se opitam.
- Hajde po-byrzo, che idva.
- Koj?
- Direktora...

I dokato Emo izreche тази дума, smajanite mu prijateli izdyrpaha v stajata momicheto.

- Ej, Emo, tvoeto zajche e mnogo pyrgavo – izvika mu Krystjo, kogato i toj beshe veche v stajata.

- Bila trenirala alpinizym – posheguva se Slavcho, kojto sedeshe do Stanislava i se usmihvashe radostno.

- Emo, az otivam v klas – izvika devetoklasnichkata i izskochi ot stajata, izpratena ot buren smjah.

- Ti napravi goljama senzacija, be, Emo – zahili se do ushite Krystjo.

- Zashto?

- Kak zashto? Ti si bil goljam trenjor po alpinizym.

- Shte trjabva togava da se kandidatiram za trenjor na gimnazialnija otbor na neuniformenite alpinisti.

- Gotovo! – tova go izreche edin toku-shto vljazyl “alpinist” ot drugija klas. – Emo shte byde starshi trenjor, a az shte mu byda mozhe bi pomoshtnik. – S tezi dumi toj pomogna na dve desetoklasnichki da se izkachat v stajata.

Skoro vsichki vljazoha v chas.

Vtora glava OPIT ZA OTMYSHTENIE

Iskra sedеше na china si i ot vreme na vreme hvyrlyjashe po njakoj zloben pogled kym Emo.

- Ej, Meri – smushka tja “protezheto” si.

- Kakvo?

- Po-tiho! Mozhe da chue Hubenov.

- Kazhi.

- Vizh kakvo. Shte si otmystja na Emo.

- Za kakvo?

- Zaradi vchera.

- E?

- Shte trjabva da mi pomognesh.

- Kak?

- Shte ti kazha. Onova zajche dobre e trygnalo s Emo.

Trjabva taka da napravim, che vyobshte da ne se maha ot nego. Toj njama da izdyrzi. Pyk i Marina...

- Kakvo Marina?

- Tja e lapnala po nego. Sigurna sym.

- Tova vseki go znae. Toj syshto e lapnal po neja.

- Sh-sh-sht! Po-tiho! Mnogo vikash. Znam i tova, no s onova zajche shte im napravim goljam nomer.

- Kak?

- I tova shte ti kazha. No ne sega. Sled chasovete. Imam goljama ideja. Sega zasega shte dejstvam samo da gi draznja. – Iskra povishi ton – Emo ne e svetec. Ama nikoj oshte ne znae, che vchera iskashe da spi s men. Napravo umirashe!

- I ti kakvo napravi? – zapita syshto taka s visok glas Merito.

- Naj-pozorno go izritah. Beshe pijan kato svinja.

- Nali toj ne pie?

- Ne pushi i ne hodi po momicheta. Toj e svetec, no samo za Stanito i Marina. Zashtoto te sa zabludeni ovce! I znaesh li? Emo napravo placheshe i mi padashe na kolene. Moleshe me da spi s men! Pfu! Kakva gadost!

- Naistina!

- Razbira se! Toj e njakakva zhalka ostanka na choveshkoto dostojnstvo.

- Toj shte se unizhi da legne i s naj-dolnata prostitutka!

- Shte se vlachi kato smok po pavazha. Kakvo unizhenie!

- Toj e nishtozhestvo!

- Toj e tolkova zhalyk, che dori ne moga da go syzhaljavam. Vchera, kogato me moleshe, mi idvashe da go ritna v mucunata mu pijana!

Emo gi chuvashhe mnogo dobre, no si mylcheshe. Ne iskashe da im pokazhe, che obryshta vnimanie na bezsramnite im kleveti.

- Emo, chuvash li gi kakvo razpravjat tezi za teb? – butna go Slavcho leko.

- Chuvam gi. Neka si prikazvat!

- Tolkova mrynsni gadini ne sym vizhdal.

- Nali sega vidja?

- Da.

- Togava si pravi pas. Az posle shte se razbera s tjah.

- Ima samo edin nachin.

- Estestveno, no az ne sym privyrzhenik na nego.

- Zatova shte ti se kachat na glavata.

- Njama strashno. Shte im omryzne da govorjat.

- Koj znae! Tochno na tjah da omryzne? Tova me symnjava!

- Nishto! Az shte gi nakaram da im omryzne dori i zhivota!

- Chak tolkova?

- Razbira se.

A Stanito i Marina razgovarjaha, zagrizheni ot dolnite intrigi na Merito i Iskra.

- Kak mozhe da im idvat tolkova idiotshtini v glavata – vyznegoduva Stanislava.

- Tova e naj-lesnoto – usmihna se tyzhno Marina.

- Za tjah, razbira se, che e lesno. Te sa v systojanie da ochernjat i naj-dobrija chovek. Sjakash im e krivo, che sa se rodili na tozi svjat. Mozhe bi te sa tolkova golemi egoistki, che vseki okolo tjah im prechi. Te iskat vseki, kojto im e neudoben, da se mahne ot pytja im.

- Mozhe i da e taka, no te ne osyznavat napylnno tova, koeto iskat.

- Zashtoto mislovnite im procesi sa mnogo primitivni. Te ne mogat da izmisljat ili da napravjat neshto hubavo. Te ne sa v systojanie da storjat dobrini. Za tjah tova e neshto neponjatno. Kakto im e neponjatna i istinskata, chistata ljubov.

- Za tjah e neponjaten svetyt. I te se mychat da go preobrazjat po svoja ponjaten i primitiven nachin. Vsichko pyrvobitno i zhivotinsko e sybrano v tjah.

V syshtoto vreme izkazvanijata na Merito i Iskra dobiha oshte po-goljama ostrota. Nikoj ne slushashe kakvo govori Hubenov. Chertezhite i shemite po dyskata ne predstavljavaha nikakyv interes za uchenicite, koito sledjaha slovesnata vojna na dvata fronta. Pyk i uchiteljat ne obryshtashe vnimanie na povishenija shum i prodylzhashe da chertae na dyskata, da

objasnjava na uchenicite, koito ne go chuvaha, neponjatnite chertezhi i shemi.

- Shte si otmystja na tozi izrod! – pochti vikashe Iskra. – Njama da ponasjam takiva unishtozheni ot prirodata lichnosti da pylzjat pred moite kraka kato zhalki smoci!

- Takiva nishtozhestva zasluzhavat da bydat otrecheni ot sveta, da gnijat v sobstvenata si zhalka kozha! – syskashe sys zloben glas Merito.

I koj znae kak, no glavnijat uchastnik v tozi slovesen dvuboj stoeshe kato njam na china si i se praveshe, che ne chuva nito klevetite, nito zashtitata si. No toj izleze pobeditel i zatova njamashe zashto da govori...

Treta glava

NERVI

V mezhduchasiето Slavcho nabyrzo stana i nashljapa dve goreshtjashti se protivnichki na Emo. Negovijat sysed po chin sedeshe tiho i mirno na mjestoto si i se praveshe, che nishto ne zabeljazva.

- Kakvo iskash, be, idiot! – izkreshtja Isata na Slavcho.

- Divak! – izpishtja Merito.

- Ja da mlykvate! Ja da mlykvate, che ne znam! – zakani im se Slavcho.

- Ej, Slavcho, ne zakachaj Sveticite che shte stanesh prekalen Svetec – izvika Rajcho. – Pyk nali znaesh. Prekalenijat svetec i bogu ne e drag. Tova e mezhdu drugoto. Naj-veche si pazi rycete. Da ne se izcapash. Nali me razbirash?

- Razbiram te. No tezi dveckite ne znam dali razbirat i dvama ni.

- Ami togava im objasni njakoi po-syshtestveni momenti ot "Pravilnika".

- Da. Che trjabva da spazvat disciplinata v chas i da ne govorjat. Osven tova, trjabva da se dyrzhat vezhlivo sys syuchenicite si i da ne gi nagrubbyavat. Oshte, dlyzhni sa da hodjat uniformeni, a ne civilni, i naj-veche ne trjabva da vlizat prez prozorcite, a prez vhoda.

- Tezi mnogo i mnogo neshta izglezhda ne sa bili izvestni na nashite dve syuchenichki.

- Be, zashto se zanimavate s tjah? – izvika Ivancho i zapochna da gi zamerja s tebeshir. Rumen go udari s gybata za dyskata i se zavrza dvuboj mezhdu dvamata.

Nastroenieto v klasa se povishi. Zahvyrchaha tebeshiri, uchebnici, chanti, a Merito i Iskra, razplakani, napusnaha polesrazhenieto.

- Ne moga da gi ponasjam tezi idioti! – hlipashe Isata.

- Shte gi nakaram da mi celuvat krakata! – cjalata potynala v sylzi, kreshteshe Merito. Te, i dve, prodylzhavaha da plachat, no ne ot fizicheska bolka, a ot zloba i myka, che ne sa postignali nishto s napraznite si kljuki.

Marina se nastani na china do Emo i usmihnata mu kaza:

- Snoshti ti predvizhdashe tezi neshta.

- Predvidih gi. No tova ne e vsichko. Te shte prodylzhat zapochnatoto ot tjah. Pazi se i ti.

- Zashto?

- Ne znam, no te sa si naumili neshto, ot koeto nikoj ne mozhe da gi razubedi.

- Na men pyk kakvo shte mi napravjat?

- Nishto osobeno. Ako ne ti izdyrzhat nervite, togava mozhe bi shte im otkriesh pytja za dejstvie.

- A nima te znajat neshto za nas?

- Predpolagat samo. No tova im e dostatychno da si otmystjat i na teb, makar che s nishto ne si im poprechila.

- Naprotiv. Precha im. I shte se radvam, zatova che im precha. I shte im precha. Shte im precha!

- Samo che spokojno, Marina.

- Emo!

- Ne, ne se poddavaj na pyrvichnite si chuvstva.

- Veche zapochvam da te razbiram, Emo. I mnogo syzhaljavam za vchera.

- Ne, ne biva da syzhaljavash.

- Zashto, da ne bi da se otkazvash ot dumite si?

- Az? Nikoga. Nikoga, Marina.

- A onazi devetoklasnichka?

- Marina!
- Ne, az nishto losho ne sym si pomislila.
- Zatova, pravi se, che ne ni i zabeljazvash, kogato sme zaedno. Kolkoto i da mi e zhal, no tova momichence shte posluhzi za vydica, na kojato shte se hvanat i Elito, i Iskra, i Merito.

- A zashto Elito?
- Bydeshteto shte pokazhe. No znaj, kazvam go edinstveno na teb. Kogato sym kazal neshto, shte udyrzha na dumata si dokraj.

S tezi dumi Emo stana i se zapyti kym koridora. Na vratata edva ne se sblyska s novata si poznajnica.

- Emo, zdravej! – izvika veselo tja.
- Zdrasti.
- Tykmo trygnah da te tyrsja.
- Mnogo se radvam.
- Ah, taka li?
- Da.
- Znaesh li? Na vsichki, koito sa gi vyrnali ot vhoda prez chistkata, im pisaha po edno neizvineno. Slava bogu, che ne bjah mezhdu tjah. I to blagodarenie na teb.

- Radvam se, che e blagodarenie na men.
- Nie mozhem da bydem dobri prijateli.
- Prijatno mi e. Emil.
- I na men mi e prijatno. Galja.
- Znachi se izdade sama.
- Zaradi prijatelstvoto si zasluzhava.
- Dobre, Galja. Shte dojdesh li s men na kino sledobed?
- Ako se izmykna ot kyshti.
- Shte trjabva. Zaradi prijatelstvoto ni.
- Shte dojda!
- Ti si dobro momiche.

- Zashto?
 - Zashtoto sme prijateli.
 - A ako ne bjahme?
 - Pak shteshe da bydesh. Zatova sme i prijateli.
 - Emo, ti syshto si dobro momche! Bih iskala da te obicham. I mozhe bi te obicham.
 - No samo kato prijatel. Ne zabravjaj tova.
 - Dobre, Emo. Njama da zabravja! Sega trjabva da vyrvja v kabineta po himija. Uzhas! A sledobed v kolko chasa shte se sreshtnem?
 - V tri i polovina pred kino "Svoboda".
 - Nepremenno shte dojda.
- I celijat im razgovor beshe chut ot Iskra i Merito...

Chetvyrta glava OTSTYPNICA

Elito ne znaeshe chija strana da vzeme v dvuboja. No izvednyzh se ozlobi ot fakta, che Slavcho ne j obryshta nikakvo vnimanie, che Stanito e na stranata na Emo, i izvednyzh reshi da mine kym Iskra i Merito. Tja shteshe da dokazhe na tezi glupavi momcheta, che i tja predstavljava neshto, che i tja zasluzhava pone kapka vnimanie. Nishto, che bratovched j Rajcho beshe na stranata na Emo, i to tvyrdo. A pyk na Marina i Stanito kak hubavo shteshe da im otmysti. Ako ne Slavcho, to pone Emo da beshe spechelila. Ah, tezi dvete – Marina i Stanislava! Na tjah i na onezi glupavi momcheta shteshe da otmysti.

- Meri - proshepna Elito na Mariana, kojato sedeshe na china do neja. – Znaesh li, che Emo se e objasnil v ljubov na Marina.

- Kyde?

- Po telefona.

- Ja!

- Uchudvash li se?

- Ne znaeh tova.

- Samo az znam.

- A zashto mi kazvash? Ti si na negova strana.

- Ne. Ne sym. Az sym s vas.

- Bravo! Ti si momiche na mjasto! Znachi taka. Emo i Marina! Hubava dvojka! Klasnata trjabva da nauchi. Dosega tja nishto ne znae i za dvamata.

- Shte se pogrizhim da nauchi.

Iskra dochu imeto na Emo i se obyрна kym Elito s pitasht pogled:

- Kakvo e stanalo?

Elito objasni i na neja.

- Oha! Otmyshtenieto shte byde zhestoko! – potri dlani Isata.

- Shte trjabva da napravim plan – kaza Elito.

- Shte se syberem nie trite i Kiro. Toj e s nas. Sled chasovete sme reshili s Isa – proshepna Merito.

- Dobre. Taka shte e naj-dobre.

Elito se zamisli. S tova otmyshtenie shteshe da se udovletvorjat i zhelanieto j da si otmysti, i zlobata j, nasochena naj-veche kym Stanislava. Vchera izvyrshiha s Emo edna glupost, kato izgoriha obrazeca za uniformite, a dnes tja se objavjivashe protiv nego. Ne. Toj njamashe da kazhe na nikogo za tova, zashtoto toj go izgori. A i tja njamashe da spomene neshto, zashtoto pyk imenno tja go zadigna ot gimnazijata. Znachi vsichko, koeto sa vyrshili zaedno shte si ostane v tajna. Tova njama da poprechi na otmyshtenieto j. A tja taka strashno iskashe da unizhi i Stanito, i Emo, i Marina, i... (s njakakvo zlobno udovolstvie si misleshe tja) Slavcho. Zashtoto go obichashe, a toj ja prenebregna. Stanislava, kojato beshe spala sys studenta na brigadata, mu beshe po-mila! Kolko uzhasno! S kakvo beshe po-losha ot svojata sypernica? Nito beshe po-grozna. Nito beshe debela ili prekaleno visoka. Nito pyk se oblichashe bez vkus. Dori ne pusheshe kato Stanito.

Nishto! Sega pone imashe pylnoto pravo da dejstva kaktо tja si znae. Shte vryshta vsichko vzeto nazaem i to typkano. Samo typkano! I na Stanislava, i na Emo, i na Marina, i na Slavcho! Mozhe sled tova vsichki da ja namrazjat, no trjabva da pochuvstva udovolstviето na otmyshtenieto, dori i momentno da e to. Vazhno e, che vragovete j shte stradat. Pone malko!

No ne! Zashto malko? Te trjabva da stradat mnogo. Te trjabva da ostanat s razbito shtastie, s dylboka sleda v syznaniyata si za edna nevyzvatima ljubov! Te trjabva da stradat. Trjabva da stradat! Trjabva da stradat! Samo zashtoto tja trjabva da se radva. Trjabva da se radva! Trjabva da se radva! Ne, ne! A trjabva da zloradstva! Da triumfira s nejnata zloba i myst. Zashtoto tezi chetirimata ja nakaraha naj-mnogo da strada. Sega otmyshtenieto shte byde spravedlivo. Naj-spravedlivoto v celija svjat.

Nishto, che tezi usojnici, Merito i Iskra, shte j pomagat. Oshte po-dobre, che te znajat hiljadi nachini na naj-dolni intrigi.

Ili pyk Kiro. Tozi nevzrachen tip, kojto samo drynka prazni prikazki. Toj e naj-lesnijat syjuznik, zashtoto e zaklet protivnik na Emo. Te nikoga ne mogat da bydat s nego prijateli. Nikoga!

A pyk tozi Emo! Ah, kak shte go naredi i dokato e zhiv, shte ja pomni! Shte se pravi na golja konspirator. Sednal sys Slavcho i vse govorjat neshto! Govorjat! Neka si govorjat! A onezi dve gylbchenca! Ah! I te kak shte j platjat!

Elito si misleshe vse v tozi duh. Tja veche ne syznavashe v kakva kompanija e popadnala. Za neja Merito, Isata i Kiro bjaha naj-dobrite j prijateli. Tja njamashe v klasa popodhodjashta opora za nabeljazanoto otmyshtenie.

- Eli! – vyrna ja v dejstvitelnostta sysedkata j po chin, Gorana.

- Kakvo e stanalo?

- Emo iska da ti kazhe neshto.

- Kakvo?

- Vizh go, de!

Elito se obyрна kym Emo, a toj se usmihvashe dovolen ot neshto.

- Kakvo iscash? – zapita go tja, taka che da ja chue.

- Nishto.
- Togava?
- Mozhesh li da chetesh?
- Da.
- Mnogo dobre.
- Kakvo iskash? Kazhi!

Vmesto otgovor, toj j pokaza nadpis s golemi bukvi vyrhu dve stranici ot tetradka. Tam pisheshe: "Ostypnica!".

Peta glava PROVERKATA

Vtorijat chas ne beshe svyrshil oshte, kogato v stajata vleze klasnata im rykovoditelka.

- Drugarju Hubenov, trjabva da si proverja klasa, dali vsichki sa nalice.

- Zapovjadajte, drugarko Stoimenova.

- Dneska maj vsichki ste neuniformeni.

- Praktika, drugarko – izvika Slavcho.

- Iskate da kazhete, che imate praktika po shloserstvo ili che tova vi e redovna praktika da idvate ne kaktto trjabva na uchilishte?

- I dvete – obadi se Emo.

- Nishto. Dosega kakvoto bilo, bilo. Sled njakolko dena idvat inspektori ot Ministerstvoto.

- Nali na ekskurzija?...

- Sled ekskurzijata.

- Aman ot tezi inspektori!

- Njama kak, uchenici. Trjabva da ima red.

- V ostriganite kosi i dylgite poli li e redyt? – vyzmuti se Rajna, kojato sedeshe na poslednija chin ot redicata do prozoreca.

- Izglezhda.

- A zashto i momichetata da se podstrigvat tolkova kyso?
– zapita Milena ot pyrvija chin na srednata redica.

- Ako ne iskate da se podstrigvate, splitajte kosata si na plitki.

- A nie mozhem li? – zasmja se Ivancho.

- Ne. Shto za vypros!
- Drugarko, razreshete na momchetata da si pravjat plitki – izkikoti se Merito.

- Ja stiga ste drynkali gluposti. Vchera drugarkata zamestnik-direktorka e zapisala nomerata na vsichki vi. Dazhe njakoi ot vas, i az sym sigurna, che tova sa ot momchetata, sa j kazali greshni nomera, koito ne syshtestvuvat v nashija klas. No, njama znachenie. Vsichki iskam sled ekskurzijata da ste v naj-prilichen vid.

- Prilichno podstrigani – obadi se Kiro.

- Ja ne se obazhdaj! Uchete se na disciplina, uchenici, zashtoto momchetata naj-mnogo shte stradat ot lipsa na vrodена disciplina. A pyk i momichetata. Te njama da hodjat v kazarmata, no v proizvodstvoto, pyk i vyv visshite uchebni zavedenija, e nuzhna disciplina. No za tova shte govorim v chasa na klasnija. Drugarju Hubenov, kazaha li vi, che petija chas shte ima chas na klasnija?

- Da, razbira se. Zatova i provezhdam dnes teorijata si v uchilishte.

- Segа da napravja proverka po dnevnika. Taka... Da. Borjana Ivanova Stavreva?

- Tuka sym, drugarko.

- Ne “tuka sym”, a shte otgovarjate samo s “az”.

- Az.

- Valentina Georgieva Dimitrova?

- Az.

- Vichka Stoimenova Evstatieva?

- Az.

- Gorana Stojanova Kirilova?

- Az.

- Dora Petrova Peeva?

- Az.

- Evangelina Ganeva Ivanova?
- Az.
- Elisaveta Dimitrova Stancheva?
- Az.
- Ivanka Petrova Georgieva?
- Az.
- Ina Deneva Aleksandrova?
- Njama ja.
- Kyde e?
- V bolnicata.
- Zashto?
- Izpila edna kutijka aspirin.
- Kakvo?
- Edna kutijka aspirin izpila.
- Ti otkyde znaesh, Ivanke?
- Sutrinta otidoh u tjah da ja vikam, a majka j mi kaza,
che e v bolnicata. Zaradi njakakvo momche. Glupachka.
- Iskra Ivanova Ivanova?
- Az.
- Mariana Eneva Blazheva?
- Az.
- Marina Stefanova Dimitrova?
- Az.
- Marija Pavlova Teneva?
- Az.
- Milena Kirilova Ivanova?
- Az.
- Pavlina Jordanova Georgieva?
- I neja ja njama – izvika Stanka.
- Zashto?
- Ne znam.
- Pepa Staneva Ljubenova?

- Az.
- Rajna Lazarova Grigorova?
- Az.
- Rosina Filipova Georgieva?
- Az.
- Stanislava Ivanova Rajcheva?
- Az.
- Stanka Georgieva Georgieva?
- Az.
- Stojanka Todorova Jordanova?
- Az.
- Emil Petrov Petrov?
- Tuka sym.
- Ivan Vasilev Atanasov?
- Az.
- Kiril Andreev Zarev?
- Da.
- Krystjo Georgiev Penchev?
- Az.
- Petyr Slavov Radev?
- Az.
- Rajcho Dimov Neshev?
- Az.
- Rumen Georgiev Pavlov?
- Az.
- Slav Dimitrov Jonchev?
- Az sym, ama zvynecyt bi, drugarko...

Shesta glava

KATO GRYM

Emo byrzo izskochi v koridora. Syuchenichkite na Galja se vryshtaha ot kabineta po himija. Negovata poznata, kakto vinagi radostno usmihnata, vyrveshe posledna i vyrteshe vyyv vyzduha chantata si.

- Emo, ne me izpitaha! – izvika tja, kato go vidja.

- Mnogo hubavo!

- Razbira se, che e hubavo. Az nishto ne znaeh.

- Gledaj da ne te izpitat drug pyt, kogato pak nishto ne znaesh.

- Dano ne se sluchi!

- Na men mnogo pyti mi se e sluchvalo. Osobeno po astronomija.

- Vypros na kysmet.

- Toj mojat e edin...

- A pyk az imam vinagi goljam kysmet. Oh! Chakaj da chukna na dyrvo.

- Az vinagi chukam v glavata si, zashtoto tja e po-dyrvena.

- Da, no az ne moga da se pohvalja s takava glava.

- Oshte dve godini kato postoisht v gimnazijata, shte mozhesh.

- Ne, no ot skuka mozykyt se vdyrvjava. Ti znaesh li, che az mnogo skuchaja?

- Za da ne skuchaesh, hodi po-chesto na kino.

- Koga da hodja?

- Vmesto da si gubish vremeto s chetene na razni gluposti, otidi na kino.

- Ako ne si procheta uroka, shte me izpitat i shte mi pishat dvojka.

- Ti shte go prochetesh vednyzh-dva pyti, poveche ne e nuzhno. Ot mnogo chetene se zatypjava.

- Shte opitam kako kazvash.

- Opitaj. No sledobed da ne zabravish za kinoto.

- Njama. V tri i polovina pred kino "Svoboda". A znaesh li koj film davat?

- Njamam predstava.

- Nishto, kojto i da e.

- Ako ne e hubav, njama da go gledame. Shte otidem v drugo kino.

- Shte idem. A ti poznavash li onova momiche?

- Koe?

- Ej onova.

- A! Sashka li?

- Da. Otkyde ja poznavash?

- Sestra j e v nashija klas.

- A sestra j dobro momiche li e?

- Razbira se.

- Ne se razbira, zashtoto sestra j e mnogo luda.

- A ti ne si li?

- I az sym, no ne chak tolkova.

- E, kazhi mi neshto po-podrobno za Sashka.

- Hodi s edno momche ot edinadeseti "V".

- Tova i az go znam.

- No onja ne mi haesva.

- I na men ne mi haesva.

- Toj e goljam pobojnik. Bie momichetata ot nashija klas. Samo Sashka ne zakacha.

- Nali tja hodi s nego. Kak shte ja zakacha.
- Vizh kakvo. Az sym prijatelka sys Sashka i iskam da j pomogna.

- Kak?

- Ti shte otidesh pri onja idiot i shte mu kazhesh da ne se zanimava s neja.

- Shte stigne do boj.

- Strah li te e?

- Ne. No trjabva da izvikam moite hora.

- Hajde!

- Ti me chakaj tam.

Za pryv pyt Emo se syglasi na takava velika glupost. No tova beshe zaradi sestrata na Marina! Ne, ne zaradi sestra j, a zaradi samata neja!

- Slavcho, shte dojdesh li s men?

- Kyde?

- Ej tam. Shte se bija s edin.

- Zashto?

- Prosto taka.

- Idvam. Shtom e za deloto.

- Za deloto e!

- Dobre.

Emo se priblizhi do edinadesetoklasnika, kojto beshe pregyrnal v edin tymen ygyl Sashka.

- Ej, pusni ja i izchezvaj! – izvika toj.

- Kakvo iskash? – uchudi se momcheto.

- Puskaj ja i izchezvaj!

- Zashto?

- Njama da ti davam na teb objasnenie, ja!

- Vizh kakvo! Nikoj nishto ne ti e napravil na teb. Ostavi me na mira!

- Ja ne mi dryzh takyv ton! Ja ne mi dryzh takyv ton, che kato ti tupna edin... Ne znam, dali me razbirash! Puskaj ja, izchezvaj i da ne sym te vidjal poveche s neja.

- Ti li shte mi zabranjavash?

- Az!

- Kakyv si ti?

- Gospod-bog!

- Ja! Ne znaeh!

- Sega nauchi. Izchezvaj.

- Az shte se mahna, no da ne se sreshtnem njakyde nasame.

- Kakvo shtastie shte byde za men da ti razmazha maznata mutra!

- Ne se znae koj na kogo!

- Izchezvaj! Izchezvaj po-byrzo!

Prijateljat na Sashka napusna zlopoluchnija koridor na edinadeseti "B" sys strashni zakani. Emo se obyрна i triumfalno izgleda vsichki. Sashka go gledashe s nedoumenie. Galja sijaeshe ot radost. V syshtoto vreme se priblizhi Marina.

- Emo, ne trjabvashe po tozi nachin – kaza s ukor tja.

- Zashto? – uchuden ja zapita Emo i v tozi moment toj bi pozhelal po-skoro da potyne v dyn-zemja, otkolkoto da stoi taka pred svojata ljubima.

Sedma glava

DVAMA PRIJATELI

Emo se pochuvstva strashno potisnat sled izvyrshenata glupost. Toj iskashe da napravi dobrina, a to kakvo izleze! Napravo bezsmislena postypka. I oshte edin spechelen vrag. Vmesto da izrykopljaska, Marina go zakopa samo s njakolko dumi. A toj da se podvede ot edno zajche! Ah, neprostima glupost!

- Emo, ne se jadosvaj – uspokoi go prijateljat mu Slavcho, kogato tretijat chas beshe zapochnal. – Sluchvat se takiva nedorazumenija.

- Tova ne e nedorazumenie, a glupost.

- Napravi go zaradi Marina, a ne zaradi onova zajche, koeto te nakara.

- Da.

- Nishto, ne syzhaljavaj.

- Jad me e.

- Zashto, Sashka e hubava.

- Sestra j e po-hubava.

- Az pyk mislja tochno obratnoto.

- Vypros na vkus.

- Marina ti haresva zaradi drugo.

- Ne znam. Tja ne mi haresva. Az napravo ja obicham!

- Oshte po-dobre.

- Nie ne znaem kakvo prikazvame. Zaradi njakakvi si fusti vyrshim takiva idiotshtini!

- Ti si jadosan.

- Taka e. No veche shte dejstvam samo kakto mi e izgodno.

- Ne se bezpokoij. S onova momche sme sysedi. Shte se opravi polozhenieto.

- A be ne e vyprosa za onova momche! Tova ne me interesuva ni naj-malko.

- A koe?

- Ne znam Marina kakvo shte si pomisli sega za men.

- Tja e razbrala, che si go napravil zaradi neja.

- Edva li.

- Naprazno mislish za tova.

- Taka e. Znaesh li koj film davat v "Svoboda"?

- "Da zhiveesh dnes, da umresh utre".

- Kakyv e?

- Japonski.

- Taka li? Hubav li e?

- Ne e losh.

- Ne sym gledal japonski film.

- I az ne bjah, no vchera go gledah. Ti dnes li shte hodish?

- Da. S Galja.

- Kakvo celish s neja? Ne moga da razbera. Obichash Marina, hodish s Galja.

- Imenno. Tova e za zabluda na protivnika.

- A ako i Marina se zabludi?

- Az sym ja predupredil.

- Koj znae.

- Pyk i nie s Marina ne sme imali tjasno prijatelstvo pomezhdu si, za da me revnuva.

- Ne znam. Tvoite hodove ne sa mi syvsem jasni, zashtoto Elito im dokladva na dvete zmii za ustanovenite otnoshenija mezhdu teb i Marina.

- Tja pyk kakvo znae!
- Dostatychno, za da im dade koz v rycete. No ti trjabva da si ustanovish edna parola s Marina.
- Zashto?
- Kogato j se obazhdash po telefona, kazvash pyrvo parolata, za da znae sys sigurnost, che si ti, i obratno.
- Tova e ideja. Protivnikyt mozhe da organizira dezinformirashta akcija po telefona. Mozhe i s pisma. Parolata shte se otnasja i za pismata.
- Tochno taka. Naj-vazhnoto e da se predpazite ot lyzhlivite svedenija. Te nepremenno shte se pomychat da si otmystjat. I oshte poveche, che tehnite otmyshtenija shte bydat nasocheni i sreshtu men i Stanislava.
- Mozhe bi.
- Naj-sigurna pobeda shte se postigne, kogato skljudhim syjuz sreshtu tjah.
- Nie sme chetirima i te sa chetirima. Silite ni zasega sa ravnostojni.
- Da, no te sa zapochnali da dejstvat.
- Kak?
- Chrez tvojata Galja.
- Taka li? Otkyde nauchi?
- Vidjah Merito da govori s neja. Razmeniha si njakolko dumi i Galja se syglasi s neshto. Ne mozhah da razbera drugo.
- Znachi taka!
- Pazi se ot Galja!
- Nishto, shte vidja kakvo shte stane sledobed.
- V kinoto predpolagam, che shte sa i Isata, i Merito, i Kiro, i Elito, i ne znam si koj oshte.
- Shte vidja.

- Te mozhe bi shte dejstvat syvsem otkrito. Ot edna strana, razbira se. A tajnijat im zamisyl ne znam kak shte go nauchim.

- Shte poizchakame malko.

- Njama zashto da chakame. Vyprosyt e koj shte izprevari.

- Iskash da kazhesh, che shte ni pogodjat kalen nomer.

- Da.

- Togava da dejstvame vednaga.

- Kak?

- Az shte popitam moga li da izljaza za malko, che mi e losho, ti izlizash s men.

- Dobre.

- Drugarju Hubenov, moga li da izljaza za malko, che mi e losho?

- Da, razbira se.

- Az shte go pridruzha – izvika Slavcho i dvamata se izmyknaha navyn.

- Seg a kym klasa na Galja. Shte trjabva da ja verbuvame za nas.

- Kak shte ja izmyknem?

- Vlizam vytre i kazvam, che ja vikat pri direktora.

- Ne, po-dobre az da vljaza. Teb sa te vizhdali mnogo chesto naposledyk.

Osma glava PREKYSNATIJIAT RAZGOVOR

Slavcho vleze v klasnata staja, kydeto ucheshe Galja. Imaha bylgarski ezik pri edna mlada uchitelka.

- Drugarko, mnogo se izvinjavam, no direktora iska da govori s Galja.

- Segal li?

- Da, vednaga.

- Galja, vyrvi.

Kogato momicheto izleze i uchudeno pogledna Slavcho, toj samo j posochi Emo, kojto izskochi ot edna prazna staja.

- Kakvo e stanalo? – zapita Galja.

- Nishto osobeno – zapochna da j objasnjava Emo. – Kogato se vyrnesh v klas, shte kazhesh, che e stanala greshka, direktoryt e tyrsel njakakva druga Galja.

- No az nishto ne razbiram.

- Ela v тази staja, shte ti objasnja vsichko.

- Kakvo?

- Iskam da znam kakvo ti kaza onova momiche ot nashija klas v mezhduchasiето.

- Nishto.

- Kak taka nishto! Kazvaj cjalata istina. Ot neja mi zavisi sydbata.

- Ami... tja mi kaza...

- Kakvo ti kaza?

- Che... takova... Ne, ne moga da kazha! Obeshtah j.

- Nishto. Na nas shte kazhesh.

- Emo, molja ti se, ne mi se syrди.

- Njama. Kazhi kakvo j obeshta.
- Che shte hodja samo s teb i che njama da te ostavja na drugo momiche.

- Drugo?

- Nishto.

- A ti zashto se syglasi?

- Zashtoto te obicham i zashtoto sme prijatelki s Mariana.

- Vizh kakvo. Tova sa gluposti. Mariana iska da mi napravi kalen nomer. Mozhe i ti da postradash. Zatova se pazi ot neja. A ako j kazhesh za nashija razgovor, az shte naucha. Vjarvam, che me razbirash. A za sledobed kinoto ne se otlaga. Neka te misljat, che sa postignali neshto. Sega vyrvi v klas. Znaesh kakvo da kazhesh, nali?

- Da.

- Znachi taka – kaza Emo, kogato Galja izleze. – Te naistina sa zapochnali da dejstvut.

- Az kakvo ti kazah – usmihna se dovolno Slavcho.

- Sega ostava da razberem kakvi sa im zamislite. No javno iskat da me skarat s Marina.

- Te shte se stresnat ot nasheto izlizane. Tova i te ne sa go predvizhdali.

- Da, dori i bez rezultat, nasheto izlizane e predizvikalo panika v tehните redove.

- Da vyrvim v klas. Gledaj gi pravo v ochite, kogato vlizash.

Kogato bjaha veche v klasnata staja, zabeljazaha, che Merito, Isa i Elito se napraviha na mnogo razsejani, za da ne gi poglednat.

Slavcho smushka s lakyt Emo i mu poshushna:

- Kakvo li si misljat?

- Kakvoto shtat. Shte gi opravim i tjah!

- V goljamoto mezhduchasie az shte gi sledja. Ti njama da se zanimavash s tjah.

- Kakvo si namislil?

- Kogato polucha rezultatite, shte ti kazha. Vyv vseki sluchaj, goljam plan imam, no dori i na teb njama da go kazha. Ne che me e strah da ne bi da se razdrynkash, no malko sym si sueveren, nali znaesh.

- A sluchajno da znaesh, sega se setih, Marina s kogo hodi?

- Shto za vypros?

- Kak? Tja vchera mi kaza, che obichala njakoj si.

- Gluposti! Tja e razumno momiche i nikoga ne bi napravila glupostta da se otdade na njakogo. Dori i na teb. Izvinjavaj, che ti go kazvam, no e taka. No, vse pak, tja te obicha. Az sym siguren.

- Da, mozhe bi si prav. Znachi, Marina e po-razumna ot tvojata Stanislava.

- Da. Dori mnogo poveche, otkolkoto ti si mislish. No nie se obichame sys Stanito po nash nachin, vie s Marina – po vash.

- Ne znam dali vyobshte si struvashe da j se objasnjam v ljubov.

- Rano ili kysno shteshe da go napravish.

- Az sym goljam idiot!

- Zashto?

- Zashtoto celija svjat nauchi kakva idiotshtina sym napravil. Tazi kokoshka Elito me podvede.

- Tova e greshka ot tvoja strana, no ne biva da syzhaljavash za neja.

- Mnogo greshki dopusnah naposledyk.

- Shte se popravjat. Chovek se uchi ot greshkite si.

- Hubavo shte se naucha az!

- Vizh kakvo, az shte byda s teb dokraj, ne se otchajvaj.
Kakvoto i da stane, az sym s teb.

- Az ti vjarvam, zashtoto sme naj-dobri prijateli s teb.

- E, togava ne se poddavaj na otchajaniето!

- Ti si prav. Znaesh li, njakoj den trjabva da dojda u vas da napravja njakoi zapisi na "Chervenite kitari".

- Oshte utre mozhesh.

- Utre nepremenno shte dojda.

V tozi moment chasyt zavyrshi. Ostriyat zvuk na elektricheskija zvyneц prekysna razgovora na dvamata prijateli. A i ne samo tehniya. V chas naj-sladko si razgovarjaha vsichki, zashtoto beshe zabraneno, spored uchilishtniya pravilnik, razbira se...

Deveta glava MARINA

Emo izleze v koridora i v syshtoto vreme useti leko dokosvane po ramoto si. Obyrna se i vidja Marina. Tja go gledashe s trevozhen pogled.

- Nepremenno trjabva da govorja s teb, Emo – kaza mu tja.

- Da izlezem navyn – hvana ja za rykata Emo. – Byrzo, za da se otryva ot sjankata si.

- Prijatelkata na sestra mi?

- Da.

- Naj-dobre shte byde da izlezem i ot dvora.

- Da, razbira se. Polovin chas imame na razpolozhenie.

- Sled vcherashnite sluchai stignah do mnogo protivorechivi izvodi. Emo, ne iskam da te obizhdam ili da ti nanasjam bolka, no vsichko, koeto shte ti kazha, trjabva tyrpelivo da izslushash.

- Vinagi shte te slusham s vnimanie, Marina.

- Ne, tova e za posleden pyt. Ne me prekysvaj. Da zapochna ot vchera, kogato ti mi se obadi po telefona. Nikoga ne bjah ochakvala da mi kazhesh takova neshto, i to po telefona. Javno, njamal si smelost da mi go kazhesh napravo v ochite. A bi trjabvalo da byde taka, na chetiri ochi. Az, razbira se, te izlygah, kato ti kazah, che obicham njakoj si drug. Mozhe bi malko shte te iznenadam, no shte ti kazha, che se bjah vlyubila otdavna v teb, che dori ne sym pomisljala za drugo momche. No tvoeto objasnenie sjakash narani ljubovta mi, kojato beshe taka chista i kristalna. Syvsem po drug nachin si predstavjah vsichko. Mozhe bi sym po-glupava ot teb, imam po-nisyk ot tvoja uspeh v uchilishte, zatova bi trjabvalo moite dumi da ne te obidjat. Naj-veche, kogato znaesh, che te obicham. Ne moga da obicham

taka drugo momche. Ne moga da obicham i teb kakto predi. Zashtoto, mozhe bi, kogato chuvstvata se izlejat ot syrceto, te sjakash izblednjavat. Nikoga predi ne bjah si pomisljala tova, che kogato i dvamata nauchim za vzaimnata si ljubov, njama da bydem shtastlivi. A naprotiv. Az se chuvstvam v bezizhodica. Kakvo ot tova, che se obichame? Prosto stigame dotuk. A ponatatyk? Shte hodim zaedno, shte stignem v naj-loshija sluchaj do zhenitba predi kazarmata ti. Sled tova shte prodylzhish da uchish. Shte byde trudno i za dvama ni. Shte imame sigurno i deca. E, mozhe i da e edno samo. No pomisli si, kogato si v kazarmata, kolko tezhko shte ti byde. Zhenen chovek. Koj znae kolko rjadko shte se vizhdame. A sled tova? Ti shte uchish i za koe po-napred da mislish? Za semejstvoto li? Za decata li? Za zhena si li? Ili za uchenieto? Ne znam. Na men syshto njama da mi byde leko, zashtoto bez tvojata opora trudno shte se grizha za decata. No mozhe bi ti si gotov da izdyrzhish tolkova godini na takova izpitanie? Edva li. Ne vjarvam da se namerjat tolkova sili u teb, za da ne vjarvash na praznite prikazki, na klevetite, kogato ti bydesh vojniki. Shte se namerjat hora da govorjat vsevyzmozhni gluposti. Njama da moga da zhiveja pri vashite. Sigurna sym v tova. I imenno tova shte byde koz v rycete na klevetnicite. Zashtoto vse oshte mnogo hora sa s patriarhalnite si razbiranija za semejstvoto. Osven tova, ti mozhe bi vyobshte ne si pomisljal da se zhenim. Togava shte hodim zaedno. Shte se chakame dylgi godini. I dali shte izdyrzhim? Az sym gotova da izdyrzhha. A ti?

- I az sym gotov/

- Kolko vreme?

- Ako se nalozhi, i cjala vechnost.

- Sega v momenta ti ne mislish kakvo govorish. Mogat da se sluchat mnogo nepredvideni neshta. Zatova az reshih. Edinstvenijat izhod, edinstvenijat lek e da se razdelim!

- Marina!...
- Da zabravim edin za drug!
- Nikoga!
- Vse edno, che nishto ne e imalo mezhdu nas!
- No, Marina, pomisli, che tova shte oznachava pobeda za Merito i Iskra.

- Ne! Tova shte oznachava pobeda za nas. V ponedelnik napuskam grada. Vujcho mi e direktor na edna gimnazija v provincijata. Tam shte ucha.

- Znachi, izgubih.

- Trjabva da se primirish. A ako se sreshnem, kogato si zavrshil vissheto si obrazovanie i ne si se ozhenil, i ako az ne sym se omyzhila, to togava dano si spomnim starata ljubov.

- Marina, zashto govorish taka?

- Trjabva da se pomychish da me zabravish! Galja te obicha. Nadjavaj se v neja.

- Marina, az nikoga njama da te zabravja. Nikoga!
Nikoga!

- Zashto se zarichash?

- Dori i da byda s druga, az vinagi shte te pomnja!

- Ne, nedej.

- Marina, pone pred drugite zapazi v tajna tova, koeto si reshila da napravish.

- Ne se bezpokoij. Shte mozhesh da se pomirish i s Iskra, i s Mariana, i s Elisaveta.

- Gluposti! S tjah nikoga njama da imam nishto obshto!

- Da vyrvim v uchilishte.

- Dobre, Marina, no za sbogom neka te celuna za pryv i posleden pyt.

I tova beshe kraijat na edna zlopoluchna ljubov...

Deseta glava

IZKLJUCHENITE

Chetvyrtijat chas za Emo mina mychitelno trudno. Idivashe mu da skochi i da izbjaga ot тази prokleta gimnazija.

Nakraja zvynecyt bi i toj izskochi ot stajata. V koridora vidja Galja, no mignoveno izhvrykna na dvora. Sedna na edna pejka zad gimnazijata i se zahvana da dylbae s nozhcheto si po dyskite. Izdylba imeto na Marina i vleze v gimnazijata kogato bieshe zvynecyt za uchitelite.

Petija chas shtjaha da imat chas na klasnija.

Klasnata im rykovoditelka, drugarkata Stoimenova, prepodavatelka po bylgarski ezik i literatura, vleze v klas zabyrzana i zagrizhena, s dnevnika v ednata si ryka.

- Sjadajte, uchenici – kaza tja byrzo i raztvori dnevnika. – Sega shte imame mnogo vazhna rabota. Otnasja se do njakolko vashi syuchenici, koito sa izvyrshili napravo prestyplenie, a imenno – falshifikacija. Znaete, che tova e podsydimo. No uchitelskijat syvet reshi da ne se otpravjame kym sydebnite organi, a da reshim vytreshno vyprosa, kato izkljuchim tezi uchenici ot gimnazijata.

Chuha se vyzglasi na udivlenie.

- I taka, uchenici, shte vi procheta zapovedta na direktora, kojato beshe prieta dnes na izvynrednija uchitelski syvet. Stana taka, poradi neotlozhnostta na reshavaneto na tozi vypros. A sega, eto zapovedta:

“Poradi grubo narushavane na disciplinata i Pravilnika za vytreshnija red v srednite uchilishta i za dopuskane na prestypen karakter v narushenijata, a imenno, falshifikacija na medicinski

beležki za izvinenie na otsystvijata po bolest, ot 6-to Sredno politehnicheskoe uchilishte v grad N se izkljuchvat 32 uchenika, ot koito 7 bez pravo da prodylzhat obrazovanieto si v drugi redovni sredni uchebni zavedenija”.

Nadolu sledvat imenata na izkljuchenite po klasove. Ot nashija klas sa chetirima choveka, ediniyat ot koito e bez pravo na prodylzhenie:

1. Mariana Eneva Blazheva, bez pravo da prodylzhi obrazovanieto si v drugo redovno sredno uchilishte.

2. Iskra Ivanova Ivanova, s pravo da prodylzhi obrazovanieto si v drugo sredno politehnicheskoe uchilishte.

3. Ina Deneva Aleksandrova, kojato v momenta e v bolnicata, no ima 23 izvineni otsystvijata s falshivi belezhki. I tja ima pravo da prodylzhi.

4. Kiril Andreev Zarev, s pravo da prodylzhi obrazovanieto si.

Kakto vizhdate, uchenici, ot nashija klas stavat 12 choveka, izkljucheni za dve i polovina godini, 8 napusnali po svoe zhelanie i chetirima ostanali da povtarjat. Vsichko 24 choveka ot 49, zapochnali v nachaloto. Bez malko, 50%. Estestveno, njama polovinata, no oshte edin byde li izkljuchen, napusne li ili oстане da povtarja, nashijat klas shte byde naj-loshijat ot syzdavaneto na gimnazijata do sega.

Pri tezi dumi Emo pogledna Marina. Tja vdigna ramene, sjakash iskashe da kazhe: “Az pyk kakvo sym vinovna?” Emo znaeshe, che shtom e reshila, shte se mahne ot тази gimnazija.

- Da, uchenici – prodylzhi drugarkata Stoimenova. – Vizhdate, che i uspehyt ni ne e nikak dobyr. Srednijat uspeh e 3,90. Na predposledno mjasto sme v gimnazijata po uspeh i na posledno po disciplina. Naprimer, sega ot nashija klas ima naj-mnogo izkljucheni. Vie nikak ne se zamisljate za bydeshteto si, pone za kraja na gimnazijata, za maturata. I prodylzhavate s naj-

različni bezobrazija. Dori vchera u Elisaveta e imalo pijanska orgija. Ja da stanat vsichki, koito sa bili tam.

Elito, Emo, Marina, Rajcho, Rumen, Dora, Ivancho i Iskra stanaha.

- Eto, vizhte. Tezi vashi drugari sa pijanstvali. Mezhdutjah e i edna izkljuchena, a i dobri uchenici e imalo. Dora, Emil, Marina. Ti kakvo shte kazhesh, Dora?

- Nishto.

- A ti, Emile?

- Az ne pija i ne pusha.

- Togava kakvo pravi u Elisaveta?

- Pitajte tozi, kojto vi e dokladval.

- Emile, dryzh se po-prilichno! A ti, Marina?

- Nie s Emo se obichame. Az bjah s nego!

Tezi dumi padnaha kato grym. Nito drugarkata Stoimenova, nito Emo, nito kojto i da e ot klasa ne ochakvashe takyv dyrzyk otgovor.

- Vjarno li e tova, Emile? – zapita klasnata.

- Razbira se.

- A az do sega da ne znam.

- Ne e imalo koj da vi dokladva.

- Emile!

- Veche shte znaete.

- Da. I veche na nikogo njama da imam doverie.

- Vasha volja, drugarko Stoimenova.

- Sednete si po mestata. Ogorchena sym ot tozi klas. V ponedelnik iskam vashite roditeli da dojdut v uchilishte.

- Nashite gi njama – kaza Emo.

- Nishto. Az shte gi namerja. A sega, uchenici, vzemete si chantite i napusnete tiho gimnazijata, zashtoto imam mnogo vazhna rabota.

Emo byrzo izhvrykna i, kaktó nikoga, se metna v avtobusa, zashtoto iskashe po-skoro da se mahne i ot gimnazijata, i ot Marina, i ot Galja, i ot vsichki...

Edinadeseta glava

SAM

Za pryv pyt тази sutrin Emo se pochuvstva taka bezpomoshthen i bezsilen. No i zatova byrzo se primiri s misylta, che njama da vizhda poveche Marina. Sjakash vsichko beshe dalechen spomen, dori proshtalnata celuvka predi njakolko chasa.

Emo pusna radioto. Ne iskashe da slusha magnetofonnite zapisi, koito taka natrapchivo izvikvaha spomeni v nego.

Izvednyzh, kato che li na puk na vsichko, izzvyinja telefonyt.

- Da? – izvika otegcheno v slushalkata Emo.

- Emile, Elisaveta se obazhda.

- E?

- Predlagam ti mir.

- I?

- Ne mi se syrди.

- Da?

- Iskam da ti kazha, che Iskra, Mariana i Kiro shtom se mahnat, az ostavam sama i ne moga da se objavja sreshtu vas.

- I?

- Prosto te molja.

- Ne!

- Emo, zashto?

- Ej, taka.

- Vizh kakvo, ako ti precha, shte se premestja v druga gimnazija.

- Pravi kakvoto shtesh i me ostavi na mira. S teb njama da se zanimavam. Jasno li ti e?

- Emo, molja ti se, ne mi se syrdi, iskam da se sdobrim.

- Obshtata ni rabota svyrshi. Njama nishto obshto mezhdu nas!

- Emo, shte dojda u vas.

- Imam sreshta v tri i polovina.

- Zashto si otmyshtavash taka zhestoko? Vizhdash, che nikoj ne me razbira. Samo ti mozhesh da me razberesh. A ne iskash. Samo ti mozhesh da mi pomognesh. No ne iskash. A i shte ti kazha, che Marina veche njama da uchi v nashata gimnazija.

- Koj ti kaza?

- Vze si vsichkrite dokumenti.

- I klasnata?

- Ne j beshe dobre. A ti iznenada li se, kato ti kazah?

- Ne, zashtoto dva chasa predi teb znaeh.

- I iskash da j ostanesh veren? Tova e bezsmisleno.

- Zashto? Az si imam prijatelka.

- Onazi devetoklasnichka li? Tja e tolkova neseriozna.

- Na men mi trjabva takava, Da ne bi da iskash da se zhenja za neja!

- Ne, ne, Emo, az iskah da ti kazha syvsem drugo. No shtom ne iskash da bydem prijateli, to pone da ne bydem vrageve.

- V kraja na kraishtata, syglasen sym i ne me zakachaj za nishto poveche! Dovizhdane.

- Dovizhdane, Emo.

A Emo ostavi slushalkata i vyzdyhna s oblekchenie.

“Kandidatkite se pojavjavat vednaga za vakantnite mesta” – pomisli si toj i veselo se zasmja. Posle pogledna chasovnika si. Beshe dva chasa.

“Oshte e rano” – si kaza toj i se iztegna na divana. Sled edin chas stana i se zapyti kym kinoto. Tochno v tri i polovina beshe kupil bileti i chakashe Galja.

Kym chetiri bez petnadeset kym nego se priblizhi edno momiche i kaza:

- Galja njama da dojde, zashtoto ne j se idvashe.

- Kak taka? – uchudi se Emo.

- Ami, taka – vdigna ramene momicheto i vleze v kinoto.

Emo izticha do edin telefonen avtomat. Pyrvata mu misyl beshe da izvika Slavcho. No toj zhiveeshe daleche. Izvednyzh mu hrumna da izvika Elito. Zashto ne?

- Alo, Elisaveta, Emo se obazhda.

- Da, Emo, az sym.

- Shte te chakam pred kino “Svoboda” do chetiri i petnajset. Shte dojdesh, nali?

- Ne, Emo, njama da dojda.

- Zashto?

- Zashtoto az ne sym zamestitel.

- No, Eli.

- Sigurno tvojata neseriozna prijatelka te e ostavila sam pred kinoto? Kolko komichno! Emo, sega mozhesh da se postavish na moeto mjasto.

- Da, Eli, nie sme kvit.

- Ne, ne oshte.

- Zashto?

- Zashtoto tova e neshto neznachitelno. V ponedelnik Galja shte zapripka podire ti v koridora.

- Zapotryabvala mi e.

- Mnogo byrzo se otkaza ot neja.

- Byrzo se i zapoznah s neja.

- Nishto. Sega pobyrzaj, da ne izgori pone edinija ti bilet.

- Dovolna li si?

- Prekaleno.
- Vnimavaj, da ne se prysnesh ot dovolstvo.
- A ti vnimavaj da ne se prysnesh ot jad!
- Zashto da se karame? Njama smisyl.
- Az pyk namiram smisyl imenno v tozi moment.
- V drugiden shte syzhaljavash.
- Njama, zashtoto ti shte se nuzhdaesh ot uteha. Samotata ja iziskva. Ako iskash, sled kinoto namini u nas. Shte te zapoznaja s edno mnogo ocharovatelno devojche.

- Dovizhdane, Eli.

- Dovizhdane. Nepremenno ela!

I Emo ostana sam na ulicata. Izvadi ot dzhoba si dvata bileta i gi nakysa sys zloba. Mnogo mu se sybra tozi den. No nishto! Vseki shte si poluchi zasluzhenoto. I onazi glupava Galja, i onazi pylna s gadni misli Eli, i vsichki, koito mu pravjat kalni nomera. No, kakto i da e!

EPILOG

Beshe krasiva prolet. Mozhe bi naj-krasivata v celija mu zhivot.

A dvadeset i tretji maj Emo nikoga njamashe da zabravi. Poslednijat ucheben den v тази gimnazija. Emo beshe shtastliv. Zashto? I toj ne znaeshe syvsem. Prednata vecher beshe abiturientskijat im bal. I kakvo? Nishto! Prijatelite mu se izponapiha i dori trjabvashe da nosjat na gryb, kato se redivaha, Ivancho. Nosiha go celi osemnadeset kilometra! Vse pesh. No naj-nakraja go izkypaha v moreto, za da iztрезnee.

A tozi den Emo radosten otivashe kym uchilishte. Bez chanta i bez uchebnici. Obljakyl samo starata si iztyrkana uchenicheska uniforma, nahlupil smachkanata furazhka na glavata si.

Svezhata proletna utrin mu davashe nova bodrost i toj sjakash leteshe v sinkavata mygla.

Emo ne zabeljazvashe uchudenite pogledi na minavashtite hora. Nikoj ne syshtestvuvashe za nego. Samo negovata radost, che zavyrshvashe, beshe navsjakyde okolo nego.

Kogato vleze v uchilishteto, vse oshte njamashe nikogo ot negovite syuchenici. Vleze v klasnata staja i napisa s tebeshir na chernata dyska s golemi bukvi "KRAJ!"

Posle izleze v koridora i vidja, che celijat klas na Galja beshe tam, a tja dyrzheshe neshto zad gyrba si.

Kogato go vidjaha, momichetata zapochnaha da se smejat i da rykopljaskat, a Galja mu podade goljam buket.

- A tova za kogo e? – uchudi se Emo.

- Za teb! – vse taka shtastlivo usmihnata mu otgovori Galja.

- S kakvo sym zasluzhil тази chest?

- Cvetja ne se podarjavat bez prichina.

- A prichinata kakva e?

- Syrceto ti shte podskazhe.

- Radvam se, che ne si me zabravila, Galja. No tezi cvetja...

- Emo! Shte me obidish.

- Za da ne te obidja, shte gi vzema.

I tezi cvetja, doshli s proletta, ostanaha zavinagi v syznaniето na Emo. Tolkova godini se minaha, no toj nikoga ne mozha da zabravi gimnazijata, buketyt proletni cvetja i milovidnoto lichice na Galja.

Toj ne mozha da zabravi svojata istinska mladost.

Zashtoto v negovoto syznanie iznikvashe i drug spomen, kolkoto i mil, tolkova i gorchiv.

No zatova pyk si i spomnjashе hubavata narodna pogovorka “Vsjako зло za dobro”.

I tova go vryshtashe kym dejstvitelnostta.

Pred nego beshe bydeshteto...

Varna, 12.10.1976 g.